

167

153

వీంచార్థాయతిథు

卷之三

କଣ୍ଠରେ ଯୁଗମ.

ରୂପଙ୍କ ଯତୀକରଣପୂର୍ଣ୍ଣାଧିକାରବ୍ୟାକ ମେତୁ ଦ୍ଵାର୍ପ୍ପା
ପିତୃବଳ୍ପୀ. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜବିନ୍ଦ ଏ କାହାର ଆଶ-
ଅନୁଭାବ ଲିକରିଷାଯି ଚିଲାବୁର ଚାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରଣ୍ଟିକୁ ନାହିଁ. ଉଠାବିତ
ଅନୁଭାବ. ଅନୁଭାବ ଗାନ୍ଧୀ ଶାଶ୍ଵତମାତ୍ରାନ୍ତରେ
ମନ୍ୟନ୍ ଜୀବିକରନ୍ତୁ. ରୂପଙ୍କ ସର୍ବବାଦି,
ଆତିଥୀରୀଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ନିର୍ମାଣ, ମହାମନ୍ଦିରଙ୍କ, ମହା
ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜବଳୀ ଅନ୍ତରେ ଅନୁଭାବ ଏବଂ
ପିତୃବଳ୍ପୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଅନୁଭାବ, ପିତୃବଳ୍ପୀ
ଏବଂ ସର୍ବଯାତ୍ରୀଯକୁ ଉତ୍ସାହିତୀଙ୍କ ଅନୁଭାବ.

ചുരുക്കവായമായിൽ അന്താർക്കാസ്ഥലം താഴെപ്പറ്റി
ഉണ്ടായിരുന്നു. അതാണ മുചിനഗ്രൂംപ്രോസ്സേറ്റ് വിക്രിയാന്തിൽ വരും ഒരു മാനുഷം കണ്ണിലുണ്ടിരുന്നു.
ധോഡാക്കൽ, ചീരിഡാർ, പാരകുമിക്കർ തുടങ്ങിക്കൊ
ർ മുതലായ മഹാപ്രയോഗങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ വരുമ്പു
കൂടുതു, നിഖിലിതമാക്കുടു അവധിക്കു ചെട്ടേരിസ്
അഞ്ചുമുഖ നാലുകിട്ടാമ്പുറിപ്പുതന്നും ദുർബന്ധാക്കം
ആയ അനാളുടെ ലുംഗിൽ വസിച്ചു യഥാദാഹാ
ലിപാലിക്കും അധിക്കരിച്ചു ഉണ്ടുലന്നംമുറ്റുമും
സാധ്യക്കുന്നതുകൂടിക്കും ദിശയാക്ക ശിക്കിക്കുമും
ചെയ്യുവന്നിരുന്ന ധന്തക്കുമ്പുരാം മുഹൂറ്വിരുമും
അഞ്ചുമുകമർജ്ജുക്കേടുക്കാിച്ചുവരുമുംക്കവൽക്കരാി
രു എല്ലുമും ലൈത്രമനീവും അതിശയാം തോ
നിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തന്റോടു നിഃഖേക്കപ്പട്ടം വുണ്ടു
നോഡെയൽം, മുഖത്ത് സാര്യം, വീണ്ടും ഇത്തുണ്ടിരു
ണ്ടായും വാസനമാനങ്ങളുായ അമാനുക്കുക്കേടു
പ്പേജിയശാ നിഃഖേക്കുക്കുമായി ഒരു മനംപുറം വാദി
ചുവന്നിരുന്നു. ഇങ്ങേന്തിന്റെപോർ വീരമാൻഡാ
ണ്ണായി എന്നായിരുന്നു.

നമ്മുടെ വിരമാർത്താണ്യൻ ശ്രീവിള്ളിത്തേൻ കാലം
ഒരു മേല്പാദ്ധത്തരഖരിലിട്ടുള്ള ഉജ്ജവരക്കുമ്പസ്വയാന
നാട് നാമാവശ്യങ്ങൾക്കുതയിൽക്കൂ. മുതിരോഹയീ
രിശ്ശേൻം നമ്മുടെ കപ്പാനാധകനു നബിന്തഞ്ചൂഡ
ആമ്പണ്ണും അലിക്കവിതോന്നംതിങ്ങനു. ഏവി
സംസ്കാരം അഥവാ പുരാതനനഗ്രന്ഥങ്ങളെ പാറിക്കു
ന്നതിൽ ഷുഠ്യാധികം ശുശ്രവുള്ളവന്നുണ്ടിവിച്ച്.
ഈജ്ഞനു നാശംചെലുപ്പേനോടു അഥവാ വ്യാധിയാം
സവാരിമുതല്ലായ കുത്രുങ്ങളെ തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചു
ഗ്രാമപാഠാധ്യാനത്തിൽ മാത്രം ഒരുമുക്കും ഉള്ളിവ

നാമവിക്രീഡം, ഇഷ്ടപരമ കണ്ണമരംതുവമും ആര്യദൃഗ്ഗംഭാരം അഭ്യാസം മുത്തുകാരണം എന്നുകരണം മാറ്റിത്തീർന്നു.

പഴയ തുക്കിക്കല്ലേപ്പുംവരയിച്ചുതീർന്നഭൂമി ആ
ധൂരക്ക നവീനതുമിക്കളും വായിപ്പെന്നുണ്ടോ
ഈന്നും മനസ്സ് വായിലുക്കുമ്പു ചിവതിനെ സീഡി
ശത്രാജാദാരു പണം ഉണ്ടാക്കി എപ്പോഴത്തുന്ത്യസ്തുക
നുഭോധ്യാല്പരാഡാം നല്ലതും ചീരുന്നും നെവിഡാ
യന്ത്ര ഒപ്പും അചാടിവാങ്ങിച്ചു മനസി മുത്തുക്കു
ധാരിച്ചവായിച്ചുതലബും ഷുച്ചപിടിച്ചതിനുടക്കു
നല്ലതും പിന്തയും തിരിച്ചറിയാനുള്ള മക്കളി അം
ധാരക്ക് ഇപ്പോതാണി. പുസ്തകവിശയം ശ്രീകെ ദ
രൂക്കാർപ്പാടിക്കബുള്ളും അയാൾക്കു സ്വന്തെ ഉണ്ണാ
യിൽനന്നുണ്ടും റിവേക്കവും ദയയും അരപ്പുഴിലു
ണ്ടാവിങ്കു... പാശ്ചാ അഭ്യാസിടു സംഭവിച്ചുണ്ടാം ആ
ക്കമ്പാടാടവാമായണ വിനുമണംക്കുപുറി ആയി
അന്തിനാൽ, ഗ്രഹത്തിലെ സ്ഥിരക്കേണ്ട സ്ഥാനത്തെ
മാക്കി, പുന്നോധിതനം ചെവച്ചുനം ഇളയാളുടുക്കു
ടി കൂൽനാലിക കഴിച്ചുകൊന്നതു പരമസങ്കമായി
തീനിങ്കു, ചീരമാണാണ്യൻ എന്നോ നൃപതിമേം
ആണോ അവർക്കുത്തി അഭ്യാസിടു പുസ്തകങ്ങൾ
കൂടും അവർക്കു ഒവരപ്പുതോന്നി. ഏകില്ലോ അയാ
ക്കു അഭ്യാസിയിൽനിന്നും നിവത്തിപ്പുമെന്നതിനു
അവർക്കു ശ്രദ്ധിയില്ലായിരുന്നു.

ஈவித் விரமாத்தாளியை பொறுதும் கலை ஹாயி, செ மாணியுடையவையிலே வைவலங்கி அறைகளை தீர்த்துக்கொ. «போகத்தின் ஹஸ்ட்ராஃப் ஸாயுஷின்ஸயுா அரயாத்தவஞ்சனயு» உள்ளூரிலிக்க எ. அது ஹஸ்ட்ராஃப் ஹஸ்ட்ராஃப் அரயாத்தவஞ்சனயு. அத்தனை புதையம்மாய் ஏற்றுமென ஸுந்து விரமா

கன்னிமூல் கவுவாறு அழியுவதே தீடு கணம் வையால்லி நூல் பூஷ்டு போன்ற தீடு வர்களை

മാടവിശ്വാസ് അൽതുവാലുക്കുയായിട്ട് മുന്നാഡയന
അദി ചേരണാക്കി അനുഭവിച്ചുനാം എപ്പറ്റിക്കണ്ണാൻ പറയ
കൂട്ടാൻ വിശ്വാസം. ഉണ്ടു കവഹം കത്തിര തുറപ്പിരി
അതെത്തരവിച്ചു നിന്തുമായ ദ്രോഹവും ആരംഭവും
ഒരു മുന്നാഡയനങ്ങളും ഇല്ലാതെ (പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ
ലിൽ) മുൻകാലങ്ങളിൽ ഒരു മാടവിശ്വാസം ജീവി
ച്ചിരന്നായി കേടുവിണില്ല. മാടവിശ്വാസത്തെ
സമ്പാദനം ആഗ്രഹിച്ചു നബ്ബേര വീരമാർത്താണ്മ
ൻ ഒരു മേല്ലാശരംസാധനങ്ങളെ സന്ദേശിക്കുന്നതി
നാണി പ്രമാജായി ഉത്സാഹിച്ചു.

ഒന്നാമത്തായി വേണ്ടിയിരുന്ന കവചങ്ങൾ സ്വാദിക്കുന്നത് എന്നും കാട്ടാപ്പുരസ്സാം അധികം ഉശ്രാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പ്രസിദ്ധമാക്കാനെന്നും നിന്നായിരുന്ന അഭ്യർത്ഥിന്റെ വളർച്ച അപ്പുകൂടുന്നതോടു ഒരു മുതൽപ്പു കവചം കവചം തട്ടിപ്പുറത്തു എത്തിട്ടുണ്ടെന്നു തുജുപ്പിച്ചാൽ കുടിന്തിനെ അഭ്യർത്ഥി എഴുതുന്നുകൊണ്ടുവരുന്ന അവരുടെ കുറപ്പുണ്ടിതിന്തു ഉപയോഗത്തിനു ഉത്തരവിഡിയത്തിൽ പരിപ്പൂര്വ്വേട്ടത്തി തയാറാക്കി. അതിനീൻ്തുണ്ടോ തന്നെ ലായാൽത്തിരുന്നിരുന്ന കതിരയെത്തുനെ വാഹനമായി സിരിക്കിണ്ടുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പട്ടഞ്ചു ഏലുരിച്ചു ഓനിന്നുംകൊള്ളാതെതായിരുന്നു എന്തു മുഖംഎക്കിലു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടാണെന്നു അതു ഏതുവിഹപ്പുരസ്സനും അല്ലക്കാരന്നീറാക്കുന്നുവുന്നതാണെന്നു തോന്തി. പൂർണ്ണകാശങ്ങളിലെ രണ്ടാവീംഘാർ അവത്തുടെ അംഗപ്രാണിക്കു ലക്ഷ്യം നേട്ടിനൊന്നുംവിധിയിലും നാമയേയും നൽകിയിരുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞെന്നുംകൊണ്ടുവീം

സംസ്കാര സംബന്ധിത പ്രവർത്തനങ്ങൾ

പേരിട്ട്.

കവചവ്യൂഹ, അദ്ദേഹം, മന്ത്രം എന്നാണ്
തന്നെ ശ്രീമംജാലാം ദ്വാരാ പ്രഖ്യാതം. മന്ത്രം ശിഖാ
മത്തോ അനുസരം ഏപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ശിഖാ
തന്നെ വിജയപതിപ്പാണെങ്കിൽ സ്വീകാര്യങ്ങൾിനോ
കി ഫുല്ലാഭതിങ്കൽ വയ്ക്കുന്നതിൽ, ദാഡി
സ്രയായ ഒരു ദാഡിമന്ത്രത്തിനു ദാഡി അണെ।
ഷിച്ചു അഞ്ചേരന്തുകൂടു ശ്രീക്കു തെരുവ്വും വാഹി
ബും ചാരിത്ര്യം, ദക്ഷ, ക്ഷമിത്ത, അതിഖായ എ
ണ്ണം ഉണ്ണായിരിക്കണം. ഇപ്പുക്കാരമുള്ള ദാഡി
യെ പെരുന്ന കണ്ണൂപ്പിക്കിണ്ണതിനു കഴിഞ്ഞില്ല.
എകിലും അവാൻ ബുദ്ധിപഠിണ്ണതെതു അദ്ദേഹം
ന്തിൽ പാത്രവന്നിരുന്ന ഒരു ത്രാവിക്കാരനോരോ തടി
മുകക്കുള്ള വരാംഗനയായി സങ്കല്പിച്ചു അവാളോ
ടൊന്നംപുറയാതെ അവധാരണ ശ്രീരാമണിഞ്ചേരി
എന്നംപോരിട്ട അവരെല്ല കുബാദേവതയായി മനസ്സു
കൊണ്ടു സ്വീകരിച്ചു.

ഇപ്പുകാരം കവചവ്യൂഹ കൂതിരണ്ണം ദേവിയും ഉണ്ണാ
യതിന്നെന്നേങ്കാ രക്ഷാധികാരിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചി
രിക്കുന്ന ലോകത്തിന്നോരും സംരക്ഷണാത്മം മിച്ചുന
മാസന്തിൽ ഒരദിവസം രാവിലെ ആരം എഴുന്നേ
ട്ടുന്നതിനുമുമ്പെ കവചധാരിയായി ആരുധ്യപാ
ണിയായി അശ്രാത്രയന്നായി നഞ്ഞാടെ വിരുമാത്താ
ണ്ണമഹാശ്രാംക മാടവി കൃത്യത്തെ നിർഘ്നിക്കാ
നായി പുറവശ്രാത്രക്കു വാതലിൽക്കുടെ ഇരഞ്ഞി പു
രഞ്ഞട്ടി.

ഉഥാംചവിത്തനായി നഞ്ഞാടെ വിരുമാ രണ്ടു
നൂ നാഴിക സവാരിചെയ്യുതിന്നോരേങ്കും അയാളി

ടട കന്നുപു ഒരു സംശയങ്ങളാൽ വ്യാക്കിതായാണ്.

ഒരാക്കു മാനവിയായി അലിഫോൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു മാനവിയും, അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുമോ ആണ്. വീം ഒരു മാനവിയും ആ സ്ഥാനത്തു ചുംബനേസമിച്ചു നൽകിയിരിക്കില്ല. ദ്രാവണമുള്ള അഞ്ചുകു ധാരാവിമാങ്കം കൃത്യത്തെ ചെയ്യും. തന്റെ വുന്നതു ചട്ടണിന്നു നടപ്പിക്കം വിഷപിതിരായിട്ടും അഞ്ചിക്കു. വീം ചെയ്യുന്നതിന്തുന്നു? തിരികെ മുഹമ്മദിൽ ഷോകക്കാരം അഭ്യന്തരം പ്രായാഖ്യന്തരം തു ദക്ഷക്കാരാം വഴിക്കിൽ വച്ചു വച്ചു കാഞ്ചിക്കാർ. കാണാൻ സഹതിവന്നാൽ അവാവിക്കിന്നും സ്ഥാ നു എറുവക്കുള്ളാശക്കം വിവരിച്ചു അനുഭൂതം നു അകൾ താനിറങ്ങിയ വാലിൽ മുടേ തന്നെന്നും. പ്രത്യുക്കാ നികുമ്മക്കുപ്പുടു ജോലി ചെയ്യും. മുഖ്യിയന്നതിനാൽ കത്തിരുപ്പോൾ വഴിക്കെ വീം ഓഡി. കലി മുട്ടും. ആചുപ്പത്രക്കുള്ള കുറിയകൾ! ഏകദുഃഖാശുപാ മാനവിമാങ്കു ഡെമ.

പക്കൽ മുഴവൻ സവാരിക്കുന്നും വുന്നതുണ്ടം മുരു സജുവിച്ചു മുഴക്കില്ലും, യാജക്കാരു ദിംശത്തുനേതുയും ചെയ്യും സാമ്പം ഉണ്ടായില്ലപ്പോം എന്നു വെ ആ അഞ്ചുകൾ കരെ കല്പിന്നു തൊന്തരിയ്ക്കില്ല; വൈക്കേരം താരം കത്തിരുയും, ക്ഷേത്രം, ക്ഷീണി യും, കൈംഞ്ചു തള്ളുന്ന വശമായി. താനുഡിയിൽ താമ സിക്കണ്ണത്തിനു തക്കാതായ ഒരു സ്ഥലം ദാക്കിനട കാഡാവാർ ചെത്തവഗാളും അവൻ ദയസത്തിനുന്നു അടച്ചതു ചെന്നു ചെന്നു. അതിനും വാതുകൾക്കു ഒരു ശക്തജീവി നിന്നിരുന്നു. അവ വില ചീലുന്ന തുവരട്ടണങ്ങൾ സാമാന്യങ്ങളെ ഏറാറിയിരുന്ന പാ

ஷாகித்துதின்ற அவைத் துணை வாய்ச், ஆ
ஏ உள்ளாயில்லை என்ற பூரிக்டுத், எனுமின்றே
அங்கு அரங்கத் தலைக்கிணம் ஒப்புமூலம் கரித்து
கிடீர்த்துவிட்டும் அடைகின்ற.

வீரன் ஏ விமானமுறையும் கடவுளிமானம் பூ
வுள்ளிக்கூறுக்கிறித்துவத்தென்றினால் அவைத் துணை
தொழுவதுத் தெருமேசுயநாமா என்றிட யோ
பூர்ணமா உள்ளாயிலிட வேறால், சௌகாலியம்
காலாத்துமா விவாதித்து. அப்பொன்ற வெளியிழு
யான பூர்ணமின்ற ஸமீப்பு வெற்றுவேந்த கூர
துயித்துவிடும் என் பூத்துக் காத்துவிடித்துவாறு அது
முறையை வைத்துமானால் கரடி, அர்வினிக்கும்
என வீரன் காத்துவான். அதேபூர்ணம் யாத்துக்கூ
மாயி அநேகம் வைத்துக் காலிக்கூடி பூத்துக்கூ
நாஜனி காத்துவாயுவும் ஸப்புத்துவது காலை குடியி
ஞ்சுவி அவைத் துக்காவது வீசுக்குளியேந் அந்தி
ஆக்காங்காபுகால் காவிரிசூவுவிட்டு. எான் எ
ஸூர தாந்தி வரவினை பாரி தூங் அர்வியுகூடு
கண்டு தொழுத்தாமானாலோ விவாதித்து அதிர்ந்து
தொழுகாயி வீரமாத்துவைக் கூறுந்தின்ற ப
வினாதித்து கடனாலுறுதிலேக்கு பூவேஶித்து. அது
வதிலிடந்துதாயி மேல்வர்த்தை ஸ்ரீகால் எஷ்
பேண் உடாத்திகொண்டு விடு. கவுசம், வாரம்,
பாளிச், ஹவுக்கூடு மினித்து க்குறியைரி வஞ்சாம
ஈஷுகள்ற பஞ்சம் அவர்க்கீ “அதிர்ந்துமால், அது
ஸுற்யாமையூம் உழுதானோ கொனியதினால்
து அவுத் தெத்துக்கூடியன் பூர்க்காட்டுமாரி. இதுக்
ஷத் தாந்துவையிருந்து, அவைத்து முடுவாயும், விடு
தமாயும், உஷ்டி ஓவத்தின் பார்வை

“ദേവനിനാൽ, ഒക്കെപ്പും ദാക്ഷൻ; വസ്ത്രിൽ നിന്മം യാത്രയും മുൻവത്രയും, ദേഹപ്പും എല്ലാ, ഏതു സ്ത്രീക്കോടു, വിശ്വേഷിച്ചു, കമീനകളും, ഉത്തരകളും, അതു ത്രിജ്ഞാനം അഥവാ അനുഭവവും കാണി അന്നത്രും നബ്രൂട്ട് അവവന്മാക്കി രുചം ദോജിമാറ്റു അസ്തി, പ്രത്യുമക്കാരിൽ ദിവിലും ഒരു സാന്ധാരത്തുകൂടു അതു സ്ത്രീ കാരി അവിഭവനിനു പ്രാംഭിച്ചിരിച്ചു. നമ്മുടെ വിരിന്നു, ഒരു സ്ത്രീകളുടെ ഒരു തുരും ഉപ്പും മാധ്യമിന്ത്യാനിന്റെ അഭ്യാസം ചെവുക്കുസ്തുത പ്രാംഭിച്ചിപ്പാതെ റീണ്ടും ഇപ്പുകാരും ചാരണ്ടു.

‘ശ്രദ്ധാലുക്കാളേ! എന്നും എന്നു ആനുഗ്രഹം നീങ്ങ ദിക്കു വാസ്തു മുന്നുചൂഡാ, ചെബുളാക്കുമ്പാണു്’. എങ്കിലും സുദാംഖ്യാക്കാ മത്തുാദ ദ്രോഗിന്മാണെന്നും കാരണമില്ലാതെ അധികം വിരിക്കുന്നതു മെന്തുലക്കു സാമാജികാനും പരിശാരിക്കാനും പാടില്ലു്’

ഇതുകൊണ്ടും സ്ത്രീകൾക്കുന്നതി വിരിച്ചു. അപ്പോൾ അമാവാസ്യം സത്തംസുക്കിപ്പുകാരൻ അവിഭവനു ചേർന്നില്ലോ. എന്നും നമ്മുടെ മഹാശ്രദ്ധയും കോപ മുലം വസ്തു പ്രലൂപിക്കുവായിരുന്നു. സുക്കിപ്പുകാരൻ സ്ത്രീ ചീഴിച്ചുവേണ്ടം ഉള്ളിവരും, വഴക്കിരും, ഒന്നുജും, ദ്രീഡിലും അഭ്യാസിയാണുവരും, അതിരുന്നു. അയാൾ വീംഗ്രോടു വളരെ താഴ്യേകു പാരഞ്ഞു.

‘മംഗാശഭാവ! അഞ്ചു ഇന്ന രാത്രിയിൽ ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നകിൽ കട്ടിലും, മെഞ്ചാളും ചീടകു എല്ലാം തന്ത്രാഡണ്ടു. നേരത്തെ വന്നവർ കട്ടിലുക്കുണ്ടും ഉപയോഗിച്ചു കഴി താഴിക്കുന്ന ഒരു ചുട്ടുള്ളിരാത്രിയിൽ തരവിൽക്കി ടക്കുന്നതുതന്നുവാം. പുക്കിപ്പുകാരൻാം മത്തുാദക ശണ്ടാരാർ കോട്ടയിലവലപ്പുയാനിയായിരിക്കുമെന്ന്

എഴുന്നിസ്ത്വാരകവാ പ്രീതിപു ശ്രദ്ധാലുവാക്കിവിജയാദി.
കത്തിരകുഡിഡിനോട് സദാ അഭ്യർത്ഥനവായാൽ കൂടിയാണ്
കൊന്തുംപാശം പഠാന്ത്രിപ്പിച്ചവുമുണ്ട് ഉദ്ദീഷ്യാശം!
ലോകിച്ചോക്രമവഴിം മാത്രം മുണ്ട് ഉള്ളാശാശം!
നമ്മുടെ സുപിരി മു അംഗ വരും അധികാരിയാണുണ്ട്.
ഒരുവായ്യാശം ഏറ്റുപുന്നാശിക്കാശക്കാതെനാ.
നമ്മുടെ പ്രിയം എന്നു മാറ്റാണെന്നെല്ലാം, നമ്മുടെ
വിവരങ്ങൾാം ഓപ്പ് നാം മാറ്റാം.

സുക്ഷിപ്പുകാരന്തരാം ദാലുക്കാദാരു ചിലവെ
ജ്ഞാംഹട്ടാക്കട്ടി ശതിണാരംഭങ്ങും, വീംകും നമ്മുടെ മ
ഹാവീംഗൾന്താട്ടുകയ്ക്കുവെന്ന. അപ്പേരിനുപുന്നം
ഒരു കണ്ണരയിൽ ഇരിക്കുന്നു. മുൻപാണ്ടുന്നീകരി
പാശ പരിചയാനാരപ്പോലെ അട്ടുതുന്നിനു തു
തുവെച്ചുന്നു. ഒരത്തി കാം വക്കാശാശ്വ അഡി
ആവയ്ക്കുന്നു. മറവമി ആരുഡാങ്ങെളുവാണെ താഴെ
വയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങുതൊപ്പിമാത്രം അഴിക്കാൻകഴി
ന്തിപ്പാ ഏന്തിനേന്തിപ്പറയുന്നു. അംവർ അയാൾ
കവേജം ഉച്ചരാശി, തുരുഷാക്ഷി, ചൊല്ലു
തിന്നുന്നല്ലരായി നില്ക്കുന്നു നമ്മുടെ ബാഹ്യവി
ശ്രമം തുരുഷാനന്തരം, അരു സ്കീകരിക്കു അലക്കാര
നിബിഡാശായവാക്കരക്കളുക്കാണ്ടിന്തിപ്പരിഞ്ഞു.
അതിനുശാശ്വം അവൻ അയാളുംവിശ്രദ്ധിക്കു
ക്കിൽ വസ്തുതം ആവാരംകഴിക്കാമല്ലോ? ഏന്നുപ
റഞ്ഞു. സാധ്യവായ അംശം അണ്ണം അതുവരെ
ഒരു ഉത്തരേച്ചാക്കു, ഒരു കവിരാ വെള്ളമാക്കു,
അശ്വഭവിച്ചിട്ടിപ്പാക്കിയന്തിനാൽ, അവർന്നരക്കിൽ
അണ്ണപാനാശൈ വെടിപ്പുണ്ണി കഴിച്ചു സംശ്ലേഷി
നാണി. നമ്മുടെ മാർത്താണ്യവീരം ആഹാരകഴി
പ്പാം സപ്പും വിഷമരുണ്ടായിരുന്നതിനെ ചായം

திரிக்கொடு” உவரையழுவதே. அப்புமத்தினால் தலையில் ஓரளவுக்கும் விளிம்பு வருவது என ஒரு பூரியளவுமிகுந். என ஏற்படி சூழல், ஆவும், தவ; ஹவுசை ஏழை கணுவினால் ஹவுசையில் கிணம் மக்கிக்கொடும் உள்ளதெழுதுவதினால், முன் மியூப்புக்கூர்க்குப்பலிடுகிக்கொடும், மாதலி போ ஆவழுமொது ஹவுசையில் காலையெலை யமாஸ்தான்ஜூதிக் காலையெலையிலையுடி எங்கு எந்த வெள்ளிக்கொடும் எழுது ஸ்ரீகஜான் அமை மக்கிலைதூராவாயா விழுது வடியிடுகொடுத்தது. கைவெடிய காலைவடிவமையும்பிடிப்புக்காலை பாளி யென்ற வாகித் தெரியுகொடுத்து. என மூத்துக்கி நீர் கெட்டுப்பாடுகள் கீழ்க்கணித்தினால் மோதிக்கூடியுடையில்லை சொக்கஞ் சுருட்டுத்தினம் ஹபு சுத ஏதுக்கியிக்கா.

അരുന്ദാത കൂടിഡിനു വീരമാർത്താണ്മൻ ഉള്ളാറ
സമേത വിക്രിച്ചുകൊണ്ട് ലായൻറിലേക്കുന്നോയാൽ.
ഒന്നിടെ ചെന്ന ഉടനെ, കത്തിനെ ഭാഗമിച്ചുവെ
ച്ചു, വീരൻ സുക്ഷിപ്പുകൾക്കെ സാമ്പ്രദായം വീണാ
നമസ്കരിച്ചു.

எழுதிப்புகால் அறைஞியிலிருந்து எழுதினேவுளி
களை வடிவமைத்து பாரிக்கூடி எடுத்து விடப்பட்டது. அதை
யார்கள் எழுதினேவுளி என்று கூறுகிறார்கள்.

“മഹാന്തിരവായ ദിവാൻ എത്രാൾ അംഗിലും
ഞാ കിരിഖേരിയല്ലാത്ത, ഞാൻ ഒരു കിടക്കിൽ
കിന്നും എഴു നേര്മ്മകയില്ല. അങ്ങയിട്ട് എന്തില്ലെങ്കിൽ
മാറ്റവിസ്ഥാനത്തെ നന്ദിക്കുണ്ട്. ഇന്തരാത്രിയിൽ
ഞാൻ ആളുധനാരക്ഷണാദിച്ചും താഴെച്ചയ്ക്കും താവിക്കും

四

KK 154

ക്രാങ്ക എന്നും പട്ടിയേറം നടത്തിയാരോം. പി
ന്നു മാറ്റവിലാതുട മുൻപുള്ള പദ്ധതിയാണെന്ന
തിന്നു, ഏറാൾ സാമ്പാക്കരുകയാഥിന് രാജാവും

விழுதுவிலாய்வர், அவனைக் கட்டுவதற்கு வாய்ங்களை குறைப்பிலாகவிட, மூலமிழுக்கால், சுற்று வாழ தான்கூடாதிருவிடுவதுமாறு விழுதுவாக வாக்குவதி, ஹஸ்தை புராண.

“எனால் ஸ்ரீவைஷ்வரதில்குளை, ஆட்டாஸில்கூடும் தெய்வை நெற்றி வீரங்கான், மாணவியானி சாக்ஷியாகவே அழைப்பது. ஏனென்ற காவண்டு, ஏதால் அம்பிகால், யீர்த்துறைகளை செய்து, கீத்தினையான்மூலிழிடுகிறதை கூறன. இதேபோல் என்ற ஸ்ரீவீசுட் ஸ்ரீபாலகாவி தொமஸிக்கையைள். வர்த்தியானால்கூறி ஒவ்விடைவான சேர்கள் மாணவிமாக்கி என்ற அம்பிதிஸ்தூலம் செய்து ஸ்ரீவைஷ்வரமிக்கை, நழைஞ்ச கூடில் எடுத்த அதைப்படிக்கை. அதிகான் அதுதூயமாகப் போல முறைத்துவதுதழுகாக்கை. அதிகான் விரையை விடி. காலாக்கத் தேவோம் தியக்கூடு அவ்வாஸநிதிக்கை. நினைவுடை செக்கவேண்ட புள்ளிகளைக்கொ?”

விடை,-“ஒன் கொட்டுக்களிலும் மாடவிரைக் கடிழ்ச்சியும் பள்ளுக்காலி ஸலவரிக்கூ பதிவில் பெறப்பட்டு அமைக்கிற காளைகளுடையி,

“സുക്ഷിപ്പുകാരൻ, -- അവരുമിൽ അത്രാവലൂട്ടുമായ ഒരു സംഗതിക്കേണ്ടിയും, ഒന്ന്, പ്രസ്താവിയുകാണുകയില്ല. എന്നവയും, അവർക്ക് വരുമ്പോള്ളിപ്പാണവും ഇല്ലാതെ സജീവിക്കുമായിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ചുണ്ടിപ്പോകയതു. ഒക്കവരും പുന്ന്, ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഒരു സംഗതിയെ മറന്നുകളുകയും”

വീഴ്ന്ന ഇനിമേൽ പ്രാണം കയറിക്കൊള്ള തുടർ

നം വാഹ തോറ ചെയ്യു അരുളധനക്കു ഒരു തൊട്ടി
കിൽ മുട്ട മുരാത്രുവച്ചു എങ്ങ്ങാതുതും അതിലിച്ചു.
ഒരു വാദംകുലിയ എടുത്തുവകരാഞ്ച് അധികാരിയാണെന്നു
ചെയ്യു

ഇംഗ്ലീഷ് കുറേനേരം അഭ്യര്ഥ്പുർബ വണ്ണിക്കാരി
എജൻസാർ അവിടെവനാം കൂട്ടുചീഴ് വെള്ളിക്കൈ ചെ
ടുപ്പാനാലി തൊട്ടിയിൽ നിന്നും കുമ്പം മുതലാഡവ
കൈളി എടുത്തു താഴീച്ചയ്ക്കും ഭാവിച്ചു അദ്ദേപാ
ം വീംഗൾ അംഗീരാട്ട ഫേ! തൊന്തിയവുസമായി
നമ്മുടെ അഭ്യുധനക്കു മല്ലേസ്റ്റുംകൊണ്ട് നിങ്ങ
ം മലിനപ്പെട്ടാൽത്തു അംഗതാത്തിനെ ചൊ
ജ്ഞാന നാം നിന്നു കരിക്കായിശ്രീമിക്കം. ഭലോ!,
എന്ന താക്കിതുചെയ്യു. വണ്ണിക്കാരി ഇന്ത വാക്ക്
കഴിടെ ലോരവത്തെ ഗണിക്കാതെ തൊട്ടിയിൽന്ന്
നാം സാമാന്യങ്ങളു എടുത്തുബാരി. ഇന്ത അവി
വേക കുംഖങ്ങൾക്ക് മാർത്താഡിവീംഗൾ ക്രൂഡനു
യി തന്നെ പരിശയേ കൂട്ടിവെക്കുതു കയ്യിച്ചിരുന്ന
വാളിക്കുറ മുച്ചില്ലുതാഡാഹംകൊണ്ട് അവന്നു
അബ്യാസിക്കു അഭിച്ചു. അവനു ദ്രുതാരഹിതനാ
യി ഭ്രമിയിൽ പതിച്ചു. വീംഗൾ ക്രൂഡനുടാക്കെ
അഭ്യുധനക്കു വിശ്വിം തൊട്ടിയിൽ പിറാനിയിട്ടുകാ
വൽ മുട്ടം അദ്ദേപാവഴിക്കും മരു വണ്ണിക്കാരം
മരും മരും കുമ്പരിഞ്ഞു അവിടെവയന്തി. അപ്പു
ഡാഡാവനിയായ റം നാം നാംപ്രശ്നങ്ങൾ അധിക ദ്രുതം
സത്തകാണ്ടി അവർ അവനെ ശകാരിക്കയും കല്പു
രിക്കുമ്പുചെയ്യു.

സത്താപ്പുക്കിപ്പുകാരം റാം മണ്ണപ്പുറമ്പുഡി
ചൊപ്പാലുങ്ങളു അറിഞ്ഞു അഭ്യാസു ക്ഷിണം അ
വിടെനിന്നു പുരത്തെങ്കെന്നതു ഉചിതമാണിക്കു

ମେଳ କଣ୍ଠରୀ, ଉଚିତରେଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲୁହାଯାତିଲୁହ ପାଞ୍ଜାଖାତି ଅନୁଭବିତୁ ଏ
ଦ୍ଵିତୀୟ ରେଷି ଗ୍ରୌକାନ୍ତିକାନ୍ତି ରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯିବୀ
ତ୍ରୁପ୍ତବ୍ୟରେ ଆଶବନ୍ଧରେ ଘୋଷିତୁ ଲୁହାତି ପ୍ରକାର
ପିଲ ମରୁଙ୍ଗରେ ଲୁହାତି କେତେବେଳେ ପାଞ୍ଜାଖାତ
ଅବିଧି ଉତ୍ସବିତ୍ତ ବିରଳେଣ କଷିତ୍ତିଲୁହ ରୁକ୍ତି
ଲୁହ ବାହୁରେଣ ପିଲିକାନ୍ତି ତ୍ରୁପ୍ତ, “ବୀରମାତ୍ରା
ଶ୍ୟାମାକବି ପିଲାତ୍ରୁପ୍ତ” ଏବଂ ପାଞ୍ଜାଖାତ
ତ୍ରୁପ୍ତ ରେ ରାଜବାସକିଲୁହିତ୍ତ, ଗ୍ରୌକାନ୍ତିକାନ୍ତି ପାଞ୍ଜାଖାତ
ଅବଶେଷ ଅଶୀତିତ୍ତ. ଉଚିତରେଣମାକବିଶମା
ନା କ୍ରୋଧ ବୀରମାତ୍ରାଶ୍ୟାମା ଅଶୋକାନ୍ତିରୁଦ୍‌ଧାରୀ
ପ୍ରାଣ୍ପ୍ରାକାନ୍ତି ଚବ୍ରୁ.

ଶଙ୍କା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ.

ବୀରମାକବି, ପ୍ରାଣ୍ପ୍ରାକାନ୍ତି ନେତା ରୋହି
ତ୍ରୁପ୍ତବ୍ୟରେଣ. ଅଶୁଦ୍ଧ ସପ୍ରାତିବାଦାରୀ
କାନ୍ତିରେ ତିରିତ୍ତିତ୍ତ ଶାୟିସରକଷଣାତମିଂ
ଦେଶଶବ୍ୟାର ଚେତ୍ତିତିର ନନ୍ଦାର ମାକବି,
କ୍ରୋଧିତଚିତନାଯିଙ୍ଗର ବେଙ୍ଗିଲୁହ, ତରୁର ରୁଦ୍ଧ
ନାପାରେଣ ଉପରେଶପ୍ରକାର କର ଦୃଶ୍ୟାତର୍ଥୀ,
ବାନ୍ଧୁଙ୍କରେଣୁହ, ରୁଦ୍ଧିକଳାତିକାରୀଙ୍କରେଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଗ୍ରହତିବେଶର ଅନ୍ତେପ୍ରାଦି ପ୍ରାଣ୍ପ୍ରାକାନ୍ତି
ଲୁହ କ୍ରତାତ, ପାତା କ୍ରୋଧିତିର ପ୍ରକାର ତାନୀକେ ରେ
ପାଞ୍ଜାଖାତକରେ ବେଳାତମନାନାଯିଙ୍ଗର. ଅତିକାଳୀନ
ରେଣେ କ୍ରୋଧିତିରଙ୍ଗଟିଯିଙ୍ଗର. କୋକିଯଦ୍ଵାରା
ତରୁର ଗ୍ରହତିକାନ୍ତିରୁତୁ ଭାବୁନ୍ତି ମକଷ୍ଟୁର ଅନ୍ତି
ତାମଣିତ୍ରୀତିର ରେ ବେଳାକରାନ୍ତି ରେ ଜୋଲିରୁକ
କୋତ୍ତିରୁନାରାଗାନ୍ତିର ଅନ୍ତେହତିରକୋଣି.

ତଲେଡ଼ିଙ୍କ ମାକବିଯିକ ଗ୍ରହତିର ରେ ସର୍ବ
ମଂ ଉଣ୍ଟାଯି. କାପରୁତୁ କ୍ରୋଧାଵତଂ ଅନ୍ତେହତିର

നെ കാണ്നതെ വളരെ പരിഞ്ഞിച്ചു. വീടുകാവിയും അറിയേണ്ടിയും, വിഭാസുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല. പുരയിടം, ചിറ, കൂട്ടം, കൂട്ട് എന്ന ദേശങ്ങളിൽ എല്ലാം വൈദികരാം തെടിയേണ്ടി എടുക്കുന്ന വീര കൈഞ്ഞില്ല പിറവേണ്ടം ചെവക്കേണ്ടും സ്രൂയ ഷ്ടോർ പുരോഹിതരം വെള്ളും വാന ഉം. എല്ലാവയം മാടവിയുടെ അരംഭവാന്തപ്പുറതി കരെ ശേരം വ്യാകവപ്പെട്ടുത്തിരിക്കുന്ന ശേഷം ഇംഗ്ലീഷ് സംഭാഷണം ഉണ്ടായി.

വീടുകാവി-എന്നീക്കെ തോന്തരാന്ത തൊരാക്കാനിടയി

സി. ഇതെല്ലാം അതു പോലുക്കണ്ണം ചെയ്യു ചെലവുണ്ടാ. യജമാനന ഓഹ്നപിടിച്ചു എവിടെയോ പ്രോത്സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

അറിയേണ്ടി-അതെ അങ്ങിനെവരാനെ തന്മുള്ള.

ഒറ്റ ഏഴുക്കെള്ള എല്ലാം ചുട്ടുപെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങു (പുരോഹിതനോടായി), ഇതിൽ നീറിനേയും വായിക്കാതിക്കൂന്ത നന്നായി. അല്ലെങ്കിൽ അരങ്ങേഴ്ചുള്ളോ—

പുരോഹിതൻ,-അതിപിശവുടെ തൊൻ നാമുവന്നു പറിയ എല്ലുക്കണ്ണെടു വായിച്ചു സാക്കാം, കാല്പ്പം അരാഖാമപ്പും.

ഈങ്ങനെ ഇവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കു വാത കൂട്ടിൽ ഒരു ശബ്ദംകൂട്ട്, നാമീപവാസിയായ ഒരു ഘിശാനും അകത്തുവന്നുപറഞ്ഞു “യജമാനനെ ക്ഷാന്നവഴിയിൽവച്ചുകണ്ടു: ഇപ്പോൾവള്ളുണ്ടാവും തയിൽ ഇരിക്കുന്നു. ക്രിട കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.” അധികംമാറ്റവിയെ തന്റെ കഴിത്തപ്പുറത്തുകൂടികേരി അല്ലോട്ടിനും കൂതിരേയക്കുടു നടത്തിവന്നിരി ക്ഷാന്നവിജനം. വഴിയിൽവച്ചുവിലപാനമുണ്ടാരെ എ

କୁଟନାତିରେ ଶାଵଦିନିଙ୍କାଂ ହୃଦୀ ଉପରେ ଯଜ୍ଞାଙ୍କ
ଏ ଅଭିଭୂତମାଂ ପୀଲିତାଙ୍କାଣ୍ଡିବିନ୍ଧୁଙ୍କାଂ.

“പുരോഹിതൻ,- വാഹനം നം മാത്രം തതിൽ രാക്ഷസന്മാരുമായാൽ അംഗലപ്പു. കൊള്ളിയാ നാഞ്ചെയാക്കിട്ടു പ്രതിനിശ്ചയിന്നേയും ചുട്ടകൾപ്പേശിയാം. മാടവി ഇത് വാക്കേക്കർഷണ ദാനവിലവച്ചില്ല. സ്വപ്നം, ആവാരം കഴിച്ചുവച്ചു അംഗാർഡിലെവയ്യാൻതുടങ്ങി. അപ്പോൾ ആശിഷ്ടിക്കാൻ അവരോടു വസ്തുതയെല്ലാംപറ്റു. “തൊന്തു കടയിൽനിന്നും തിരിച്ചുവഞ്ചേരും യജമാനൻ അവധനാശി വഴിയിൽക്കിടക്കുണ്ടോ: കോട്ടകൾ കൊത്തുള്ളണംബുരാജിപ്പസന്നാർ, ആറ്റു അദി, മാടവിമാർ ഏതൊന്നെല്ലാമൊക്കെയൊപ്പുണ്ടാ. ബുദ്ധിയും വസ്തുതകരാഡു പറവിയിട്ടുണ്ടാവോനോ.”

പുരോഹിതനാം വൈദികം പിറോദിവസം രാവിലെവന്ന്, അടങ്കിയുടെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തെ പരിശോധിച്ചു. വീട്ടകാഗിയുടെ താല്ലൂത്തം അവചയ കൗഡി മുറാളുചെട്ടുകൊണ്ടിട്ടു തീക്കാഴ്ത്തണാകമ കൗഡിയന്ന്. അക്ഷരജ്ഞന്നായ പുരോഹിതൻ അ

മന്ത്ര

കിന്നായവാദംകൊടുക്കാതെ ദാഹാനിന്മിന്നേറയും ദോ
രിനെ ധായിച്ചുതിന്റെശേഷംമാത്രമേ അതിനെന്നു
മേഖലാവിധിയെ പറഞ്ഞതുള്ളൂ. ആപ്പുമായി എഴു
കുത്തുന്നാക്കിയപുസ്തകം, ആ ദേശത്തെല്ലാംശയിൽ
ആപ്പും അടിച്ചുപിടിച്ചു നേന്നായിരുന്നു. അതിനെ തീ
യൂട്ടുരയാക്കണംവയനു വിധിച്ചു. രണ്ടാമത്തെവു
സ്തുകം ഒരു സ്തുലക്കുതിയായിരുന്നു. “ഇതിനെ മുറി
ഞ്ഞയുംവുറ്റിയുക. ഇതാക്കുട്ടി ആളുംതെ ക്ഷേമം
അംഗിയും” എന്നുപറഞ്ഞു അംഗിനെ മുറാഞ്ഞു
യൂട്ടുവലിച്ചുവിഞ്ഞു പിന്നെ ഇത്തരത്തിലുള്ള അ
നേകംപുസ്തകങ്ങളും അതിന്റെബന്ധത്തിനെ അംഗക
ഭിച്ചു ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധപറിശ്യായനു കഴിഞ്ഞതി
നീറശേഷം ഒട്ടേറെപുസ്തകങ്ങളെ അവർച്ചുട്ടുറി
ചു. നാടൻപി ഭീനമായിക്കിട്ടുന്നതിനാൽ ഇതാനും
അംഗിന്തില്ല. സ്വവമായതിന്റെശേഷം അഡാർ
പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ലതുംചൊലിച്ചാൽ അടിനു
ഒരു വ്യാജസമാധാനം പറയുന്നതിനുവേണ്ടി അവ
പുസ്തകശാലയെ കെട്ടിഅടച്ചു.

എതാനും ദിവസങ്ങൾക്കിട്ടിയെല്ലാം മാടൻപി
യൂട്ടു ഗുവമായി. അതിന്റെ ശേഷം ആപ്പും, അ
യാർ നടന്നുവന്നതു, പുസ്തകശാലാവിലേക്കായിര
ുന്നു. അംഗിന്റെ കത്തു കുണ്ടാത, അയാൾ ക
ഴങ്ങി തുട്ടിയും, തടവിയും, നാലു പുറവു, നോക്കി
യും കതകു കുണ്ടാത അയാൾ കതകെവിടെയു
ണ്ണനു ഭാഗിനേകിയോട് ചൊലിച്ചുപോം, ആ ഓ
വതി “അംഗും എല്ലുപറയാം; പുസ്തകശാലയെ
കാണാനിപ്പി, അങ്ങും ഭീനമായിക്കിട്ടേണ്ടാണു ആ
കാശമാർത്തുടെ ഇവിടെ ഒരു ജാലകാരൻ വന്നി
രജി. അയാൾ പുസ്തകശാലയുടെ ജനാർജ്ജലും

யழூரி, தனிர் வாக்காய ஸ்ட்ரீட் அப்பி
ட என்னி. ஒரு உறுதேபாய் கூட கீவன்கீழு
ட அப்பால் புரோப் டிக்ட் கேவிட் தில்லக்ஷ்ய
யி. ஈழூரி சம மும் விரைவு புரோ
ஷிவன். அதைக் குக்கூபிட்டிருப்பதை
வெளி கொண்டிருப்பதும் புரோக்ஷன்ட் புரோ நம்
பறை காங்காஸ்ட்ரீட் என்று பொன்று.

இகால்தங்கள் சுற்றுள்ளிலீர் வெக்கவழைக்காலாக்களை
கவிப்பார்வை; அவியாயிலிக்கான்; பொவகாலே
இருபோடு போட்டது ஜாலுஞ்சிகளிர் வேலாயுமான் அர்
யால் மத்துத்திருஞ்சிலீர் அங்கிஸமத்தினான். ஏது
வீர ஶத்ருவான். அங்கூத் தூசுநாலை மாகவீ
ஒருங்குவென, எனால் ஹாலி தூபு ஜுலுத்தில்வெழுப்பு
மென் அது உலைஷாரியா. அங்கூத் தூபு தொலை,
அங்கூத் தூபு கூவிக்கையிழு. அந்தாறு அதுவூடு கிடை
கிடை அவசாத லிலிரிக்கையேறு ஏதான் குரோஷிலு
து. அாகு பகுரை வீடியேக்கொ, ஏதான்பாளது.

ଗୁରୁତ୍ୱିଲେ କ୍ଷୁଣ୍ଣିଙ୍ଗାଳେଖା ଦେବାନ୍ତରୀ ପରି
ଶତିମ୍ବ. ପାରତରୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅର୍ଥାତ୍
ପଞ୍ଚମ ବଲିକ୍ଷୁଣ୍ଣିଙ୍ଗାଳେଖା ଏହାର ଜୀବାନୀ ବିଷୟରେ.

හෙතු ක්‍රිජිනෑතු බුද්ධිමෙහෙම පතිගනු වූ විසා
ගෙනයේ යී. මාත්‍රා යායා යුතු ය යුතු මාත්‍රා ය යායා
ක්‍රා ටිබු කොට්ඨාසී රිංගිල් පාරුතු. අප්‍රාජික
සුළුම් තැබා යායා උග්‍රහා තැබා ක්‍රා තැබු ගොනා
තුමා ඩී ප්‍රමිත පොලේ ප්‍රාප්‍ර තැබා යායා සාම්ඝීය
ගොඩා ගොඩා යායා යායා යායා යායා යායා යායා

പിന്തുപാടി ഒന്നം പ്രാണങ്ങി പു. അതുകൊണ്ട് ആ ചിരായം അംഗങ്ങളുടെ കമ്മ്പുലിൽക്കുന്ന പോലിരിക്കു എന്നും അവൻ വിചാരിച്ചു എന്നാൽ തന്റെ ശിശ്രൂഷാശാഖയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടിരുന്നു കമ്മ്പുന്നോട് നിന്നും ദേശഭാവം അതിനുംപുറമായും വേണ്ട ഏതു പ്രാര്ക്കാക്കുപ്പാം ചെയ്യും ഉണ്ടാക്കണം.

ഈവൻ്റു പോതു സുവിത്തൻ എന്നായിരുന്നു. ആയാൾ മഹ്മദിയും സത്യവും ഉള്ളവനും ഒരുവിധം ബുദ്ധിമാനം ആയിരുന്നു.

എന്നാൽ വീജമാന്ത്രാണ്ഡനവർക്കുള്ളാട്ട ക്രൂട്ട് ഹോഡാൻ തനിക്കുവരിയ ആധിക്യംബന്ധംപെട്ട സിഡി ക്കുമനു വിചാരിച്ചു അഡാളിടുടെ തലതിനിന്നുപോരാൻി. സുവിത്തന്റെ ഏറ്റവും ഇഷ്ടമായും തോന്തി അതു താഴേപറയുന്ന സംഗ്രഹിയായിരിക്കും. വീ കുറഞ്ഞ ഇത്തന്നു അറ വയ്ക്കും ചേരുക്കെടുന്ന സംശയം കൊണ്ട് വഴിക്കു തെ ദ്രീപിനെന്നും മറേരാത് അഡിക്കു സംബന്ധിച്ചുപെട്ടതും കഴിയുകെെന്നു നമ്മുടെ വീരിൻ്റെ പരിഞ്ഞിരുന്നു. അഞ്ചിനെ വല്ല കോട്ട് ദേശ ദ്രീപോ നൃപയീനമാകയാണെങ്കിൽ സുവിത്തനു അവിഭാഗത്തെ ഗര മുൻ്നാക്കാമെന്നു നമ്മുടെ വീരിൻ്റെ വശദനതാ രെയ്യിരുന്നു.

ഈതൊക്കെ കഴിച്ചിട്ടും വീക്കാന്ത്രാണ്ഡന തന്റെ പണ്ണവും ഉട്ടപ്പുകളും ശേഖരിക്കുന്നും, ഇതുവും കഴിയുന്നതുപോലെ തെച്ചുകിംഘകളും ചെയ്യും. ഒരു ദിവസം റാന്തിക്കിൽ എപ്പോവും ഉറക്കമായ തിരുപ്പിനു പാഴുക്കേണ്ടും നേരുടന്നെന്നിനായും തിരിച്ചു മുൻ്നിയുയ്യപ്പുകാരം സുവിത്തന്റെ ക്രൂട്ട് എന്നി. നേരംവെള്ളത്തെപ്പുഴയിൽത്തെക്കവിട്ടിരുന്നിനും വളരെ അകലെ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് ആരം അ

നേപ്പിച്ചുകൂട്ടെ എല്ലാക്കയില്ലെന്ന് അപദേശം സമാഡിനത്തായി

ഈരവാഹിയെന്ന ഫോറുള്ള തന്റെ കഴിയ്ക്കുന്ന മരു കെറി നീക്കുണ്ടായെന്നും അരും ഇടന്നതിനും ഇങ്ങവരുത്തുന്ന ഭാരീ വലിയ സഖികളിലും മുടി സുവിത്തൻ സവാരിചെയ്യുന്നു; തന്റെ യജമാനൻ ബുദ്ധിമുതം ചെയ്യുള്ളൂളും പ്രീസ്പിന്റെ ഗവണ്മെന്റുകു നാടിനാളും അത്യാലുവും കൊണ്ട് അവരെന്നു തന്നെ പ്രകണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രംജാവായിപ്പിക്കുന്ന വളർച്ച സൈക്രമാക്കിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആയി യെന്നു സുവിത്തൻനു വിചാരം. അവൻ രാജന്മാ നൈക്കുന്നിച്ചു തീരെ വൈമനസ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവരെന്നു ഓൺയായ കമലാ രാജാസ്ഥാനത്തിൽ വളർച്ച കഴിക്കിട്ടുകൂടി മെന്നു വിചാരിച്ചു താൻ തെ ഗരിഞ്ഞുവും കമലാക്കു പ്രദിഘി എം ആയാൽ മതിയെന്ന സ്ഥിത്യാക്കി.

മുന്നാം അദ്ദ്യുധം.

സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു വഴിപോകുമ്പോൾ നമ്മുടെ വിപ്പേജശരം അഭിവരിക്കുമ്പോൾ പാതയുണ്ടായി വായുയന്ത്രങ്ങളും ഒരു വലിയ മെതാനത്തിൽ എത്തി. ഇവയെ കണ്ടു ഉടൻ, “ഹാ! ഹാ! നമ്മുടെ നല്ല കാഖം തന്നെ, ആരതാനിട്ടുന്ന കുറഞ്ഞ പക്ഷം നൃല്ലതരക്കണ്ണാൻ; ദോഷം അവരെന്നു ഇരു മുതിപ്പേച്ചതും. ചിന്ന നെടു അവരുടെ വകു സപ്താക്കളെല്ലാം എടുക്കാം. ഈ കുപ്പിജാതിയെ നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഒരു സത്യപ്രവൃത്തി ആയിരിക്കും” എന്ന വീരമാത്രാണുപാൻ പറഞ്ഞു. സുചി: രാഹസ്യ സമർ കു! എത്രയാക്കണമുണ്ട്! എവിടെ! വീ: അതാം കൈപരത്തിക്കൊണ്ട് നില്ക്കുന്നതു കണ്ടില്ല. ഈ

ଆତିଥିଲୁଙ୍କ ଚିହ୍ନ ରାଜସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକକର୍ମ ଉତ୍ସବାଳ୍ପିକ କ୍ଷରବାଚର ଗ୍ରୂପ୍‌ରେ

ସୁଃ ଯଜ୍ଞାବାଚର, କରୁତୁକର ଶୁଣିଛୁଣେ
ମଣୀ, ଅରୁ କାଳାଳୀରୁ ରାଜସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯାଏ
ଯାଗ୍ରହାଳୀଳା, ଏକକର୍ମ ର୍ଥୀରା ତୋଳିଯାଇ,
ଅରବ୍ସରେ ପାକଜ୍ଞାଳୀ ଅରବ୍ସରିତ୍ କାରାପିତୀଷ୍ଟ
ଗ୍ରୁପ୍‌ରେ ତିରିଯୁଳାଳ୍ପି.

ବୀ. ଅରତୁ ଏଇ ଅରଦୟାକୁମାଳୀ ଅରବ୍ସର ରାଜସ
ସମ୍ବନ୍ଧର ତାଙ୍ଗାଖୀଳୀ, ନିର୍ମାଣ ପେଟୋରୋମାନୀ
ବେଳକିର୍ତ୍ତ ମାରିଗିଲା ପ୍ରାତିମନକଶିତ୍ତ୍ଵା, ତୋଳ
ଅରବ୍ସରେ ଅରଦୟାକୁମାଳୀ ଯୁଦ୍ଧାବେତ୍ତୁଳୀ ନିଶ୍ଚଯି
ତ୍ତିରିଶର୍ଯ୍ୟାଳୀ, (ଯାଏଯାଗ୍ରହାଳୋଟ୍) ତୀରାଶର୍ମୀ,
ନିଷ୍ଠାକିର୍ତ୍ତ ତୋଳୀ କୈତତରେ ଉତ୍ତର୍ମୁଖ ଏକନାଯ
ଯୋଜାବିଳୀର ମୁଖିତ୍ ନିର୍ମାଣ କାରିକାଳୀଯତକର
ବଳୀର ହିନ୍ତପରା କାରୀଶର୍ତ୍ତ ତୋଳୀକାଳୀଗ୍ରହାଳୀ
ରେକ୍ଷ୍ୟାବରୋଟ୍ରାର୍କ୍ରୁଟ୍ରୁ ଶାର୍ମିଲୀଯାଶିରିଶାଳୀ.

ହୁଣ ନମ୍ବରରୁ କାରା ହୁନ୍କି ଯାଗ୍ରହାତିରିଯାଳୀ
ତୁଟାଳି, ହୁତ୍ ପୋରଦୟାକୁମାଳୀରେ ଯାତ୍ରୀ ବିଳିର
ପରିଶରକାଳୀତାଳୀରେ ପାରିଯୁଦ୍ଧାମରିଯୁଦ୍ଧାମରିଯୁଦ୍ଧା
କ୍ଷେତ୍ରପିତୀଶର୍ଯ୍ୟାମୀ ଓସି ଏହି ନାମରେ
ଉତ୍ତର୍ମୁଖରେ ଚର୍ଚୀକାଳୀ ଏହାରବୁ ଅରୁକଲେନ୍ତି
ଯାଏ ଯାଗ୍ରହାଳୀକାଳୀ କେବେ କତିରାର ଅରତିର
କଶିଯୁନିଟରେତୋକୁ ବେଶତାରେ ରୂପୀତ୍
ଅରତିକାଳୀ ଅରତିବୋମାଯ ତିରିତ୍ତିରୀତିର କାଳୀ
କିମ୍ବା ରୂପାଖୀ କରୁଥିଲୁ କାଳୀ କରିରୁଥିଲୁ
ବନ୍ଦରେ କ୍ଷେତ୍ର ତାରିତ୍ତିପୋକରୁ ଚର୍ଚୀ କରି
ନେତରତକର କତିରାରୁ ଯୋଜାବୁ ଅରତିର କ୍ଷେତ୍ର
ତେ ତରାକିର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା.

സുചിത്രത്തിൽ ഇതുകണ്ടു കഴിയുന്നവരുടെക്കിൽക്കൂട്ട് മാനനെ സഹായിക്കുന്നവി എന്നതി.

സു: ഏൻ മുഖ്യമന്ത്രി പറഞ്ഞിരും, അവ വാഴും ശ്രദ്ധാർഹനാണ്; അപ്പേന്ന വിചാരിക്കുന്ന വജ്ര തലയ്ക്കിട്ടും വസ്തുവാഴ്യത്രുമോ ഉറുപ്പു ഉണ്ടായില്ലെന്നോ?

വി: എൻ്റെ ചാരി, താൻ വിശ്വാസിതിയും ഇതുപോലെ എൻ്റെ ശത്രുവായ പാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ മനുവാദിരൂപ പ്രവർത്തിക്കാണ്, അവൻതെനു യാണ് എൻ്റെപുന്നുകങ്ങളിലും ചുന്നുകശാലയും കൂടാം എൻ്റെപൊയ്ക്കുള്ളത്തു. എൻ്റെ വിജയലക്ഷ്മിയെ ഇപ്പോൾ അവൻ രാഷ്ട്രസഭാരെ വായ്യു തുണ്ട്രാക്കിപ്പെടുത്താനും. എന്നാൽ എൻ ഒരു മനുവാദി എന്നും ജയിക്കാനില്ലോ. ഒരു സ്ഥലം വയം--

സു: അഞ്ചിനെതനെ യജമാനനെ,
പ്രീനെ സുചിത്രത്തിൽ യജമാനനെ എഴുന്നീലിച്ചു.
കരെ മുഖ്യസഹ്യനും ക്രതിപ്പുരുത്തുംകേരി. പാവ
ദൈപ്യംമിന്നൽ, വീഴ്ചകാണ്ട മിക്കവാറും അനന്തരാ
ന്തവള്ളാതെ നില്ലുയായിരുന്നു.

സു: എന്നാൽ, ഒരു പ്രയോജനത്തെ കൈമാന്ത്രി
സമ്മാനായി, എന്നാണ് എൻ്റെ ഇരുപ്പാഴിനെ
വിചാരം.

വിരുദ്ധാർത്ഥാണും ഇതിനെ വക്കവച്ചിപ്പാ. ഒരു
മാസം അതെ നാം കൈമിക്കാതെ നടക്കുന്നതു വീര
ചുരുങ്ങുന്ന വലിയമാനമാണെന്നു പറഞ്ഞു. എ
നാൽ സുചിത്രത്തിൽ ഒരു വിരുദ്ധചുരുളാത്തതുകൊ
ണ്ട കൈമാന്ത്രിക്കുന്നതിനു ആധാരംകൂടി അനുവാ
ദി കൊടുത്തു. സുചിത്രത്തിൽ എപ്പോവിയത്തില്ലോവി

മഹാത്മാബന്ധൻറെ നേരംമറിച്ചുണ്ട് സ്വപ്നാവത്തോടുകൂടിയവനായിരുന്നു. പൊതുക്കരണത്തു തകിച്ചു അഭിവാദം മനസ്സിനു ശൗഖ്യം കിട്ടണമാവണ്ണം സുഖവും ശ്രദ്ധവും ആശയിരുന്നു.

അവൻ അന്നാരണ്ടെ റാത്രി ചില ആട്ടിക്കയറ്റങ്ങൾ ഒട്ട കുടുക്കി ശിച്ചുകൂട്ടി ഭക്ഷണത്തിനും ധാരാളം അപ്പടിപ്പാലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇടയാളം നമ്മുടെ ധാരാളാരോടു വളരെ സിധ്യും മണ്ണും ദഡിം കണ്ണിച്ചു. പിരുവ്വിവസം കാബത്തും വീരമാർത്താബന്ധം സുവിത്തനം ധീരത്തും ആശനപ്പെട്ടിരുന്നു.

കാട്ടിൽക്കുടാട ക്രൈസ്തവരം സജ്ജവിച്ചുതിൽപ്പി നേരം ഉച്ചാരിച്ചാമുഖ്യം ഒരു ശാസ്ത്രപ്രസ്താവനയാണി. പ്രചൂപ്യപ്പെടുത്തുന്നതു കൂടി കൂടി കുടുമ്പം എഴുപ്പായായ ദേഹവി കഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഉച്ചസാമയം അവിഭാഗത്തിലെ സാമ്പത്തികാർഷിക്കാമെന്ന റീച്ചുഡിയാക്കി.

വീരമാർത്താബന്ധം സുവിത്തനം ഇരാക്കി പുതിയ മെത്രമേൽ ഇരുന്നു. കത്തിരഞ്ഞം കഴുതും പുതിയ മെത്രതുടങ്ങി. ഭക്ഷണസ്ഥാപിത്തുന്ന രണ്ടുപേരും സുവാശം ഭക്ഷണംകഴിച്ചു.

വീരമാർത്താബന്ധൻ റക്കതിരയ്ക്കു രാട്ടിപ്പോക്കത്തു ക്ഷേമിക്കുന്നും ശക്തിയുണ്ടാണെന്നു സുവിത്തനാർ വിശാരിച്ചിരുന്നു. അന്തുകൊണ്ടു അതിനൊക്കെ കെട്ടിയില്ലോ അഭിവാദം. മിന്നാർപ്പണം ഇഴക്കതിര ചുററിരും നേരം ക്ഷിയപ്പോറാം അടുശലായി കുറെ പെണ്ണർക്കതിരക്കു കുറിനു മേയുന്നതുകണ്ടു. യജമാനനേരാടു ചോദിക്കാതെത്തന്നു നമ്മുടെമിന്നൽ രാട്ടിരുന്നുണ്ടും അവശ്യം ഒരു കുടക്കുവെച്ചു. പെണ്ണർക്കതിരക്കും അവശ്യം ഒരു കുടക്കിയിരുന്നും സാമ്പ്രദാരം തുടർന്നുണ്ടും

അഡി ചവിട്ടും കടിയുംകൊണ്ട് വീരമാത്രാബ്യംഗൾ ഒന്നിനിയുംകുറഞ്ഞ താഴേഴ്പുണ്ടി. ഇത്തരംനാശപ്രഭുദി ഞഠിട്ട് പെൻസ് കതിരകളുടെ ഉടമാധ്യമാണ് വട്ടിക ദിംഘുരുതു സാടിവന്ന ദിനാലിനെ നൂഹവൃന്ധമുണ്ടാക്കി ആ ടെവിൽ വീരമാത്രാബ്യംഗൾക്കും താഴേ വീണാ.

ഈതുകണ്ണ വീരമാത്രാബ്യംഗം സൗചിത്രനം എ കിരയത്തി.

വീഡി: ഇവർ ദണ്ഡുംഡാരാഡാ, മംഡാവിമാരല്ലും നീചനാഡായ തെമ്മാടികാളുണ്ട്. ഇവരിൽ ഒരു പേരോടെ തുകജന്നത്തിനു സാധ്യമായാകും.

ഈഞ്ചാന പാണ്ടുംകൊണ്ട് വീരമാത്രാബ്യംഗൾ അവരോടുംരത്തുള്ള; സുവിംഡാഡം പ സ്ഥാനിയിപ്പ്.

രണ്ടിലേക്കും ഉള്ളുവെന്നുകണ്ടിപ്പും കതിരകളുടെ ഉടമാധ്യമാണും ദൈർഘ്യമുണ്ടി. അടകിക്കൊണ്ടു ചുപ്പചേങ്ങാതാഴേവിണ്ണം. ഇവർ ചുള്ളുപോരിപ്പിൾക്കു മനനവിഹാരിച്ചു കതിരകൾക്കു പേടിതുടങ്ങി. ഉട നെ കതിരകളേഴുക്കൊണ്ട് താവാഴപോചി.

ആദ്യം ബോധംവീണാനു സൗചിത്രനായിയണം. അടുക്കാർധയജമാനനക്കണ്ണിട്ട് എന്നും യജമാന നെംതു വള്ളരജിനുസ്പരശിയവാളിച്ചു. എന്നും അനീയാ- എന്നവീരമാത്രാബ്യംഗൾ അന്തേഹാ തിരി ദിനുസ്പരശത്തിൽ ഉന്നരംഞ്ഞാണു.

സു: ഇന്തി എത്രദിവാസങ്കളിണ്ടും നമ്മുടെ കാല്പനിക്കുകാണ്ടു ഉച്ചരേഖാമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട് അ ആവിച്ചാരിക്കുന്നതു?

വീഡി: എന്നുംകൊണ്ട് എത്രദിവസമെന്നതീ ചുഡാങ്ങാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതു എ നീം കരംകൊണ്ടിനെ വന്നതാണെന്നു എന്തി

ക്കു അരറിയാം. എന്നെല്ലാവേലു മാടവും വരോടുമാ തുകെ ഞാൻ യുഖം ചെച്ചുവും. മൃദവിപ്പുംതു രണ്ടി മഹാരാജു എറ്റു ശത്രിൽ എന്തിക്കും സ്ഥിരമായ ശി ക്കുകിട്ടി. വീംച്ചു ഷച്ചയമ്പുതു ഞാൻ ഡിപ്പോൾ ദാലും എന്തിക്കും ഇംഗ്ലാസ് പക്കം പെറ്റിയതു. അതു കൊണ്ടു മേലാൽ ഇതുപോലെയുള്ള നീചാകാർ ന ഒഴു അധിക്കേഷ്ടപ്രിക്കാം എന്നുകൂടി ശിക്കുക. ഞാൻ ദർക്കല്പം അവക്കുടു്. എത്ര ക്കുവാര ശിക്കിക്കുന്ന തു നിന്നുന്ന ജോപ്പിയാണു്.

സുചിത്താം” ഇതു തിരു സുന്ദേശല്പദശാക്കിയ നിപ്പാ. അവൻ ഇല്ലപ്പാരു പാഠിച്ചു.— “തൊൻ സമാധാനപ്രിയനാം ഒരു ധാരമാണു്” അഞ്ചു യും കിൽത്തുണ്ടുള്ളും രക്ഷിക്കേണ്ടചുമതലയും ഇങ്ങ ശരു ശബ്ദാട്ടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനെന്നും ക്കുമിക്കു നന്താണു എന്തുന്നു സ്വാംപ്യത്തിൽ അധികം യോ ജിണ്ണന്തു. അതുകൊണ്ടു ഒരു കാഞ്ചും ഞാൻ സു ചിപ്പിച്ചുകൊള്ളിച്ചു. എന്നോടു ആരംജില്ലോ ചെ യുട്ടിപ്പുതൊ ചെയ്യുന്നതു ചെയ്യുന്ന പോകുന്ന തോ ഇച്ചുമിക്കന്തോ തുയ സവ് അപൗഢായാജ്ഞേ യും ക്കുമിക്കുന്നതിനാണു ഞാൻ നീഡൈപ്പിച്ചിരിക്കു നും ദോഷാം ചെയ്യുന്നവൻ യന്ത്രിക്കുന്നു, കരിപ്പു നു, ഫ്രേഞ്ചുനു, നീചവുനു ആരാധാല്യം വേണ്ടി സ്ഥാ. ക്കുമതരു എന്തിക്കു ത്രേഷണം.

വീഃ നീനോടു സൈനകളുമായി സംസാരിക്കുന്ന തിരു ശ്രേഷ്ഠി ഉണ്ടു യാൽ കൊഞ്ചംമായിതുനു എ ഞീരു വാരിയുള്ളു വേദന കരിച്ചുനേരതേക്കു മാറി വ്യക്തിയും നീ പറഞ്ഞതു ക്കുമാശുമാണു നു തെളിയിച്ചുനേ.

எபு. என்ற ஸதைகளை பாடினாறு. ஹஃபும் ஏற்கியே உபயோகமாக கேரளத்திலை கண்ணு லாக்கன்திடை நீரை பகுதியில்லூர். ஒவ பிரிசிப்பி வோ, யானங்க, கரெனா அழுளை ஏற்றிய ஹஃபும் ஜூயிகங் எழுவதூர். அதை அல்லது ஏற்குதில்லையாக எடுத்து வேலைகளை எது அதைக்குமின்றி காரணமாலோ ஹதைப்பா வாய்க்கையிலும் அத்திரையு- பிரிசிப்பி ஏற்குதில்லையா. நெடுங்க காலை ஹதுஷு செய்யுமென ஏற்றிக் கிடைக்கின்றிருப்பதை குறையாக கிடைக்க. குறைத்தை பூஞ்சுமாலி அந்தில்லை கிடைக் காலை கூடுதலாக பாடிக்கிடுவதை முன்னாலே பாடினால் என்ன.

വീ: മുഹമ്മദ് താഴുമതി ക്ഷേമിണ്ടവസ്ഥയിലും നി
ന്മ്പത്തിജ്ഞാനത്തിനെ ചെയ്യുന്നു. മിനോറിൽ നാലുവർ
തി എല്ലാക്കണക്കുകളിൽ ക്ഷേമിണ്ടവസ്ഥ നേരാക്കാം. നാലുവർ
ക്ഷേമിണ്ടവസ്ഥയുടെ ഒരു വച്ചിയളാം അതിരെ കൊ
മേലുണ്ട് പാരിട്ടുകളും.

മുപ്പു, ഒരാ, ഒരാ നിന്മാക്കങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ ശ്രാസംഭവം തന്നെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ആംഗിൾസ് എന്നോ കൈറ്റിലും പുരുഷൻ ചുരുക്കാവിള്ളതി ശേഖരണം സുവിജ്ഞാനം ജോഡിയും എഴുന്നേരം മാടവിശ്വാസ യാരിച്ചെല്ലാക്കരിശേ വസ്തുക്കു കേരുവാനുകൂടാം ആംഗിൾസ് കൈറ്റിലും പുരുഷനും കൊണ്ടുവരാം. ദൗഖ്യവശം സുവിജ്ഞാനം കുത്തിയും ധാരായും കൊണ്ടുവരാം എന്നും കൊണ്ടുവരാം. ദൗഖ്യവശം സുവിജ്ഞാനം കുത്തിയും ധാരായും കൊണ്ടുവരാം. ദൗഖ്യവശം സുവിജ്ഞാനം കുത്തിയും ധാരായും കൊണ്ടുവരാം.

പെരുവഴിയിൽ ചെച്ചുനാട്ടിനും സുചിത്രങ്ങൾ നൊണ്ടിനും നടന്നുനട്ടു.

നാല്ലാംഗരപ്പുരം.

വളരെക്കുറം പോകുന്നതിനുമുഖ്യ റോട്ടിയും ചുട്ടിയും ചുട്ടി. അടക്കം താണ്ടരൻമില്ലെങ്കിൽ ചുരുക്കം കണ്ണതു കൊണ്ടു സുചിത്രം വളരെ ഗർമ്മാധാരംവാം. ഒരു സുന്ദരാംശവദ്ധത്തിനാലും യജമാനനേരും പറഞ്ഞു. അധികം അതു ഒരുക്കാട്ടാരമാരുമായിരിക്കണമെന്നുപറ്റി എല്ലു. അതുകൊണ്ടും ഒരു പാഠാംഗസമുച്ചിത്വം അല്ലെങ്കിലും മാടമീറ്റിയും ഏറ്റവും ഉറപ്പും പറഞ്ഞു. തക്കണ്ടിനും മുഖ്യതന്നെ അവധി അതുകൊടുത്തിരുന്നു പട്ടിക്കുന്നുവോരും. വീരമാത്താ സ്ഥാപി ഓച്ചാക്ക വയ്ക്കും ആപോഹപ കഴിപ്പുറത്തു കിടക്കുന്നതുകണ്ണ് സത്രാസുകൾപ്പുകാരൻ അധികം അഭ്യർത്ഥി എന്നുള്ളൂവന്നേരാണും മോദിച്ചു. ഒരു ടാറിയിൽനിന്ന് താഴേവിശ്വാസപ്രകാശകൾപാറിയതാണെന്ന് സുചിത്രക്ക് ഉത്തരപ്പാരഞ്ഞു. സുക്കിപ്പുകാരൻ കുറങ്കായ്ക്കു വളരെ ദയവുള്ള സ്ക്രീണായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു അവശ്യനായിരിക്കുന്ന ധാരകാരനെ കഴി ഒരുന്നെന്നതും സുപരിശീലനിലയിൽ കിടത്തുന്നതിനു ഭൂത്യ മുടി സ്വാധീനം ചെയ്യുന്നതും വേണ്ട ഒരുപ്പും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുമ്പോയി കിടത്തിയ തിന്നുവണ്ണേം റീട്ടുകമ്പമും മക്കളും മാട ബിയുടെ ഭേദത്തിലുള്ള മുറിവുകളിലെല്ലും മതാം വളരുക്കുന്നതിനില്ല. മുറിവുകൾക്കും ചാതരുകൾക്കും മത നിശ്ചക്കാണ്ടിരിക്കുന്നുവോരും ഉടക്കാം സുചിത്രനേരും ഇപ്പുകാരും പറഞ്ഞു. “തന്റെ യജമാനൻ വീണ

ക്ലോ ആരോ കറിനമായി അംഗ്രേഷവർത്ത തുടിയ്
കുഞ്ചിന്നു തുണിപ്പുംകും.

സു: എറ്റ്. പാറയും മുൻ്തുയുള്ള ദിനകളിൽ
മറ്റൊക്കാണ്ടു കീറി മുൻഡിപ്പാതും. ആ മദ്ധ്യം
തുണിയും കൂടാ കിട്ടിയാൽ അവനാലുംകുംബിടം.
വലിയ ഉചക്കാരമായി റിക്ഷ. സുകൾപ്പുകാരി: ഒരു
നൂ തനിക്കം വിഴുങ്ങോ മരരാ പറത്തേം.

സു: അതെന്നുമില്ല വീനിപ്പും ഏറ്റാണെങ്കിൽ വള
രെ ഭയപ്പെട്ട്. എന്നും യജക്കന്നു വീഴുന്നതുകണ്ട
പ്പോൾ ഒരു അതിശയക്കാഡായി. എന്നിക്കേ പാതയാ
യിരു നൂട്ടൊക്കാണ്ടുന്നും പാഠം സ്ഥാനി. വാസ്തവ
തനിൽ വീരമാത്താബാഡ് മാടവീരു ടമേലുള്ളിടം
തന്ത്രാളം മുറിവുകളും വത്രുകളും എഞ്ചിനേജു
തനിലം കാണണ്ടെ.

സു: അംഗ്രേഷത്തിന്റെ പോരന്തെണ്ണാ പറ
ഞബന്തു്?

സു: മജ്ജവുരുദ്ദേശ്യ വീരമാത്താബാഡ് പ്രാഥവാം.
ഈ ഭേദം ലോകത്തിലും അന്തരീക്ഷവാം ചിര
ബഹുംഖാം. ലോകരക്ഷയ്ക്കായി സമ്മാനവേച്ചു
യാണോ.

ഭു: വീരപ്പുരഷൻ എന്നവെച്ചുംലെന്നാണോ.

സു: അതെന്നാണെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടുന്നു? വീ
രപ്പുരഷൻ എന്നവെച്ചും ഒരുവിവസം അടിക്കു
ളിക്കും, അടുത്തദിവസം ഒരുവൻ തിരിയായായി
വെച്ചുന്ന മാതിരിയിലുള്ള ബഹുംഖാം ഒരുവിവസം
നുല്ലനിഞ്ഞുനായിരിക്കാം. അടുത്തദിവസം തന്റെ
ഭൂത്യൻ കിൾിംജേഡും, ദീപജേഡും, സമ്മാനങ്കും
കൂടാം ശ്രേഷ്ഠിയുള്ളവനായിത്തിന്നേംക്കാം,

രവ

വീരമാത്താണ്യപ്രക്ഷേപണം ഗ്രാമിച്ചു കേരാ ശയായിരുന്നു. ഒട്ടവിൽ കട്ടിലിൽ എഴുന്നേററി അണ് വിട്ടുകൊണ്ടില്ലോകാരുടെ പരിഞ്ഞു: - “ഗുണാവ തിയായ ദേവി, നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഉപകാരം മരിക്കുന്നതുവരെ എന്നുന്നേന്നുകിം ഏതെന്നു മനസ്സിൽ പെട്ടിരിക്കാം എന്നാൽ ഒരു മനസ്സിൽ പെട്ടിരിക്കാം എന്നുന്നേന്നുകിൽ, ഒരു രഹ്യയായ വർത്തിക്കുടെ നേതൃത്വാർ എന്നു അടക്കിമണ്ണുപുറത്തിൽ ദിവസം

വിട്ടുകൊണ്ടാണ്യയും മർദ്ദാന്തം രംഭാദകംകേട്ട വാ ഇരു പാരിഗ്രാമംതോന്തി. അവക്കു അതിനെന്ന് അ തുംബ റീരെ മനസ്സിലായിട്ടും പറഞ്ഞതെല്ലാം സന്ന്മാണംപൂർണ്ണവകമായ പൂര്ത്തിയും നമ്മിവാക്കകളും ആയിരിക്കണമെന്ന മനസ്സിലാക്കിട്ടു, പ്രക്ഷവിനോടു നന്ദിപറഞ്ഞുംകൊണ്ടുപോയി.

ഹിരേറ്റിവസം പ്രക്ഷവിനുംവകേട്ട മിക്കവാറും ഭേദമായിപ്പോരുന്നുതോന്തി. അതുകൊണ്ടു, തന്നെ കാത്തിരിയുണ്ടെന്ന ലോകത്തിനെന്ന രക്ഷയ്ക്കായി ഉടൻ പുറപ്പെട്ടാണ് നിന്മയിച്ചു. സുവിത്തന്റെ കര ലി വസങ്കങ്കു സന്ന്മാണപ്പെട്ടതാട്ടുക്കുടു കിടക്കയിൽ തന്നെ കിടന്നുനെ. എന്നാൽ വീരമാത്താണ്യൻ അയാളെ വിളിച്ചുന്നതി. പ്രക്ഷതനെ കത്തിരിയുടെ യും കഴുതയുടെയും ജീനി മുതലായവ എടുത്തിട്ടും മി റാത്തിയനു ഒരു കന്നവും എടുത്തു കത്തിരിപ്പുരുതു കേരീടു സുക്ഷിപ്പുകാരനെ വിളിച്ചുവയ്ക്കി ഇല്ല കാരം ഹാരഞ്ഞു. - “നിങ്ങളുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ വച്ചു എന്നു അറബവിച്ചിട്ടുള്ള അന്നേകം ഉപകാരങ്ങൾക്കായി നന്ദിപറയുന്നു. ധിക്കാരികളായ ദിംഞ്ഞ

നാരാധാരംവിജയക്കു അധിക്ഷേപപിത്രിട്ടശഭ്യിൽ
അതിനപക്കം ചോദിക്കാൻ താൻ തയ്യാറാണ്.
ആരിയാണി നീക്കുന്നിങ്ങണം വരുന്ന പരമ്പര താഴെ
സാഹചര്യം ഉള്ളൂ”

പുഷ്പപ്രസ്താവന് സാമ്പാദ ശബ്ദവിഭാഗം മല്ല
കാരം ഉത്തരവം പറയും. “ഒറ്റിനാട്ടു ഏറ്റവെള്ളക്കിഞ്ചു
ദോഷം ചെയ്യുന്നവരും പോക്കാൻ താൻ കത്തിയാ
കും. അതുകൊണ്ടു ആ കാസ്ത്രത്തിൽ അരക്കപ ഉം
ശ്രവിക്കാനില്ലോ. അരജണയുടും ദ്രുതഗം ക്ഷണിക്കാനും
തിനമും ദുഷ്ടപ്രണാൽത്താരും സാത്രം കാണിക്കാനില്ല.

വി: അപ്പോൾ ഇതൊരു സത്രാണോ?

സു: അതാണിനെ തന്നെ മാനുത്തും എങ്ങനെ
മാണോ.

വി: എന്നാൽ താൻ വസ്തുത തെറവില്ലരിച്ചു
പോലി. ഇതൊരു കോട്ടയെന്നാണെന്ന വിചാ
രിച്ചത്... അങ്ങിനെയപ്പോരു സ്ഥിതിക്കു ഇനി നി
ങ്ങൾ ഒന്നം ചെയ്യാമെന്നില്ലോ. എന്നാൽ താമ
സിച്ചതിനാളും പാഠം ക്രാന്ന് തരില്ലോ. ലോകര
ക്ഷയ്യായി ദേശാന്തരം ചെയ്യുന്ന വിരപ്പത്താർ
തെ സത്രാണിലെക്കില്ലോ പാണംകൊട്ടതിട്ടുള്ളതായി
കേട്ടിട്ടില്ലോ. ആ മഹാഭാരതത്തിന്മണ്ഡലം കാവിരോ
ധമാക്കിംഞാൻ ദരിക്കല്ലോ ദ്രാവത്തിന്ദന്തല്ലോ. വാ
സ്തുവത്തിൽ അവർ ലോകരക്ഷാജാ സഹികനു
കൂടുപ്പാടുക്കു ഓത്താൽ എപ്പോവതെ അവക്കശി
യുന്ന സഹായം ദിവ്യങ്ങളെതാണോ.

സു: അതൊക്കെ വളരെദിനായിരിക്കുന്നു. എ
ന്നാൽ എനിക്കു ഇപ്പോൾ ധ്യാനിക്കു പാമാണോ.

“ഹി. മംഡാ, മിണ്ണാതിനി,” എന്നപറഞ്ഞും
കൊണ്ടു പ്രഥ കത്തിരയെ മന്ദ്യാട്ടാിച്ചു. തന്നും

ട്രിപ്പുര വയനാംഗാഭ്യന്ന അറിയാൻ തിരി
ഞ്ഞുണ്ടോക്കപോല്ലുംചെയ്തില്ലോ.

പ്രു പണംകൊടുക്കാതെവോല്ലുംഇംഗ്ലീഷ്‌വന്ന കു
സാടപ്പോരാ സുകൾിപ്പുകാരൻ സുചിത്തതനെ പിടിച്ചു
ടി. തന്റെ യജകാനാം പണംകൊടുക്കാതെന്നാശിനി
കു താഴെ പണംകൊടുക്കാക്കയില്ലെന്ന അതുഡാഴുംപറ
ഞ്ഞു. വീരപുത്രഹമാർ അന്നസിക്കേന നിയമങ്ങ
ഞ്ഞ അന്നചരണമായും അനുഭവിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതുകേ
ട ദൃക്കൾിപ്പുകാരും ദേഖ്യുംവന്ന ഇപ്പുകാരുംപറഞ്ഞു.
“പണം വേഗംതരണാ അബ്ദൈക്കിൽ നീ പദ്മാത്മാ
പപ്രദൈണേടിവാദം.”

ഇങ്ങനെ തക്കിപ്പുകൊണ്ടുന്നുവോരു എടുച്ച
മു കയറ്റുള്ള വേദക്കാർ അവിടെ എത്തൻ. സു
ചിത്തൻ പണംകൊടുക്കാതെ കാഞ്ചതെക്കാരിച്ചു സു
കൾിപ്പുകാരൻ അവരോടുപറഞ്ഞ ഒരു നല്ലനേരം
പോകിംതരകുടിയെന്നക്കുതി അവൻ അകത്തു
കേറി ഒരു വലിയ ചവുക്കാളം എടുത്തു മിററുകൊ
ണ്ടവനു. സുചിത്തതനെ പിടിച്ചു അതിലിട്ട്. എ
സ്ഥാവരം മുകൾ ചവുക്കാളത്തിനും ചുറിനും പിടി
ചുകൊണ്ട സുചിത്തതനെ മേലോടുവിയാൻതുടങ്ങി.
മേലോടു പോക്കുവാഴം ചവുക്കാളത്തിൽ വീഴുവോ
ഴം സുചിത്തൻ നിലവിലിപ്പിത്താണി. നിലവിലിക്കും
തോരം ഒരു മുടക്കാക്കം ഉത്സംഗമഞ്ഞും.

പ്രു തന്റെ അന്നചരണന്റെ നിലവിലിക്കു
ക്കിരിയെ തിരിച്ചുനിരത്തി നോക്കിയപ്പോരാ
സുചിത്തന്റെ കനനത്തോടു വായുക്കണ്ണലത്തിൽ
ഉയങ്കയും താഴുകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ട്. കരിന
മായ ദേഖ്യുമണ്ണായിതനില്ലെങ്കാൽ പ്രു ചിരിച്ചു
പോയേനെ. വേദക്കാർ കുറിഞ്ഞിപ്പോരാ കഴി

മതിയാണി. സുവിത്തനെ പിടിച്ചു കഴിപ്പുന്നതി അതി. സത്രത്തിലെ ദ്രോഗ്രൂപിയും അരാന്ദകൾ റിച്ച് ഉദ്യത്താനി കടിശാസ്ത്ര ക്ഷേത്രക്ക്രമാണ് പുഠ കൊണ്ടുപോകി കൊണ്ടുതു. ഭാവദത്തിൽത്താഴാം ശേഷം ആ ഗ്രൂപ്പിയുടെ നാമപാടാണതും കൊണ്ടു എ പിത്തൻ കഴുതയെ ഓടിച്ചു. വൃക്ഷവില്ലുകാണും പാണത്തിനു പകരും സുവിത്തനെന്നും സാധാന്നുവാൻ കുറഞ്ഞും ഇതിനീടും കല്ലുവാക്കിയിരുന്നതു കൊണ്ടു തടസ്സമൊന്നും പാണാൻമില്ലോ. സുക്കിഞ്ചി നീറ്റി വിഹരം താൻ പിടിച്ചേട്ടതെന്ന ജ്ഞിച്ചു എന്നായിരുന്നു.

യജമാനനീരി മുടെ എത്തിയപ്പോഴേന്തെങ്കും സുവിത്തനു വളരെ ക്ഷീണവും വ്യസനരും തോന്തി. ഇതുകണ്ടു വീംഹാത്താഡായൻ അയാച്ചു ദാക്കകൾക്കുണ്ടു് ആരും താൻ മുടിക്കാണി.

വീ: മുല്ലനായസുവിത്താ, സത്രമൊ, എകാട്ടാരമൊ എത്തായാലും വേണ്ടിപ്പോ ആതു മുൻ്തേവതക്കുള്ളടക്ക അധിവാസസ്ഥലമാണെന്നും തോന്നും. തീരു ദ യജിപ്പാതെ നിന്നെന്ന മേഖലാനും ഒന്നും കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ പിശാചുകൾഡാനെന്നും സംശയമില്ലോ. അന്തുകണ്ടിട്ടു എനിക്കു മുണ്ടാട്ടവുണ്ടും നിന്നെന്നും സഹായിക്കാണും ശക്തിയുണ്ടായിപ്പോ. അവർ ദരം ആരുളൈനുള്ളതിനു ഇതു തീച്ചുയായ ദയ ലക്ഷ്യമാണ്. എനിക്കു അനുഭാവാണും വാദിയാതെ ആരുളൈപ്പോ യി. തോന്തു ഇപ്പുകാരാ മന്ത്രബലംനായും ഹോയി ലൈക്കിൽ ആ നീചനാരാ മും സംഗതി അവർ എന്നും ബാംഗ്നിക്കത്താവെണ്ണും തോന്തുക്കിട്ടുന്നു.

സു: തോന്തു മാടവിരായിതെന്നുജീവിച്ചു ഇല്ലെങ്കിലും ശേഷിയുണ്ടായിതെന്നും അവരോടു പ്രതി

ക്രിയ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ എന്നിക്ക തെനിവു തതിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോ. എന്നു ഉച്ചത്വിച്ച കൊണ്ടിരുന്നവർ മുത്താളപ്പായിരുന്നു. യാസ്സുവാ തരിക്ക് മാസവും എസ്സുള്ളിക്കു മറ്റുശ്ശുരംഗിരുന്നു. അംഗുഖകാണ്ട യജമാനന്താഴുരജാനുനു വേദി ചുടിവരാബന്ന സാധിക്കാതെ ആര്യതിനുകാരണം മന്ത്രഘോതിയും മറ്റും അല്ലോ. വേദര എത്രേണ്ടും ആണ്. നമ്മുടെ ദേശാടനംകൊണ്ടു മുത്തുക്കേഽന്നയും പദ്മശകളുംതൊല്പിയുംഭാല്പാതെ ദൈഹ്രണവും കിട്ട സ്ഥില്ലുണ്ടാതുകൊണ്ടു കഴിയുന്നവേഗംനിൽ വീട്ടിലേ കു മടങ്ങുന്നതാണു നല്പുത്തുനു എന്നിക്ക തോന്നുനു.

വീ: മിണ്ണംതെയിരി: **ക്ഷമിയുള്ള:** നിന്നക്ക മഹ തനായ ആര്യയിൽപ്പുരുട്ട് സ്ത്രാവംതീരെ മനസ്സി ലായിട്ടില്ലോ. പേടിഞ്ഞാണോ നമ്മുടെ മുദ്രയാട്ടതനെ പോകാം.

വീരമാത്താബാഡൻ, മുദ്രയാട്ടപോകാൻ തീവര ഇന്ത്യിലുംതെ സുവിജ്ഞാനാർഹരുടെ കരണേരം ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു യാതുചെയ്തു. അവർ പോകുന്നവഴിയിൽ കരെ മുരൈനിനും തെയികും പൊടിപ്പോണ്ടി അവാങ്കുടെ നേരെ വരുന്നതു പ്രശ്ന കണ്ടു. ഇതുകണ്ടു അത്യുസാഹതേതാടെ 'സുവിജ്ഞ നോടു ഇപ്രകാരം ചാരിയു':—“ഇന്നിയുള്ള ഒഴിപ്പാക്കാ ലജ്ജിലും പുക്കുള്ള തൃപ്തുന്നവയായ ധീരന്തരംജൈ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ദിവസം ഇന്നാണോ”. എന്നെന്ന ജനസാഹല്യം ഇന്നുതന്നെ വരുന്നതാണോ”. ഇങ്ങോ കുവരുന്ന തെ വലിയ നേന്നുത്തിന്നെന്ന അടയാള മാറ്റം ആ കാണുന്ന പൊടിക്കുടു.

സു: അംഗിനെന്നയാഞ്ഞാക്കിൽ രണ്ടു മഹാസേന കൂടി ഉണ്ടായാണു തോന്നുനു. ആ കാണുന്ന വഴി

നിൽ നീന്താം അതുപോലെ തുടർന്ന ഒരു പൊതുസ്വഭാവം ഇങ്ങനെക്ക് വരുമ്പാണ്.

ബുദ്ധ ആ ദിക്ഷിലോകദാനാശി കാഞ്ചും വാസ്തുവാക്കാം തന്നെറിശ്രൂ വളരെ സാന്നിധിയും, തെസ്യവും ആം തമിൽ ശത്രുപദ്ധതിനാം വല്ലതുയെ ആ തെരുതുന്താതിൽ വച്ചു അവൻ യുദ്ധംവഹിച്ചുണ്ട് നി മുതിച്ചിരിക്കുന്നാണോ പ്രക്രിയിച്ചുവരി, രണ്ട് വർഷിയായി ഒരു വഴിയിലേപ്പുകൂടി വന്ന ഓയൻ അഞ്ചു ആട്ടിപ്പറവാജുണ്ട് ഇം പൊതുസ്വഭാവം കൊരുമായിതന്നു്. വളരെ നിഖിലിയ മായി തന്ന പൊതു അവ വളരെ ആട്ടിത്തുവരുന്നതുവരെ അവയെ മരച്ചിയുന്നു. അവ തെസ്യവുംകുഞ്ഞാണു പ്രക്രിയിച്ചുവരി പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് സുചിത്രതൻ അതു സത്യമായിരിക്കുമെന്ന വിചാരിച്ചു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു്:— “യജമാനനെ, നാം എന്തുവെള്ളുന്നതാണെന്നുംതു്?”

വീഃ എന്നാണ് ചെറിയുണ്ടതെന്നോ? ബാലം കിറഞ്ഞതാഗതെത്ത സാഹചര്യിക്കുന്നാം ആവതന തെസ്യം ആലിബാൻ എന്ന ചക്രവർത്തിയുടെവകയാണു്. മറൈതെസ്യം വീരദൈനന്ദിഘന രാജാവിന്റെ കീഴിലുള്ള താണു്. ഇംഗ്ലേഷം ദില്ലത്തിനു പോകുന്നു വലംതെക്കു നഘമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അഡ്വേസ്റ്റേതെത്ത നഘമായുംവെന്നു ചുണ്ണം.

സുഃ എന്നാൽ ഇം രാജാക്കണാർ തമിൽ ശത്രുക്കളായിരിക്കാൻ കാരണമെന്താണു്?

വീഃ ആലിബാൻ ദേശികനാണു്. അവൻ വീരബാഹുവിന്റെ സുന്ദരിയായ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നാരുഹിക്കുന്നു. വീരബാഹു ഹിന്ദുവാണു്. അതുകൊണ്ടുണ്ടലിബാൻ ദേശികുമതാത്തതിരസ്സിൽ

ചു ദിന്ദിവായാലപ്പാതെ മക്കളെ കൊടുക്കുകയില്ലെ
സംശാരം വീംഗ്മാഹ്നപറയുന്നതു”

സു: അതു ശരിതന്നെ എൻ്റെ അഭിപ്രായം
വീംഗ്മേനുനെ സമാധിശാഖാമന്നാണ്.

വീ: അങ്ങാദാതന്നെ. അശ്വത്താവജന ബൈസന്റെ
അഴിക്കെ മുട്ടയിൽ കാണുന്നുടന്നു മഹാസ്ഥാനരംഭം
റിച്ചു തോൻ പറയുന്നതിനെ കേരംകും. നമുക്കു
ആ ചെറിയ കുന്നിൽ ചെന്നന്നിനു ഇംഗ്രേസ് നല്ലവ
മീറ്റം കാണുകയാണ്.

അച്ചമല്ലെങ്കിൽ ഒരു ചെറിയ കുന്നിൽ രജാപ്പേരും
ചെന്നന്നിനു. പ്രുഡ് അനേകകും രാജാക്കന്നാരുടെയും
സേനാനായക മാരുടെയും ഭിന്നാതികളുടെയും പേ
രകൾ പറയുന്നതും അവരെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം
ചുണ്ടിക്കാണുക്കുന്നതും കാണുകയും കേരംകുടുക്കയും
ചെയ്യിട്ടും സുചിത്തൻ വാപൊളിച്ചു നിന്നുപോയി.
പറയുന്നവർിൽ ആരുരെയെങ്കിലും കാണുന്നണണാ
യെന്ന നോക്കുന്നതിനായ്” സുചിത്തൻ അങ്ങോടു
മിഞ്ഞാട്ടും തിരിത്തു. ആതെന്തും കാണാതിനിട്ട് ഒരു
വിൽ ഇപ്പുകാരം പറത്തു:— “അങ്ങുപരിഞ്ഞത്തിൽ
ആരുരെന്തും തോൻ കാണുന്നില്ലോ”

വീ: എതാൻ! പടക്കത്രികളുടെ ശോശാംവം
കേരംകുന്നില്ലോ? കാഡലുനാദവും കൊമ്പുവിളിയും
നിന്നും ചെവിയിൽ കേരുന്നില്ലോ?

സു: അതുകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും ശൈമ്പുംപ്പാതെ
നീം കേരംകുന്നില്ലോ.

വീ: അതു നിക്ഷേ ഭീങ്ങവായതുകൊണ്ടാണ് ഒന്നു
മരാനന്നാണുള്ള ഭാന്തി, വലുതായ ഭയത്തി
നീൻ ലക്ഷ്യംാദിലിച്ചൊന്നാണ്. നിന്നു അതു
പേട്ടിയാരുന്നുകിൽ പുരകോട്ടു മാറിനിന്നും. എ

ମୁହଁ ତାଙ୍କ ନାତନାଂ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାଦିତରୁ କଣିକା^{୧୫} ମହିଳାଙ୍କ ପିତ୍ତୁ^{୧୬} ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଶର୍ମା ଅରତିଶୟମାରାକିର୍ତ୍ତ କରିଛେ ଯେ କଷ୍ଟପୂର୍ଣ୍ଣ ହୀନ୍ଦୁ
କାନ୍ତିଶେଖରଙ୍କ ଏହାହିଁ ।

സു: യജമാനനെ, വീരക്കാർത്താംബാധപ്രക്ഷേ, തിരിച്ചുവരണം. എത്രക്കാൾ പോകുന്നതു അടച്ചകളേയും ശ്രൂട്ടിൽക്കൂടിക്കൊള്ളുമാണ് വേണ്ട നന്ദിനെന്നുമല്ലോ. അങ്ങും, തിരിയെപ്പോരുന്നോ—

“ ദയൻിയമായ ഇംഗ്ലീഷ് അറക്കോക്സിക്കറേക്കോനിലും പ്രത്യവിശ്വാസര ചെവികൾ അപസ്ഥിപ്പാരു മുവേശന്ത്വം നുണ്ടാക്കുന്നതു മനസ്സിലാണ്. “യീരംസായ വീരംസന്നാൾ നു ധിപ്പാത്യുത്തിൽ യുദ്ധംചെയ്യുന്ന തൃജമാരെ എന്നൊ പിള്ള-സ്റ്റോക്കേഴ്സ് വിഡി”. എന്ന വീരമാർത്താബാധൻ ഉറക്ക പറഞ്ഞു.

മുങ്ങനെ റിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അതുമാറ്റരും കൂടുതലുപോലെ അടച്ചക്കൈ എത്തുശാം തുടങ്ങി. തങ്ങളുടെ അടച്ചക്കൈ കൊല്ലുന്നതു കണ്ട് മുട്ടയും വിളിക്കുടി. മുളക്കാഡി യാതൊരുമലവും ഉണ്ടായില്ലോ. അവർ അഞ്ചുഡി ദ്രുതിവിശദിര ചെവി കണറിയെ കല്പകരകൊണ്ട് സല്ലിക്കാം തുടങ്ങി. വീരമാനത്താഡിയും തുടിനെന്നും വകവയ്ക്കാതെ ധിക്കാൻ ആവിശ്വാസി രാജാവിനേന്നും താൻറെ മുന്നിൽവന്ന അലംഗരങ്ങളും പറഞ്ഞ

അംഗീക്കാവിഹിക്കാവോർ, തൈവലിയ കല്പ തവ
യിൽ കൊണ്ട് ദ്രുതി വളരെ അവശ്യമായി ഉടനെ
കൈവശേഖരണായിരുന്ന തൈക്കുപ്പി തിരുപ്പംഷയതന
വല്ലിച്ചുകുത്തു കടിച്ചാൻ വാങ്ങിലോക്കെ കൊണ്ട് രോഗി.
അംഗോർത്ഥനെ വേറോധ കല്പ ആയാളുടെ
വായിയിൽത്തന്ന ചെന്നകൊണ്ട്. തന്നെ മറിവേലുടു്

നൗവിയത്തിൽ ആക്കമെന്ന വിചാരിച്ചിരുന്ന ശാഖക്കുപ്പി പൊതിയായിപ്പോയി, എന്നമാത്രമല്ലോ. മന്ത്രവശത്തുള്ളതിൽ മുന്നോ നാലു പല്ലുകൾ തെറിച്ചേരുകയും റണ്ടുവിശല്യകൾ കരിക്കമായി. ചതുരക്കയും ചെയ്തു. ഇതിൽ അത്യപ്രസ്തുതാം ഒപ്പ് മേഖലിച്ച താഴീവിനും.

ഈതുകണ്ഠ ഇടയാളംകാടിപ്പിയത്തി, അതും ദിവ്യപോയിരിക്കുമെന്നും അന്തരുക്കാണ്ട് തങ്ങാംക്കു അനുപത്രിക്കാണ്ടെങ്കാമെന്നുംഉവർവ്വിച്ചാരിച്ചു ചെന്ന തും മുറിവോടുന്നു ത ആക്കമേഖലയും എടിച്ചുകൊണ്ട് വേശാ അവിജ്ഞനിനുപോയി.

ഈസ്ഥാനമുഴുവനും സുവിത്തൻ തലയിടവാട്ടി കൂട്ടവിച്ചു റിംഗും താന്ത്രികമാർത്താജ്യപ്രക്രഷി നോട്ടുപരിചയമായ ഭിവസ്ത്രാപിക്കയും ചെയ്തു. കൊണ്ട് കിഴുക്കയായിരുണ്ട്. എന്നാൽപ്പുള്ളതാശവിനീച്ച നീളം ഇടയാളം ഭാടിപ്പോകുന്നതു കണക്കേപ്പും കനിഞ്ഞിനിന്നേറിവിപ്പംബന്താജ്യ നിന്നാരുക്കലെ തതി. നൗവിയം ഓമ്പയമുണ്ടായിരുന്നവുകില്ല, അദ്ദേഹത്തിനോട് സഹിതി വരും ഒരുന്നീരമാവി തന്നു.

സുവിത്ത രൈല്ലു, പരിശ്വരതോടു റൂസന ഫേഡാറ്റം ഇപ്പുകാരം പുരാതനഃ: “തോൻ യജമാന നോട്ടു തിച്ചുവരാൻ പറാത്തിപ്പേ? അതു കും ആട്ടിന്പറിക്കായിരുന്നും?”

വി: വാ! ആ കാഷക്കരുവാദി! ആവാൻ എന്തു എഴുപ്പാണിൽ വസ്തുക്കുണ്ടു മാറുകയോ, അദ്ദേഹം ഇംഗ്രേഷയോ ചെയ്യുന്നു! എന്നിക്കുവേണ്ടി കീ കഴിത്തപ്പുറത്തുനാശി അവയുടെക്കൂട്ടാക്കാനും അനേകുരം ദിവസക്കും. എന്നാൽ തോൻ ധ്രാത്തജപ്പാദ്ധി

യൂദ ഒരുപ്പത്രമിന്നിങ്ങനെ ക്ഷണം, ഏറ്റവാക്ക്
ഇല്ലെന്നും അപ്പോക്കണ്ണ, എന്തിൽ എൻഡീവിംഗ് വിശ്വാസം
അനുബദ്ധമാക്കാം. ഒരു യഥാർത്ഥവന്നു എന്തൊരു ദ്രോഹിതൻ
എത്രക്കാവും മാറ്റുന്നു എന്നു ചായിൽ ഒരുപ്പെട്ട്
ഇല്ലെന്നാണ് എന്തിനുംനു.

“ஸ: (വ്യസനത്തോടുകൂടി). പജേക്കാളുണ്ടില്ല
നോ! കാരാളമൊപ്പ് ചവയ്ക്കാളുത്തിലിട്ട് എറിയെത്തു
എരുവൻറെ അഭ്യന്തരം മകനെ അംഗീയിപ്പിക്കും. എ
ഞ്ചുറ സംശയങ്ങളെപ്പറ്റാം രാഖുന്നുന്ന സജീവകളും
പോയി. അതും വേദാവാദത്തോടുകൂടി വകയായി
രിക്ഷാം.

வி: என்று! ஈவிக்கப் பொருளை
யு: கேட்டு.

“എന്നാൽ ഇനിനി അപണവില്ലോ? ” എന്ന വീരമാനന്താജുഡൻ ചോദിച്ചു.

പു. ഒക്സിനസാധ്യങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ (ഈറേ അത്രക്കൊമ്പമായിട്ട്) എന്നാൽ അപകടത്തിൽപ്പെട്ട റീറൈറ്റേഷൻാർ പവല്ലോഴം തിനാരുണ്ടുണ്ടും അംഗീചിത്തിലുള്ള ചിലസന്ധ്യങ്ങൾ യജമാനരു കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ.

വീ: എനിം ഇപ്പോരാ ലോകത്തിലുള്ള സന്ധ്യങ്ങളിലും കിട്ടുന്നതിനുശേഷം ഒരുപ്പുമോ, കുറേ ചോറോ കിട്ടുന്നതാണ് സംശയം. അതുകൊണ്ട് കഴിയപ്പെടുത്തുകേണ്ട എന്നർത്ഥത്തുടെ വാ-

സു: (കഴിയപ്പെടുത്തുകേണ്ടിട്ട് വ്യാക്യാവത്തേക്കു ശുട്ട) ഇപ്പുകാരംപറത്തു:— “അമഞ്ച പറയുന്നതു പോലെയാക്കു; എന്നാണ്യാമും നമ്മുടെ ഇവിടെനിന്നു ദേഹി രാത്രിയിലത്തേക്കു കൂടു വിത്രമന്നുലും കണ്ണുപിടിക്കാൻ ത്രണിക്കാം. അവിടെ ചവുക്കാളും തിലിട്ടുവരുന്നവരും, പിശാചുക്കളും, മാരു തെസന്ധാരാളും, ഉണ്ടായിരിക്കുത്തേ, എന്നമാത്രം നാഞ്ച പ്രാത്യർഥനുണ്ടോ.

അഭിഭാഷണപ്പോലും.

പ്രഥമം അഭിഭാഷനത്തിനും കരുതുന്നവോയി. അംഗീചിത്തിലും, തലയിൽ സ്വാഖ്യംപോലെ മിനങ്കിടക്കാണ്ടിതനാതായും എന്തോ വച്ചുകൊണ്ട് ദൈമാനശ്ശും കിരുച്ചുപറത്തുന്നവിനും അവത്തെന്നേരെ ചെപ്പുന്നതുകണ്ടി.

വീ: എല്ലാപഴിവുണ്ടുപെട്ടു സത്യമെന്നാണു എന്നർത്ഥം അഭിഭാഷണം. അവ നിന്തുപരിചയമെന്നും ഒരു ഷഡ്ജേഷ്വാനാപ്രശ്നം, പ്രക്രമ്മകിഴ്ച്ചും, ഒരു വാ

നാൻ അടങ്കിയാൽ മഹാശാ തുംബിരിമെം, എന്നു
ഷ്ട തുസിത്യുചക്കവാധാണിൾ. ആതാ, ഭീഷ്മതിര ശിര
സ്രൂണാവും ധർത്ത്യാക്കാണി ലഭ്യവാൾ മുഖജോച്ചരായ
ണി. സപ്താംഗിലുംബാം ധർത്തിട്ടിള്ളു ദയവേശപിം
വ് ഒഥാദ്യും വെള്ളിത്താക്ക ഒരു കത്തിരയുടെ ഏ
റഞ്ഞക്കുറി മുഞ്ഞാപ്പുവരക്കന്നതു നീ കാണുന്നിപ്പേ?

സു: എൻ്റെ കഴുതയേപ്പുണ്ടുണ്ടു എന്ന കഴുതയു
ടെ പുരളുളക്കു ഒരാൾ മുഞ്ഞാട്ടുവരുന്നതിനെന്നാ
റുമെ ഒരാൾ ധാന്ധിനൊന്നുള്ള അയാളുടെ തലയിൽ
എന്നു മിഞ്ചെസ്തനംണ്.

വീ: ശരി, എന്നാൽ തലയിൽ കാണുന്നതു മ
രംരട്ടനായ ഭീഷ്മം ശിരസ്രൂണാമാണിൾ നീ മാ
റിനിനോ. ആ ശിരസ്രൂണാം കിട്ടണമെന്നു എന്നി
ക്കവും ആഗ്രഹമുണ്ട്. സൗന്ദര്യം ദുർഘാവയ്ക്കു അതി
നെ ചെക്കവരണ്ടപ്പെട്ടതുന്നതിനെന്നി കണ്ടുകൊണ്ടു.

വീരമാന്ത്രാണ്യലുഡ്രക്കണ്ട കത്തിരയുടേയും യോ
ഡാവിഡ്സേൻറയും വാസ്തുവസ്ഥിതി താഴെ പറയുന്ന
കാരമായിരുന്നു.

വാളരാജുക്കലൊയി രണ്ടുഗ്രാമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരു
ന്നു. ഒന്നു വളരെ ചെറുതായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു
പീടികയാകട്ടെ ഒരു കെഡിനരക്കാരനാകട്ടെ ഉണ്ടായി
രന്നില്ലോ. മറേതിൽ രണ്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു
കൊണ്ടു ചെറിയഗ്രാമത്തിൽ ആക്കംജില്ലോ ക്ഷുരക
നെ ആവശ്യമാണായിരുന്നാൽ വലിയ ഗ്രാമ
ത്തിൽനിന്നും വായത്രുകയായിരുന്നു പതിവ്. ക്ഷുര
കന്ന് ഇം സമയത്രു തന്റെ കഴുതപ്പെറ്റുകുറി
വെള്ളംശിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കും വലിയ ഏറ്റി
ഉള്ളപ്പെട്ടവും തലയിൽ കമ്ഫീ ചെറിയഗ്രാമത്തി
അല്ലെങ്കിലും പോകയായിരുന്നു. പാതു ഏതുനീഡിയും

ക്രൈസ്തവമിച്ചരല്ലെന്തു പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു.

അംവാർ അട്ടക്കാർ എത്തിയേപ്പും നജുക്കുക്കണം എവി കുറാ വർദ്ധപിടിച്ചുകൊണ്ടു അവകാൾ നേരെ കുറിംകൈ കാട്ടിച്ചു. ഇതുകണ്ടു പാവരപ്പെട്ടു ഷ്യോകൻ വഴുവെ ദേഹപ്പെട്ടു. ഉടൻ കഴിയിരുന്നി നിരങ്ങി അംതിവേഗംവിരു ഓടി. പിള്ളുപ്പാത്രം താഴെ വീണംപോയി.

പ്രൗഢി പാതമെഴുത്തു സുചിത്രകന കുണ്ണിച്ചു. “പുതിയപാതമാണ്”; എടുക്കുവിവിധയ്ക്കുണ്ട്. എന്ന സുചിത്രൻ പറഞ്ഞു. പ്രൗഢി, കുറംനേരം അതിനെ തിരിച്ചു മറിച്ചു നോക്കി. റിന്റുംബന്തിൽ മുഖം മുട്ടന ഭാഗംകാണാതുകൊണ്ടാണു അങ്ങനെ ചൊ ജീതു. ഒട്ടവിൽ അംതിനെ തുല്യിൽവച്ചിട്ടും ഇല്ലകാരം പറഞ്ഞു. “ഇതിനീറു ഉടമസ്ഥൻറെ തല കൊ അധികം വല്യതായിരുന്നു. എന്നാൽ മുഖംമുട്ടനാം ഗാ ചോരുംയതു വളരെക്കുഴുമായിപ്പെട്ടായി. (കു ആദ്ദേഹം തേരും) എന്നീ ഏലുകണ്ടാണു ചിരിക്കുന്നതു”, സുചിത്രാ.

സുചിത്രൻ ഉടനെ ചിരിനിൽക്കി ഇപ്രകാശപറ്റണ്ടു:— “ഇതിനീറു ഉടമസ്ഥൻറെ തല എത്രവി ല്യതായിതന്നവെന്ന വിചാരിച്ചു നോൻ ചിരിച്ചു പോയതാണ്. ഇതു കൈമന്ത്രക്കാരൻ ഉച്ചയോഗി ചന്ന പാതമാണെന്നു എപ്പോവൻിം തോന്തിപ്പോ യേച്ചാം.

വീ; മന്ത്രരഹിതവും സുദ്ധസിലവും അതു നേരു തൊഴ്ചി അംതിനാൾ മഹത്പരം അറിഞ്ഞുകൂട്ടാതു എന്തോ ഒരു വില്ലുംജുടെ കഴും എങ്ങനെയോ അ ക്രൈസ്തു. നഘസ് ദ്വാരാബന്നു അംഗിൽത്തിപ്പോൾ ദിനമായ ധനലുഡന്തിനായ്” അതിലെജാഹാം

ഉക്കവിവിഹം. പിള്ളമുഖത്തിനു ഇണക്ക വച്ചിരി മുഖായിരിഡാഡോ. നീ ഒരജുനാതുപോരവു ലും കുറ രക്കന്നും എഞ്ചുകുബണ്ണാം അക്കാദിപ്പസ്ഥാനം. ഒപ്പ് നാശം ഇഴ രൂപഭേദം സംശ്ലിഘ്യം. അടക്കന്നായ ഒരു തട്ടാകനു കിട്ടുന്ന ഒരു പട്ടം നാശത്തിലെതിരുഭ്യൻം ഇതിനു പുതിയൊരു സമരോ, അതിലായിക്കുന്നല്ല തോ ആളുമിക്കുയാം. അതുവരെ ഇങ്ങനെന്നതനു തലയിൽ വയ്ക്കും. കാമിക്കുമിൽ എന്നും തല യിൽ ഏറ്റുകൊഞ്ചുതിരിക്കുമെല്ലോ. അതിനെ തല യിൽ കുറച്ചി.

സു: അങ്ങനെന്നതനുന്നാക്കട്ടെ. എന്നാൽ കഴുത ഏഴ്ദ്ദുവെയിരിക്കുന്ന ഒരു കതിരവു എന്നുണ്ടെന്തു? നാതുമായിട്ടും അതുലക്ഷണമുള്ളതു മറ്റൊംബോ.

വീ: എന്നോടു യുല്ലംതിനിൽ തോട്ടു നാവയുടെ മുതൽ തോൻ അപചാരിക്കാറില്ലോ. തോറവയുടെ കതിരയെ അപചാരിക്കുന്നതു യുല്ലവിരുദ്ധാക്കുന്ന ഒരു ചേന്തല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അരു കതിര അവിടെ നിന്നുകൊള്ളുട്ടെ. നാം പോയാൽ ഉടമ സ്ഥാപിക്കുന്ന അതിനെ കൊണ്ടുപോണ്ടുംജീഡിംബി.

സു: വ്യസനത്തോടുകൂടിടെ ഇന്പുകാഡു പറഞ്ഞു; “യുല്ലവിരുദ്ധാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ കുറേ കുട്ടും തന്നെ. ഒരു കഴുതയുള്ളപകരം മരവാങ്കഴുതയെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുപോലും നിയമം അനാവാറി കായില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ ജീനിമുതലായതു വച്ചുമാറ്റുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടായെന്നു അറി എത്താൻതോളാണും രാ.

വീ: ഒരുമാംത്താണ്യല്ലെങ്കിൽ വിചാരമന്നനായി ഇന്പുകാഡു ഉത്തരംപെറ്റുണ്ടു;—“അരു കാഞ്ഞുത്തിൽ എന്നിക്കണ്ണം

തന്തීරුතිපූ. എന്നാൽ അതുവയ്ക്കുചെട്ടാൽ ജീ നിഘംകിടം വച്ചുമാറാക്കിനാണ് എന്നിങ്കു തോന്തു.

ഈ: അതുവയ്ക്കുതെന്നാണ്. എന്നിക്ക് ഇടം ഉട്ടപ്പ പ්‍රാതിനിഃ്സവകിൽപ്പോലും ഇപ്പോഴേതു തിലാസികം ആവശ്യമുള്ളനു പറയാൻ പാടിപූ.

ഇല്ലകാരം പരഞ്ഞുകൊണ്ടു വേഗത്തിൽ ജീനി മുതലായവമാറി. രണ്ടുപേരും ധാരുതയതുടന്നം.

രണ്ടാംഭാഗം.

അപാംഅംഗ്രായം.

ഈപ്പറഞ്ഞ സംഗതികൾ. നടന്നകാണ്ടിരിക്കു ഡോർ നമ്മുടെ പ്രഭവിഞ്ഞു. സപദേശികളും സ്റ്റേ ഹിതമായമായ പുരോഹിതനം വെച്ചുനം വെരു തെളിക്കയല്ലായിരുന്നു. വീരമാത്താണ്യപ്രഥ എത്തു വഴിക്ക പോകിട്ടുന്ന അവർ അനേപഷിച്ചിരിഞ്ഞു. മുൻവശത്തെ പല്ലുപോയതിൽപ്പിനെ ഇല്ലേഹം ദാനമുഖൻ എന്ന പേരകുടെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു വെന്നും മനസ്സിലായി. പ്രഭവിനെ കണ്ണത്തിയാൽ അല്ലെങ്കെത്തു തിരിയെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു. ഒരു പൂതം ആശോഷിച്ചുപറ്റിച്ചിട്ടിരുന്നുണ്ടോ, ഒരാൾ വസം കാലത്തു പ്രഭവിനെ അനേപഷിച്ചു എന്നുപറ്റി.

പുത്രം താഴീറ്റന്മാരുകാടമായിരുന്നു;—എല്ലാവർത്തൻ ദിവിതയായ ഒരു യുവതിയുടെ ഭവദ്വാഹം, ചൈവള്ളൻ അശ്വഹരണൻറെമേരു എന്ന തീച്ചുയാമി. ഈ സാധിക്കുന്നതിനായി അവർ നാട്ടംപുറത്തുള്ള ഒരു സത്രത്തിൽക്കൊണ്ട്. പുക്കിപ്പകാരി അവധി അവധുമുഖ വസ്ത്രങ്ങൾ കുടിക്കാട്ടു. കൊപ്പും ഒരു സാമ്പത്തികിയും കിട്ടി. ഒരു വേഷത്തിൽ പ്രദാവിക്കുന്ന അട്ടക്കാള ഏതെങ്കിലും ദിവിനെ ശരണാന്ത്രാചിമണം. യുദ്ധവീരരായടക്കിയുള്ള പ്രകാരം ഒരുപേക്ഷയെ പ്രാഥി സ്ഥിക്കി ക്കാത നിവർത്തിയില്ല.

എന്നാൽ യാത്രതിന്തുടർത്തിപ്പിനെ ചടങ്ങുക ഇൽ കരേതേങ്ങൾ ഉണ്ടാവി. എന്നെന്നാൽ, ഒരു സ്കൂളവൽക്കരിൽ വളരെ കൂപ്പമായ സമിതിയിലുായിരുന്ന രണ്ടുപ്പോരം വഴിക്കു കാണാനിടയായി. ഒരാൾ കലീനബായ ഒരു യുദ്ധാവായ്ക്കുന്നു. പേര് രാമദേവൻ എന്നായിരുന്നു. അയാൾ വിവാഹം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീയെ ചതിയന്നായ ഒരു സ്കൂളമിന്നൻ ബലാല്ലാരമായി എവിടേയെ കൊട്ടു പോയ്ക്കുന്നു. ഒരു കാരണത്താൽ രാമദേവൻ മിക്കവാറും ഒരു ഭാരതക്കുന്ന നിലയിലുായിരുന്നു. ഒരു വിൽ ആയാൾ മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പേണ്ടായി. രാമദേവൻ ഫ്രോഡിച്ചു ദിജുന്നുന്ന ഭാസ്യായ യുവതിയെയാണു രാമാമത്തു കണ്ടതു. ഒരു സ്ത്രീയും രാമദേവൻ, തമിൽ പരിചാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭർത്താവു ഇവശ്ശെ വളരെ ഉച്ചവിച്ചിരുന്നു. ഒരുവിൽ വീഁ ടവിട്ടുപോകാതെ നിറ്റുന്നിയില്ലാതായി. നാട്ടംപുറത്തുള്ള ഒരു യുവാവിന്നു വേഷഞ്ചിൽക്കു മഹാസ്തോ

അഭീഷ്ടം സാമ്യാനിക്കേന്നോഴണം ചുങ്ഗാവിതരം മറച്ചാൽ പലിച്ചായതു.

ഒന്നീഞ്ഞാസമയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ബുദ്ധിപ്രഭുക്കു ഒളം എപ്പോറിതനും വൈദ്യുതം വെള്ളരെ തയ്യാറാക്കാൻ കാണിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ചെറുപ്പാരു തങ്ങളുടെ കൂട്ടം മുഴുവനും അവരെ അപരിയിക്കാൻ കാരായിൽ ഒന്നിച്ചുപോകാതെനും സ്വന്തിക്കയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ ഉദ്ദേശത്തെക്കാറിച്ചു എപ്പോറിതനും വൈദ്യുതം ചുതിച്ച ക്രുരോച്ചപറ എന്തു. പ്രക്ഷവിനെ തീരിക്കെ വിട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയ നന്തിൽ കഴിയുന്ന സഹായംചെയ്യാമെന്നും വിമലാ എന്നപേരുള്ള ഒരു യുവതിസമ്മതിച്ചു. റീരമാർത്താ സ്ഥലപ്രക്ഷവിനെ ഇളക്കുന്നതിനായി പേരു സുഭദ്രാ രജകമാരിക്കുന്നാകി. വിമലാ വേഗത്തിൽ സ്കൂൾ ഒരു വേദംതനെന്നയാറിച്ചു.

ഇവർ അധികാരിക്കാനുമാറ്റാതെ പ്രക്ഷവിനേയും സുചിത്രനേയും കണ്ണേട്ടതി. സുചിത്രനേരി സന്തോഷം അതിരാറതായിതനും സ്കൂളും നിലിച്ചു. രജകമാരിക്കെ ഭ്രാഹ്മിച്ചു രക്ഷസൻ താമസിക്കുന്ന ദിശിൽ പോകുന്നാവഴി. തന്റെ സ്വദേശമായ മക്കുർത്തിൽക്കുടങ്ങാണെന്നും പ്രക്ഷവി നെ അവർ എഴുപുന്തിൽ വിശ്വസിച്ചിച്ചു.

അതുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ദിവസംകൊണ്ട്, സഞ്ചാരി ഹാസ് പാടിപ്പാതിയന്നതുകൊണ്ട്, അവർ എപ്പോറും അഞ്ചുംാരാത്രിവഴിക്കിക്കുത്തു തെസ്തുതിൽ താമസിച്ചു. തന്നെ ചവുക്കാളത്തിലിട്ട് എറാറിയസും ലംതെന്നയാണെന്നും മനസ്സിലായണ്ടും സുചി ശത്രുവും വല്ലാതെ ഭുദ്ധപ്പെട്ട് എന്നാൽ പ്രക്ഷവി കാം ആട്ടുകുട്ടുകൊണ്ടു ദോഷമരണര വരിക്ക്

യില്ലെന്ന സമാധാനപ്പെട്ടു. താമസിക്കണമ്പിൽ ആ വരു മുള്ളുതല്ലോ അംഗ്രേഷം വഴുവു ഒന്നിലുംയി തു റ്റാറാബിച്ചു. പ്രക്ഷേരിക്കു അവർ ഉടാരത്വാന്മ കിട അന്തിക്കിടക്കാൻ. അങ്കേഡാന്തിനു അംഗ്രീഷർ വിശ്രൂതമായിക്കാം അതുവാഗ്ദാഹയിൽനാൽ.

കമ്മിറ്റി കഴിച്ചുവിന്നും ശൈലിക്കരും സുവിത്തരും ശ്രീചു ഉറുപ്പും അവരുടുക്കുകയില്ലെന്ന കമ്മിറ്റിവേദജാതി സ്ത്രീചുക്കേശവിശ്രീകരണാം പ്രക്ഷേരിക്കിയും മുൻ വിടവിൽനാണ് മുൻ യിൽക്കിനും ദേഖരുവും ഉംബുഞ്ചുമാം കേടുതുക്കാൻ. ഉടനേതാനു എഴുപിത്താൻ ഓടിവും ഇംജനും ലഭിക്കുന്നതിനാണ് ലഭിച്ചിച്ചുതുടങ്ങി. “സഹായി ഒന്നൊ, രക്ഷിക്കണം. സുക്ലാഡാജക്മാരിശ്ചട ശത്രുവായ രാജാസ നോടു യജമാനവും ഘഥാവേദപ്പുണ്ണ. ഇതു ദേഖരുമാ യഥാദാനു തൊന്തിത്രവരു കണ്ടിട്ടില്ലോ. രാജാസന്റെ തഹരെ ചേന്നയേപ്പാലു മരിച്ചുതുട്ടുന്നതു എന്നാൽ സഹായം കണ്ണികൊണ്ടു കണ്ണക്കില്ലോ നു. അവരാംഗരും ദീപിക്കിയെപ്പുണ്ടായിട്ടും ദൃഢനാണോ” മുൻഡിയുടെനടുക്കു തല രക്ഷാന്തരിൽപ്പാദിക്കിടക്കാൻ. ഇതെന്നൊരു തല! എന്നുംയൊഴിച്ചു വയ്ക്കുന്ന തോൽക്കെങ്ങളും നും ഇതുവല്ലതല്ലോ.”

സുകമ്പിപ്പുകാരൻ അംഗ്രേഖരുണ്ടോരു കണ്ണാനും എന്നും യാക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന തോൽക്കെങ്ങളും വെ ക്രിച്ചിച്ചുകൂട്ടുന്നതു ”

എപ്പാവതം പ്രക്കിംഡന മുൻഡിലേ കാടി യെത്തി. അവർ കണ്ണകാഴ്ച അതുടെക്കരമായിരുന്നു. പ്രക്ഷേരി റബ്ബു ഉറക്കമായിരുന്നു എന്നാൽ അങ്കേഹം എന്തോ ദേഹരമായ സ്വപ്നത്വാൽ ബാധിതനായിരുന്നു. സത്രംസുകമ്പിപ്പുകാരരാംവക ദൈ മുഖിന്തെ തൊസ്ത്രി തലയിൽ വച്ചിട്ടും. കിടക്കയിൽ ഉ

രംഗ

ണ്ണാവിങ്ങന തെ നല്ലുസകലഭാഗ ഇടത്തുകര്ത്തിൽ മുറിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. വലാത്തുകര്ത്തിലും വാഴുഭക്കാണ്ട് യേജുമെയി അദ്ദേഹിങ്ങും വെട്ടുനാണ്ട്. രാഖി സംസ്കാര ദുർഘടംചെയ്യുന്നവെന്നു സ്പർശം കാണിക്കായിരിക്കുന്നു.

വീരമാത്താജായൻ കിടന്നിങ്ങന കട്ടിലിഞ്ഞു തുല്യലായി രണ്ടുനും തോൽക്കടങ്ങളിൽ വിനാച്ചുവരുമ്പുവച്ചിരുന്നു. അനുധാദേ അവവയെ തുല്യനായി വീരത്തുക്കയായിയാണ്. രാഖാവെട്ടിൽ തോൽക്കടങ്ങളിൽ വാരോ വാചിക്കപ്പാംവീതം ഉണ്ണായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നും എല്ലാവഴിക്കും ഒഴുകി.

വളരെ ടട്ടമായി സുക്ഷിച്ചിരുന്നു നല്ലുണ്ണുപോൾ കുന്തു കണ്ണിപ്പോൾ സുക്ഷിച്ചുകാരും സഹിക്കാൻ ചുട്ടില്ലാത്ത കോപമുണ്ടായി. ത്രുപ്പവിനെ ഇടിക്കുന്നതിനായി കൈകകൾ തുടങ്കിണ്ടാണ് അക്കത്തേക്കു റാംസരു. ധ്യാനാർത്ഥിത്വം, രാമദേവാശാക്രൂരുടെ തുടക്കിപ്പുകിൽ സുക്ഷിച്ചുകാരൾ വാസ്തവത്തിൽ ത്രുപ്പവിനീരനേരെ ദയരാക്കിസന്നദ്ധപാലേതനെ ത്രുപ്പവത്തിച്ചേരുന്നു. ഒരു നമ്മയം മുഴുവണ്ണം ത്രുപ്പി നല്ലു ഇറക്കമായിരുന്നു. വെള്ളു തെപ്പാളവെള്ളുകുംകാണ്ടുവന്നു ശിച്ചിച്ചുപ്പോൾ ഉറക്കരുണ്ടാണ്. എന്നാൽ സ്പർശം അവസാനിച്ചില്ലോ. മുന്പിൽനിന്നിരുന്നു ധ്യാനാർത്ഥിന്റെ സുഭദ്രാരാജകമാരിയാണെന്നു സക്രാഡിച്ചുകൊണ്ടു ആക്കുത്തിനമസ്തിച്ചിച്ചു.

സുക്ഷിച്ചുകാരും ഭാഷ്യ ജൂഡു എമാഴിച്ചു മരാപ്പുവാക്കം ഇത്തെല്ലാം വളരെ രസകരമായി തോന്തി. വളരെ പ്രഖ്യാസവുപ്പുകു എല്ലാവയങ്ങളുടെ ത്രുപ്പവിനെ വിശ്വിച്ചിട്ടും കിട്ടണമില്ല കിടത്തി. നന്നാ കഫിണിച്ചുപോയിരുന്നതുകൊണ്ടു ഇതിൽപ്പിനെ അദ്ദേഹം

ശാന്തനായി ഉണ്ടാണ്. അതാണുമരക്കാട്ടുകേഡാ നീളം ചുറ്റുമുള്ള മുന്തിരാജും റിപ്പാക്കുലരാത്രിനാം ചാരംനൃത്യം അഭ്യർത്ഥിതൽ ക്ഷവിധിനിൽ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും ദിനം എല്ലാവരാം ഉണ്ടാക്കാൻ മുന്നോട്ടും.

എഴുന്നംഞ്ചല്ലപ്പായം.

പ്രഥമി ഉറക്കമെന്നാം ദുഷ്കാരി വീതിയിൽ എത്തും മുസന്നിക്കാവലേണ്ടാണ് കട്ടിലിന്നീരാച്ചക്കണ്ണിലും നീതുകണ്ണി. വീംമാത്താബാധി ഉണ്ടാണും ശതിനിടയും, ശാഖമുന്നീരുടും അല്ലെങ്കിൽ സംഗ്രഹിച്ചുവെച്ചിട്ടും തന്നെ. വിമലപുരുഷ ഭർത്താവായ യുജുശിഖരം രാമാദേവാം വിവാഹാന്തിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടിരുന്നു. ശീലങ്ങന്ന യുവതിയും ഒരു ക്രൂരത്തിൽ ഇംഗ്ലാലിൽ നാം. യുജുശിഖരും, രാമദേവൻ മുതലായവർ തന്മീ ത്രക്കണ്ണപ്പാർഥി അവർ വളരെ പരിശ്രമിച്ചു. യുജുശിഖരം തന്നീരു ദുഃഖവും ക്രൂരവും വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരമാദേവനോടും സുശീലയോടും വിമലയോടും മാപ്പുവോച്ചിച്ചു. മുന്നാട്ടത്തോടെ തീരവിട്ടുകളിയാമെന്ന വാദം ഭരതം ചെയ്തിൽ പിന്നെ യുജുശിഖരനോടു എസ്സാവരാം ഇംഗ്ലാലിയി.. സുശീലയെ രാമദേവരാത്രിഡിയൈക്കാട്ടുത്തു. യുജുശിഖരൻ വിമലയെ സ്നേഹമുറ്റി സ്വീകരിച്ചു. ഭാഗ്യ ദേഹംകൊണ്ടു കാറുന്നാൽ വേർപ്പെട്ടിരുന്ന സുശീല ലഭ്യം രാമദേവനും ഇപ്പോൾ അതനുമാനായി.

ഈ സംഭവങ്ങൾം എസ്സാവക്കിം വളരെ സന്ദേശം പ്രദാനായിരുന്നു. എന്നാൽ സുശീലനുമാത്രം കാറിനമായ റൂസന്മുണ്ടായി. തന്നീരു യജമാനനായ വിശ്വാസത്താബാധി സുഭദ്രാരാജുക്കമാരിയെ താമസി

१०४

യാരു വിവാദം കഴിക്കുമെന്ന ഒരുക്കാർജ്ജവുംതുടർച്ചയാണ് ഒരു വുഡ്സ്റ്റു തീപ്പും ഉദ്ദേശിയിൽക്കൊണ്ട്. അല്ലെങ്കാണ് നടന്നുണ്ട് കൂടുതലും ഒരു നാളിലേ ഒരുപ്പുട്ടുന്നുമോ എന്നിലേ കൊടുവെന്നുമോ എന്നുവിജ്ഞഹി ഉറപ്പുണ്ടായിൽക്കൊണ്ട്. “ആദ്ദോൾ, സുഭദ്രാ ബാജുക്കും മാസ്ത്രായ ഒരു ശ്രീ മാതൃമാനന്നു വാഗ്വിശാസ്ത്രിക്കൊണ്ട്. രാജാക്കുമാർജ്ജും മരംപൂ, എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു. സുരിന്തൻ വൃസ്തനാന്താനു നാലി പ്രദബ്ധിക്കുന്ന മുഖ്യമനിന്ന്.

“ മഹാപുരംവഴി പ്രോക്കേഷണൽ റിൽഫയർ തെ വണ്ണി ഫാറൻ വണ്ണിമുകായി സത്തുത്തിൽ റാന്നിച്ചേൻ. പീഡിക്കുന്നതാണ് സഖൻ അതിന്റെ കയ്യാറി ഒക്കാനുള്ളടപ്പാ

കന്നതിനു വണ്ണിക്കാരുടെ രാഷ്ട്ര ദള്ളപ്പുരുഷരും

பூதுவினா வள்ளிக்கீல் கால குறைத் தொழில்
தனம் கிடைத்தினால் ஏற்பாட்டையெண்ணாகவே விடப்படும்.
அதைச் சுருத்துவது ஒரு விரைவான பூதுவில் தொழிலை நிறுத்தி விடுவது.

வூவழுத்து கடாக்கிளகூரை பூத்துவிட ஸ்வப்பன் யிகிடக்கின்றதைக்கவுண்டும் வலிப்புத்துத் துக்கைக்கிழவு என்றாலி. பிணையிப்பஸங்காலத்து ஸ்துதிகின்ற உள்ளாறிக்கூவில்ல கரைப்பாற வேஷமானி, முரி யூக்குறுகேவி பூத்துவிடவாற்ற குறுங்காஸுங்கைக்கு ஏ ரோசித்தல்லர அறுப்புதொப்பாறம் ஏற்பூவணம் குடை நமதை விரப்புத்தலை ஏடுத்துக்கொள்கீ எடுத்தே கூடான். அதை ஏடுத்திரிக்கூவாற் தேவையூா கொன் பூத்துவிடதோனி. குறுங்காஸும் ஹாக்கான் வழுதிக்கூன்றுகொள்கீ ஒரு விஶப்பாஸம் வெற்பூத். வாதலின்ற மரவின்கீழிழ்வித்தெனித்தை வெவழுஞ் செங்குமாய ஜெ ஸ்ரீநாதிய உடனாக ஹபுக்கார பான்தை:—

“இருமுடிவாய விரப்புத்தீவி, ஹெப்பாஷை தன
எல் அவசமகாண் வெ.ஸ் டீவாங்கேள்ளு. கீ
வாஸ் நினையி டிரிசூல் யீற்றுதும் ஏழைப்புத்திற்
நக்காக்கிற ஹூ வைங்கம் அதுவாலுமானிரிக்க
ந். அதாகத்தாரித்தவது ஓர்காவும் அல்லது என்ன
யும் ஸுஶிலவும் உத்து ஸுவித்தா, நிபேடிக்கேள்ளா
யீற்காய பூத்திரை பிற்காங்குவு. ஹெப்பாஷை
போக்காமல்தூது நினைப்பு ஒரு கண்டுபெச்சு விடு
மா பலிக்கூ. ஹீதிற் அபிக்கந்துநூ பராமால்
ஓகிமைபாட்டிலூ. செவா நினைவுக்கூட்டுக்கை
ந்துநூபோக்கூ. ஹொநாமலத்தேக்கூட்டுநூநீக்க

‘രു വാക്കേക്കിടക്കാണ് പ്രസ്തിന വള്ളംരജ്ഞപ്പാ സാത്തോനി. ആവാപാ അന്നങ്ങാതെക്കിടനു. ദ്രോ ഒറം ആവാപൈ കുട്ടിൽക്കിടന്തി; മുന്തുളു വണ്ടി യിൽവച്ചു. പിന്നു എപ്പോവായഞ്ചുടെ താഴീ പരഞ്ഞ നുമരനിൽ നടന്നതുക്കും.

அன்றை வாசி; ஹவுக்களும் ஸமயானக்கூ
லூடியுடை சென்றதிலே ஏதானா துரத்துக்கார்.
கரெட்டுக்கூட வகைதினா பூசோயிதல் ஹவுக்கே
பளங்கொடுத்தினா வள்ளிக்கூட பூகிலுமி க
ஷத்துறை ஈவிதநா. மின்மின்ற லகாஞ் ஹ
இருாக பிசித்திஶிகங். அது கடித வெதுக்கட
கங். ஏஸ்ராவிள் பூகிற் பூசோயிதலா
வெற்றும் தண்ட்டுடை கோவஞ்சிதக்கழுடை பூத்து
கேள் சௌபர்மாயி ஸங்ஸாரித்துக்கொள்க யாதுவெ
றுங்.

വഴിക്കെ വിശ്വാസിത്തോന്നം ഉണ്ടായില്ലോ. ഒരു സാൽ മുള്ളിവും ഒരു അട്ടക്കിടയും ഒരുമിൽ ഒരച്ചില്ലെങ്കലം ഉണ്ടായി. നമ്മുടെ ധാരുക്കാർ ദക്ഷിണം കഴിക്കുന്നതിനായി ഒരു നദിതടത്തിൽ കരുളുതാൻ സിച്ചു. മുള്ളവിനെ കൊടുപ്പിച്ചു വെള്ളിയിൽ റിട്ടിരി അഭ്യാസിത്തോന്ന്. ഒരു അട്ടക്കിടയും അരപ്പൂർബ്ബ അഭ്യാസി ഒരു ചെറുചേര്ണ്. അതുകൂടി മന്ത്രാദയായി നാംനശ്ശി ആക്കരാണ്ടിങ്ങന്. ഇങ്ങനെ വീരമാനത്താണ്ടും സ്രൂപ്പുവി ചേരു ചൊടിപ്പും ദൈജീബിന്റുവും വിഭവാശകൾ

കേട്ടേപ്പും അനുസ്തിരാവൻ പാളിക്കു മുറ്റക്കാം. സാമ്യാദ്യായി:— “ഈ ദ്രോഹാശിഖാർ താരണ്ണ എന്നും കേളുന്നതിനും തൊഴാനാം.” പ്രേക്ഷ ഫല്ലു ഒക്കു ഭേദ്യമുപ്പെട്ടു, ഒരുപാടിയ അസ്ഥിരങ്ങൾക്കു അനുസ്തിരാവൻ മുവാശാല ലഘുപ്രകാശം എന്നതു, മുഖിൽ ചെച്ചാംകൊണ്ട് തുച്ഛവർണ്ണ അടക്കിപ്പിലായി, ഇട യും ഒപ്പുവിന്നാം ഒരുന്നവിനും, പതിരുപ്പോലെ അടക്കമുള്ള മിക്കതും അനുഭാമംകുതന്നു കിട്ടി. തുടർന്നു കാർക്കണ്ടി സംസിദ്ധുമെകാണ്ടിയിനും, ചേവിൽ പുഞ്ചാ മാത്രം, ചെവല്ലുനം വേരാരുവപ്പിയാഗ്രഹണമും, ഒരു ലഭ്യമായവസ്ഥാനില്ലിച്ചു.

പ്രൗഢിവിനെ വീണ്ടും ക്രൂട്ടിനകത്തു കയറി, തുടർന്നു കാർക്കാം വേരാരുവപ്പിക്കു പിരിഞ്ഞു. പുരോഹിതരാം മരാളപ്രൗഢിവിനെയുംകൊണ്ട് മക്കപ്പുരാതനക്കുതിരിച്ചു.

അവിടെയെന്നതിയദിവസം തെവിശേഷാദിവസമായിരുന്നു. ഗ്രാമംകു ജോലിക്കുമെന്നുംപാകാതെ ഉത്സാഹംഡായി ഇരിക്കായുംയിരുന്നു. അനുഭാദ്യാബാനുസ്തിലിഡിക്കുകൊണ്ടുവരുന്നതെന്നും നോക്കാനായി എപ്പോഴേങ്കും ഓടിയെത്തി. വിനോദംബന്ധാദ്യപ്രൗഢിവാസനാം മനസ്സിലുംയേറ്റും അവർ വളരെ അത്ഭുതമുപ്പെട്ടു. ഒരു കട്ടി ഒടിച്ചുപുന്ന പ്രൗഢിവിന്നെൻവിട്ടിൽ വരുത്താനുമാറിയിച്ചു. കുഞ്ഞുക്കാരിയും പ്രൗഢിവിനുംജാനാനിർവ്വിശി, അദ്ദേഹം വളരെ ശ്രോചിച്ചും വിളരിയും ഇരിക്കുന്ന ക്ഷേമാവനു കേട്ടുകുന്ന ദയവീയമാണ് വിധത്തിൽ കരണായുത്തുടങ്ങി. വീംപ്പയംബനാരകവിളിച്ചുപെട്ടു, ക്ഷേമരു വീണ്ടുംശാപിച്ചു. പ്രൗഢിവിനും എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതു കണ്ണഭേദ്യമാം നില്പിളിത്തുടങ്ങി.

അവർ അനുഭാദൈ കിട്ടുമ്പെയിൽ കിട്ടണി. പ്രേക്ഷ വിനെ നല്പുവണ്ണും ക്ഷമിക്കുന്നതിനും, വീണ്ടും ചാടി

ദ്രോകാതെ സുക്ഷിഖനതിനും ധ്വനേഹിതൻ എന്ന
കെട്ടി. വീട്ടിപ്പുള്ളവർ മും കാഞ്ഞത്തിൽ വളരെയു
ശുഭപ്പുള്ളവരായിരുന്നു.

സ്വാംജിപ്പുരാജം.

ധ്വനേഹിതനും ചെവപ്പുരാ ദിവസവുംവന്ന് വാ
ത്തമാനങ്ങൾ അനേകണിക്കുവാഴ്തായിഅണാണിലും
ഒരുമാസംവരെ അവർ വീരമാനത്താബ്ദനു നേരു
ചോകാണാക്കി കഴിച്ചു. വഴിക്കവച്ചുണ്ടായുംഗ
ത്തികരം മറക്കേണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചാണ് അവർ തു
ണ്ണേനുചെയ്യുതു. ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞതിനുംനും
വിരക്കാത്താണ്യനു കണ്ട് പഴുപ്പോലെ സൗംഖ്യം
ശാന്തിനായിഞ്ഞാവർ ശ്രദ്ധക്രൂരു വരാവുണ്ടായിരുന്നു.
ഒരുദിവസം ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങൾക്കാണ്ട് പ്രഭവി
ന്നും ബുദ്ധിമുഖം വിട്ടപോയിട്ടില്ലെന്നു അവർക്ക്
സംശയംതോന്തി.

സൗമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും മിററ
തു ഒരു വലിയശ്ശൈഡ്യുംകേട്ട് കാഞ്ഞമെന്നുനു നോ
ക്കാനായി എപ്പോവയും ലാറിച്ചേരുന്നു. പ്രഭവിന്നും
അനന്തരിവച്ചും, കാഞ്ഞക്കാരിയുംകുട്ടൻ സുചിത്തൻ അ
കത്തുകൊടുത്തിരിക്കാൻ വാതക്കു അടയ്ക്കാനായി തു
റിക്കുന്നതുകണ്ട്. സുചിത്തൻ അകത്തുകേരുന്നതിനാ
യി കഴിച്ചുനാട്ടേതാളം ബുലം പ്രയോഗിക്കയായി
തന്നു

കാഞ്ഞക്കാരി: (പേശ്യനേരാട) നിന്നക്കിവിടെ എ
ന്തുകാഞ്ഞു! പോ! വീട്ടിൽക്കിടക്കുന്നതോ നിന്നക്കു
ഒരുണ്ട് യജമാനനു ഭാഗ്യപിടിക്കാൻ കാരണം നീ
തന്നെയാണ്. വേബാനും ആപ്പോ!

സു: ഭാരതവിചിച്ചു എനിക്കാണ്. വെള്ളതെ
ഞാൻ അല്ലാൽ ഒന്നും കാണാൻ. നിഃഖാർക്കണ്ണറിപ്പോയി.
അദ്ദേഹമാണെ ഒരു തുടങ്ങിയതു് എനിക്കു ഒരു പീ
ച്ച സ്വധയിന്ത്യാക്കിഞ്ഞരാഭൈജാപറണ്ടു കിംഗ്രീ എന്നു
നോവിട്ടിൽനിന്നുകൊണ്ടുപോയതു് അദ്ദേഹമാണെ.”
പീച്ച ഇനിഴും കിട്ടിട്ടിപ്പോ.

മനങ്കൾ: പീച്ചോ? പീച്ചുവാവുമ്പാൻ എന്തു
ണി? തിനാണുള്ളതു് വല്ലതുകൊണ്ടേ? എന്നാൽ അ
തുകൊണ്ടു നിന്നും തൊണ്ടയടങ്ങുപോരയജിൽ
കൊള്ളാമായിരുന്നു. അത്യാഗ്രഹി.

സു: തിനാണുള്ളതു് പീച്ചുകൾ അരിക്കാണുള്ള
വയ്ക്കാണോ? നാലുപട്ടണങ്ങെന്നു അരിക്കുന്നതിനെന്നാണു
ഒരു പീച്ചുകൾക്കുന്നതാണെന്നു.

കാഞ്ഞിരാജാവിന്റെ കാഞ്ഞിരാജാക്കിലും, നിന്നു ഇ
പ്പോളിജോട്ടു കുടക്കില്ലോ. മിഡി, പോ. നിന്നു
വീട്ടിനെത്തന്നു അരിക്കു. മടിയാ, തടിയാ, ചെന്ന
വല്ലതുംവേലവെച്ചു. കല്പപ്പയെടുത്തുള്ളുകയോമരോ
വെച്ചു. പീച്ചിനേയുമാറം കറിച്ചവിചാരിച്ചു നി
ന്നും മണ്ണതല ഇട്ടിളക്കാതെ.

പുരോഹിതനാം വെവ്വേറും ഇതൊക്കെ കേട്ടു വ
ിശ്വാസിച്ചു.എന്നാൽ സുചിത്താം തന്നുകുംതിൽ
കൂടോഷമായി വല്ലതും പുലവിയേക്കമോ എന്നു
വിചാരിച്ചു പ്രഭവിനു വളരെ പാരിമുംതോന്തി. ഒ
രംതിരം ശക്തിവന്നുതോടുകൂടി ഇല്ലേഹത്തിനു യീ
രുത്യുജ്ഞിപ്പുള്ളി ആസക്തിയും തിരിച്ചിരുത്തു അതു
കേണ്ടു ഗൃഹിക്കും മിണ്ടാതിരിക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ടു,
വിരകാഞ്ഞാണ്യാം സുചിത്തനുവിളിച്ചു മറിയും
തേക്കു കൊണ്ടുപോയി വാതൽ സാക്ഷയിട്ടു.

പ്രഭവിന്നുറോന്നു ഭേദമാക്കുന്ന ആളുഞ്ഞിൽ നി

സാരോപ്പകാണ്ടി പുരോഹിതൻ ദൈവം പ്രോഡി.

പ്രോക്കന്നവഴിക്കു പുരോഹിതൻ ഇല്ലകാരം ചെറിയിട്ടും, “നമ്മുടെ സാധ്യാഗ്രിലുന്നയ സ്ഥാപനിന്തനും ഏറി കൊഞ്ചം ദത്താന്തിരത്തിൽഉണ്ടാക്കാം പോലെ താമസി വരുത്തു കേടുക്കുമെന്നാണ് എന്നും എന്നും പോലെ വിചാരം.”

ദൈവം: ദൈവം അംഗങ്ങൾക്കു നിന്നും ഒരു സുചിത്രത്തിന്റെ കടന്നരം സാധിക്കാംപൊക്കില്ലെന്നും തായിരിക്കുന്നു. അതു പ്രീപ്പ് അഭവാന്തരി തലവും കുർക്കുന്നി ഉറച്ചുപോയി. അവൻ എത്ര ആശ്വാസിച്ചിരുന്നുണ്ടാക്കിയാലും അതവിശക്തിനിനു വെളിയിൽപ്പോകുന്നില്ലോ. അവൻ എന്നു സംസാരിക്കുന്നതെന്ന കേട്ടാൽ കൊള്ളിംബാധിക്കുന്നു.

വീട്ടിൽ സുചിത്രനും അതു സെശ്വരത്തുണ്ടായിരുന്നില്ലോ. ഭാത്തുംയായ കമല സുചിത്രനും സന്തോഷങ്ങൾക്കും സുചിത്രനും സംബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും കുട്ടികൾ ജോ ദോ, ഉട്ടേപ്പോ, അരല്ലൂക്കിൽ പണമോ നെന്നുകൂട്ടാതെ യുണ്ടാവന്നുതന്നു മനസ്സിലുംയുണ്ടാം ആയാളെ കുറരു ആക്ഷണ്യപിച്ചു. ഉട്ടപ്പിനേക്കാൾ എത്രയോ വിലംഖിയതായ ഒരു പ്രീപ്പ് തന്ത്രിക താമസിയായ തെ കിട്ടുമ്പോ സുചിത്രൻ ഉറുപ്പായിപ്പുറഞ്ഞു; ഒരു സ്ഥാനം കമലയും, അതാളും വിശ്വാസംവന്നില്ലോ. ഇതു കൊണ്ടും, ചവുക്കാളുത്തിലിട്ട് എററിത്തിനെ വിചാരിച്ചു സുചിത്രനു കൊണ്ടുവരാനും വല്ലായുണ്ടോനെനി. പ്രക്രമവിനേക്കാണ്ടി സങ്കടംപരായാനാധിക്കുന്ന വീട്ടിൽ ചെന്നാരു.

സുചിത്രൻ (പരിശോഭനാട്) ഇതു വയറ്റു കിട്ടം എന്നിക്കു ഒരു പ്രീപ്പുഭർമ്മാൻ ശൈഷിയില്ലെപ്പു കുറയും ആശംഖാനോളം വയറ്റുംയാലും താൻഞ്ചി

നമതിയാവില്ലോ. കാച്ചിത്തിനാദേഹിയുണ്ട്. എന്നാൽ ഭരിപ്പുന്ന് പറീച്ചകിട്ടുന്നില്ലോ— അതാശം സങ്കം.

അപ്പോൾ മിന്നവിന്നെൻ്റെ ദേഹാദിവാദക്കും, ഈ തൊത്ത് നല്ലംകുന്നാക്കാണെന്നും പ്രക്കിണ്യുയില്ലോ. സ്വകാച്ചുമായോരാളിപ്പുത്തുന്നുവേണ്ടി വേദനാതയാത്രയും വേണ്ടി ഒരു ദിവസജ്ഞാനാളില്ലോ എന്നും. അഡയൽക്കാർഷിരും രാഥരും മകനാൽ ഒരു ഘുംഘാവും ആളുവിനൈ ദുരിയും ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാക്കില്ലോ. ഒരു ഘുംഘാവിനും ഏറ്റു കാണുന്നും വരയും പ്രായക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതു ആരു ദിവസം കാണുന്നതുവരും മുഖം വിളുതിയവരും എന്നാൽ ദെയന്ത്രവാനം ആയിരുന്നു. വിനോദാസക്തിമാത്രമല്ലോ, നംബാധികരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയിരുന്നു. എന്നാൽ കൂട്ടിയായ് “അല്ലെങ്കിലുണ്ടെന്നും അഭ്യന്തരിയിൽ അതിരായ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഗോപിനാമശാസ്ത്രിയെന്നാണെന്നുവരും വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു. മൂന്നുമണണല്ലായിരുന്നു. കാശിയിൽചെന്ന ശാസ്ത്രാവാദിച്ചതുകൊണ്ടാണു ഗോപിനാമശാസ്ത്രം ദാർശിച്ചതു.

ഈ തവണ അനന്തരിവഴിച്ചു കാച്ചുക്കാർഡിയും വഴി രെ സുക്ഷിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. എന്തോ കാച്ചും ആലോചനയിലിരിക്കുന്നവെന്ന ആവർഷ്ണ പ്രപാദി പ്രാസംഭവങ്ങൾ കൊണ്ടു സംശയംനേതാനി. ഒരു ദിവസം ഗോപിനാമശാസ്ത്രി തുപന്നാസു ശിരസ്സും നാവും കൊണ്ടുവന്നാണും സംശയജ്ഞാളില്ലോ, നീഞ്ഞി കാച്ചും തീരുപ്പയായി. കേടിപ്പുത്തതായ ഒരു ശിരസ്സും കിട്ടിയാൽ കൊള്ളുമെന്നു പ്രകാരം പുംഗംതിരുന്നു. അനന്തരിവഴിച്ചു കാച്ചുക്കാർഡിയും വഴി രെ വ്യസനിച്ചു; ഗോപിനാമശാസ്ത്രിയെ നിർദ്ദേശമാവി

ശക്തിചു. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടാണ് പലമുണ്ടായില്ലോ. വീംകാർത്താണ്യൻ അന്നു രാത്രിതന്നെ മുവിലബേദ പോലെ സുവിജ്ഞാനാട്ടുട്ടി ചാടി ശ്രദ്ധിയി.

ഒവ്വൊരു അധികാരിയും.

ഒരു പുതിയ യാറ്റുമിൽ അപ്പുമാണി കംഡിക്കാഡാ യ ശിരോമൺഡിപ്പേവിയുടെ മുത്തേക്കാണന്നും വാഞ്ചാമെന്നു പ്രളിഞ്ഞുമിച്ചു.

മങ്കചുരാത്തിൽനിന്ന് തിരിച്ചു ദർ-മൺഡിക്കുൻ ക ശിന്തത്തിൽ പിന്നുണ്ടാണ് അഭാർ ശിരോമൺഡേ വിയുടെ ദിക്കിൽഎത്തിയതു. പട്ടണത്തിൽ പക തു സമയജ്ഞ പ്രവേശിക്കാൻ ഉള്ളവിസു മനസ്സില്ലോ യിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു വൈക്കാനാതുവാര അഭാർ അടച്ചുത്തു ഒരു തേക്കിൾഫോസ്റ്റിൽ ഇരുന്ന വിത്രു മിച്ചു. എക്കുദേശം അശ്ലംരാത്രിയായപ്പോഴാണെങ്കി പേരംകുടം പട്ടണപ്രവേശം കഴിച്ചുതു. ഒരു മന ഷ്യൂഡീർ അന്നകംപോലും കേരംകിണാഡായിരുന്നി സ്ഥാ. അപ്പോഴേപ്പോറ്റം പട്ടികളുടെ കരജും പൂച്ചുകളുടെ മോണ്ട്രും, ഗർജ്ജിസ്പരജങ്ങളും അപ്പാതെ വേ രാനംകേരംകിണാഡായിരുന്നില്ലോ.

വീംകാർത്താണ്യൻ: സുവിജ്ഞാ, ശിരോമൺഡേവി യുടെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു വഴിക്കാണിക്കു. പക്കു ദേവി ഉറങ്ങിട്ടില്ലായിരിക്കും.

സു: എത്തുകൊട്ടാരം? ഒരു മുട്ടിലിൽ ഒരു ചെറി യവീടിലാണ് ശിരോമൺഡേവിയിനാഥസിക്കന്നതു എന്നാണ് എന്നും അറിവു. അതൊരു കൊട്ടാരമെന്നും അങ്ങാണു വിചാരംമെങ്കിൽ, കൊട്ടാരവാത തു തുന്നകിടക്കുന്നുമയും ഇതാണെന്നു?

വീ. മംഗാ, മുട്ടക്കിൽ എന്നാൻ നീ കൊട്ടാര അധികാരി കണ്ണിട്ടുള്ളതു?

സു: ഒപ്പോച്ചാന്തരങ്ങൾക്കിൽ വാഴിഒരു ദ്വിന്യാസമായിരിക്കാം. മുട്ടക്കെട്ടിൽക്കൊട്ടാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതായിരിക്കാം എവിടെനോ പതിവു. ദേവിജീവ വാസാധാരം അങ്ങു പാലപ്പോര്ക്കം കണക്കിൽക്കുംഘോഷിക്കുന്നതു. ഏറെ അശ്വിന്ധാര്യി സൗഖ്യത്തു ആ ധാരാലും കണ്ടുവെച്ചിരിക്കാൻ എന്നോടു പരിയുന്നതു സംശയമാണ്.

വീ. (ശ്രീശാഖാവാനോടെ) നീ എന്ന നിരാമ നാക്കം. അനൂദാപിശയായ ശിരാമണിഭവിയെ ഞാൻ ശ്രീശരിപോലുകൊണ്ടുകയാക്കുന്നതു കൊട്ടാര തിരിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുചെച്ചയ്ക്കില്ലെന്നീനോ ട പിന്നെയും പിന്നെയും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലോ? ഭോവിയുടെസൗധാർജ്ജത്തിനെന്നറ്റും ബുദ്ധിമാഹാത്മയും തിനെന്നറ്റും കീത്തിക്കട്ടിട്ടാണെ ഞാൻ അംഗിമപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അപ്പോൾ തെ കാലോച്ചുകേട്ട്. നേരം വെള്ള കാരായിരുന്നു. തെ ദ്രാഹിക്കാരൻ രണ്ടു കോവൻ കൂഴിതക്കൊള്ളുന്നുംകൊണ്ട് വയലിലേംരോപാകയായിരുന്നു. കുറച്ചുനേരംകൊണ്ട് റം മരംചുറു നമ്മടക യാത്രക്കാരുടെ അട്ടക്കൾ ഒറ്റത്തി.

വിരമാ: എഹ! നിങ്ങൾക്കു നല്ലതുവരട്ടു. രാജ കമാരിശിരാമണിയുടെ കൊട്ടാരം എത്താണെന്നുകാട്ടിത്തരാമോ?

ആശി: എന്നിക്കും ആവിഞ്ഞുമും. ഞാൻ ഇവിടെ പുത്രനാണു. റം മരംന്തിഡപ പുരോഹിതനും ആ കാണുന്ന വീട്ടിലാണു താമസിക്കുന്നതു. അ ദ്രോഹത്തോടു ചോദിച്ചുംലഭിയാം. എന്നാൽ ഇവി

◎ 24

என ராஜகுமாரியாரை கண்ணிட, தாலூகாவில் நீண்ட நீரிய தொண்டிலிலூ, மானுக குழாய்கள் கோகூர் பூதீக தேங்காட், ஸப்பாரிடின் அவெஷ்டூர் ராஜகுமாரிக்கரை குண்டாயாகிறித்துவார்.

ଶୁଣୁକେଣେ ଯାରଙ୍ଗତିକେନ୍ଦ୍ରରେଣୁ ଅରୁ ମହାଶ୍ୟାମ
ଏ କୋବଳକଥିକରେ ତାହାରୀରୁ କୋଣାଖାଲେ ଘୋଷି.

രുഗ്ഗിംഗാർ” ചെയ്യുണ്ടെന്നും അറിയാതെ പ്രക്കാരം കുറഞ്ഞ കുഴപ്പകയാണെന്നും സുചിത്രം മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം വസ്ത്രവിധിയിലും അടിശൃംഖലയിൽ കൈബന്ധങ്ങൾക്കുമൊന്നായിരുന്നു. സുചിത്ര ഒന്ന് ആക്രമം, പ്രക്കാരം ഗുരുത്വാർത്ഥിനുവെള്ളിയിൽ തേക്കിൽനോട്ടുപിൽ ചെന്നിരിക്കുകയും സുചിത്രൻ തിരിച്ചെ ഗുരുത്വാർത്ഥിവന്നു വീഴു് അന്നേപ്പശിക്കണ്ണും ചെയ്യുന്നതാണു നല്ലവത്തും സുചിത്രൻ അടിപ്പായപ്പെട്ടു. ഇതു പ്രക്കാരം ന മഹത്മായിരുന്നു. ഉടൻ രണ്ടുപേരുമുട്ടുട തേക്കിൽനോട്ടുപിലേക്കു പോയി. സുചിത്രൻ താഴേക്കാണുന്ന പ്രകാരം ധരണത്തുകൊണ്ടു ഗുരുത്വാർത്ഥിവിരിച്ചു.

ഞാൻ വേഗം ചോയിവരം, മനസ്സാപംകുടാതെ
ഇരിക്കണം. മനസ്സിന് ഉഖ്യാഹമണ്ണങ്ങിൽ ഓരു
ദോഷം സാമില്ലായെന്നും ഒരു വിചാരിക്കാതെ
സ്ഥലത്തു മുയലിളിക്കാവേണ്ടം ഉള്ള പഴഞ്ചൊല്ല്
കുറ വീശാസിക്കേണ്ടവയാണ്. ഇതുപോരുതു ശൗംബ
രം കണ്ണിപ്പുകുണ്ടു, പകർന്നുമയ്യു അതു വേറു,
കണ്ണിപിടിക്കാമെന്നു എന്നിക്കുന്നതാണെന്ന്. ഒവിഡൈ
പ്രാറിയുള്ള കാത്തുമല്ലോ എന്ന ഏല്ലിളാൽ
മരി”

ഇങ്ങനെ ഉരോഗത്തോടുകൂടിയ സാഹചരി ചുവാ കുല്ലു പുച്ചിത്തുറ കൂനാണെന്ന് ഒപ്പുവേണ്ടിയാണത്തുന്നു

റിയാതെ കുറേ ക്ഷണി. തേവിൻകുട്ടണിൽനിന്ന് വെളിയിൽവന്ന കുറേക്കുടംനടവാ യജമാനനാഡു ദാനാ നിരീര കുഞ്ഞാപ്പടിക്കല്ലേണ നീരുംയായ ഉട ഒന്ന് കഴുതുപൂത്രുന്നിനിനിങ്ങി വഴിയിരിക്കിൾ ഇങ്ങനോ എന്നും ഏതാണെന്നും മനസ്സാണെന്നും അനുശോദി തുടങ്ങി. വാസ്തവം വര്ത്തിക്കുന്നും ചെറി അബിക്കം അറിവില്ലായിരുന്നു. തേവിൻകുട്ടണി അവയും ഒരു താമസഭാവത്തോടൊപ്പിച്ചു പുച്ചിത്താനു ധാരാ യാതൊനും അഭിഭ്രതുക്കുടായിരുന്നു. ഒരു കുട്ടിക്കുട്ടണി എന്നും ടുഡിയാമുഖമുണ്ടും വാഹനത്തിനും ഒപ്പുവെച്ചു ഉണ്ടാക്കുന്നു.

“എറിയുകയിൽക്കു പുത്രുണ്ട് ഭാനുഭാരകിലുകു ഗണങ്ങിൽ, അതു ചുരുക്കിരുണ്ട് യജമാനനാഡു”. വാസ്തവം എന്നും വര്ത്തിക്കുന്നും എന്നും ഇതിലെംടും നാലു തല്ലാ വാഴയാറുണ്ടും രാക്കുമ്പുണ്ടാണെന്നും അടുക്കിവിന്നുണ്ടും സൈന്യങ്ങളുണ്ടാണെന്നും മറക്കും വിശ്വാസിക്കുന്നും ഇതുവരെത്തിനു ഭാഗങ്ങളും സഫിതിക്കു, വഴിയിൽക്കു അന്ത്യക്കാണനു ചെയ്യുന്നു ശിരോജിനിവേദിംഗാം വിശ്വപ്രസിദ്ധിക്കാണു വളരെ ദ്രുത്യാസുക്കായിരിക്കുന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വപ്രസിദ്ധിക്കു നൂലുക്കിൽ ദാനും ചെറി പിന്നമാകയില്ലു. അഭ്യുദയനു തക്കിക്കയോബാക്കിൽ, ദാനും അംതിലധികം തക്കിക്കും. ഇങ്ങനെന്നുചെയ്യാൽ ഇനി ഇപ്രകാരമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾ അദ്ദേഹം എന്നും അയക്കില്ലായിരിക്കും. അഭ്യുക്കിൽനും തൊട്ടാവത്തുമന്ത്രവാദി വിരോധിയാണു ദേവിയുടെതുപത്തെ മാറി അതാണും യജമാനനും വിശ്വപ്രസിദ്ധുക്കും.”

മുത്തും തിച്ചുകാഡിയതുകാണ്ടി സുവിത്തനൻ വാഡാരു തൃപ്പിതോന്നി ദൈവക്കന്നതുവരെ സുവമായ് അവിടെത്തുന്നു ഇരുന്നു. യജമാനന്റെ അട്ടക്ക പ്രകാരം തിരിച്ചുപോകുന്നായി കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് ഭാവിച്ചുപോരാം മീനായുവതികൾ കഴിക്കുന്ന ഏറ്റവും തുക്കേറി കുറേറുതുന്നു വരുന്നതുകാണ്ടി.

സന്ദേശകരമായ രൂപ കാഴ്ചകളുംയും എല്ലാവി തുറസ്സും വേഗം തേണ്ടിന്തോന്തൃപോലെക്കു കഴിത്തൈ ഓടിച്ചു.

സു. യജമാനനെ, നൃഷ്ടി ധർത്തമാനം, ഭാഗ്യമായി പ്രോത്സാഹി. കതിരപ്പുന്നതുകേരിവേഗം മെതാന അതിലേക്കു വന്നാൽമാതി. ശ്രീരാമണിപ്പേരിയും രണ്ട് സവിമാനങ്കുടെ യജമാനനെ കാണാനായി ഇ ജ്ഞാനവായനു. സ്വപ്നം, മുന്നുകൾ വൈരക്കല്ലോടു ദി, മാണിക്രാന്തി ഇവക്കാണ്ടി അവരെ മുടിച്ചിട്ടി കയ്യാണു. വസ്തുക്കൾ കിടന്ന മിന്നനു. അവയ ഒട്ട തലമട്ടി കാറാത്തു പറക്കുന്നതു കണ്ണാൽ സുഖം നേരിക്കിട്ടാപോലെ തോന്നം. ഏപ്പാർപ്പണങ്ങളിൽ കണ്ണതു മീനാപ്പാർപ്പങ്ങളുടെ ഏറ്റവാനാം അവർക്കേറിവതനു.

വീ: അശ്വപ്രാണം ഏന്നാണു പറക്കുന്നതു.

സു: അശ്വപ്രാണം, പാർപ്പാണം, രണ്ടിം ഏ കദേശം നന്നതനു. ഏതായാലും അവരിൽ അധികംമഹാത്മാമുഖ്യം ഗ്രീക്കുകൾ കാണാൻ ശ്രദ്ധക്കു ആളുവിക്കാൻപോലുംകഴിക്കില്ലോ.

മുത്തുംഅതുകുലും അവർ തോന്തൃനുവെള്ളി യിൽ എത്തി. വളരെ താല്പര്യതോടു വീരമാ ത്താണ്യാം ഗ്രാമത്തിലേക്കുള്ളവഴിയുടെനേക്കും നോക്കി. കൂർച്ചറാണ്ട മീനാ ചെപ്പേരുങ്ങാനെയല്ലാതെ

ആരായും കാണിപ്പ്. അശവും വളരെ അടച്ചതു എ നർമ്മിങ്ങൻ. ശ്രീരാമാനാഭവിശ്വം സഹിതാദംബ്രാ മഹാശ വൈദിക്യിൽ എഞ്ചിയതിൽ ഉപിരാഗം ദണ്ഡം, ദുഷ്പിശാം അധിവേശ കാണ്ടു, എന്നവീരക്കു താഴ്യോധം ഫോറിപ്പ്.

സു: ഗ്രാമത്തിലെ വൈദികിമോ! ധാരാംനാന്റെ കള്ളു പുരകിലുംകുണ്ടാം! ദേവികാർ സൗജ്യത്വന്മാരുപ്പും പ്രകാശിച്ചുവകാണ്ട ആശയത്വത്വം മുഖ്യാക്കി എന്നാൽക്കാലിക്കു തുക്കാടിപ്പേ?

വീ: ദാനാർ അഞ്ചേരിനെ ആരുംകാരും കാണാനില്ല. ഏഴുപ്പത്തുകോടി വരുന്ന മുഖം സാധാരണാം, പ്രഭു അദ്ദേഹാനുമു തൊൻ കാണാനെന്നാല്ലെന്ന്.

സു: ഒദ്ദോ എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നു! മണ്ണതുപോ ചെ ചെപ്പുത്തു ആ മുന്നാപാൾ പാദങ്ങളം കഴിക്കുള്ള ജീവാന അഞ്ഞെങ്കുൽ തോനിമാതാദാന?

വിരു:(കരേ വൃഥാനന്ദയാവിട്ടു) ദാനാർ വീരമാന്താ സിംഹം നീ സുവിജനം ആരാനക്കിൽ അംബ കഴി തകരിതബന്ധാശം'

സു: ഇം ഓരു പരിയദ്ദെന്നു തൊനാർഞ്ഞപേരുമി സിന്നം. ജീവന്മാധ്യ കാഴ്ച വന്നി സാധാരം വന്നാലും

ഇങ്ങനെ പരിഞ്ഞുകൊണ്ട സുചനിതനാർ മുഖ്യമായും വെന്നു കഴിക്കുളിക്കുന്നിനെ പിടിച്ചുനിരതാ. മു കൂക്കണ്ണി നമ്മുടിച്ചുകൊണ്ട ഇങ്ങനെ പരിഞ്ഞു:— “അേശവി, രാജാൻി, വഴിനടന്ന കഫിണി ഉറിരിക്കു നു കൂടാക്കവന്നീംപുജയാശാൻമേൽ കരണ്ണാക്കണ്ണ മേ. ദേവതാശ്രീ ശ്രീരാമക്കണ്ണിക്കു അദ്ദേഹം വാരേ പരിഞ്ഞിച്ചു നില്ലു അണാം.”

ഈതുംനേരും പ്രാദ വീശ്വാംതാജാസ്ത്രപ്രാദവും സു

വിത്തൻറ അട്ടശബ്ദാളി മുക്കരാറി നമ്പ്പുരിക്കായിരുന്നു. ഇതുകണ്ഠിട്ട് സ്രീകർഷ്ണ വളരെ പറിപ്പും തോന്തി. ശിഖാമനിഞ്ചലിക്കാറനു നക്കലിക്കും പ്ലൈ ഗ്രൂം പേജുരോഡു മുഴുകാറും ചുണ്ടാണ്. “നിങ്ങളുടെ വിപ്പും നേരിയാണിൽ, എങ്ങാണു മുതിയായി ഭോക്കാണോ? ”

രോദായത്ത്: വേഗം പോരുണ്ടുണ്ടിൽ, അപ്പെട്ടു കിൽ സമഹാനാകിട്ടും. നിങ്ങളുടെ ജോലിക്കൊണ്ടിൽ, ഏങ്ങാം എന്നു മുട്ടു വഴിം പേരുക്കട്ടു.

വീരഃ: “സുവിഞ്ചാ, എഴുന്നീലും”. എന്തോ ഒപ്പു കാണുമ്പെടുവാൻ സർച്ചുന്നുണ്ടും യായ ശീരോ മനിഞ്ചേരിയിൽ ഒരു ദിവസം സാധാരണം മുഖ്യിക്കാരിയായി കാറിക്കാളുണ്ടു്. എന്നും വിത്രുപനായ ഒരു രാക്ഷസന്റെ വേഷത്തിലും മഹാശ ആണിയിലി അം. അതാണു ദേഹി എന്നും വെരുപ്പുകാണിക്കുന്നതു്. ദേവി, എന്നുണ്ടെന്നും ഭവതിയുടെ ഭാസനാ വിരിക്കേന്ന എന്നിൽ കത്താഞ്ഞേരുക്കുടി ഉന്നനേംക്കു കമാറുമെക്കിലും ചെയ്യാണോ? ”

“ഇഹ, നിങ്ങളുടെ ശാഖാക്കലാക്ക മതിയാ കാണിൽ, ഏങ്ങാം ഭോക്കുക്കെ എന്നാൽ വലിയ ഉച്ച കാരമായി.” എന്ന് ആ സ്രീ ഉത്തരപ്പാണ്ടു.

ഈ എഴുപ്പുതിനിൽ കാഞ്ചിംബാധിചുത്രകാണ്ടി സുചിത്തനു വളരെസന്നാശമായി. ഉടനെ കഴിയുടെ കാരിഞ്ചാണ്ടിവിട്ടു്. സ്രീ വേഗംപോകുന്നതിനായി കഴിത്തെ അടിച്ചുവിട്ടു്. കഴിത കാതിക്കുന്നതിനാം പാവിട്ടുന്നതിനാം തുടങ്ങി. ശിരോമനിഞ്ചലി താഴെ വിണാ, വീരമാത്രാണ്ടി സഹായിക്കുന്നതിനായി സാടിയെന്തി. എന്നാൽ ആ സ്രീ, ഉടൻതന്നെ എഴുപ്പുനീറു ഓടിച്ചുനു കഴിയുടെപ്പാത്രതു ചാടിപ്പോം

മുന്നുള്ളിക്കൂളുടെ വളരെയോഗത്തിൽ അവിശക്തിയോഡി.

—താഴെപ്പറ്റിയേം—

വീംഹാരംഖാദ അപതിരായ ഇച്ചാങ്ങമുള്ളിക്കാൻ കാരി ഇ സംഭവത്തിന്റെരംഗമേം അംഗ്രേഷമുഖം സ്വാധിത്തോ വഴിയിൽവച്ചു, പാലുവാലുക്കാഡ ധർമ്മിക്കൂള ദൈവാക്ഷണ്യം കണ്ടു. തു അപേക്ഷ തുക്കിയുണ്ടെന്നും ഒരു സ്വകാര്യിച്ചുനേക്കിയതിനാംനേമോ ഉപഘാരം പറഞ്ഞിട്ടു കേരിയിരുന്ന കതിരംഗ വോത്തിൽ കാടിക്കാംഭാവിച്ചു. ബല്ലസ്ത്രകിശല്ലകിൽ താഴെപ്പറ്റിയെന്നും യാതുചെയ്യാൻ കൊഞ്ഞുമെന്നു ദ്രുതി അഥാ മോച വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. പരമ്പരയുള്ളിട്ടും, അങ്ങെ നാതെന്നു. എന്നർക്കതിന്മെ അരുളുക്കാംകാലി നിങ്ങളുടെക്കതിരം പ്രിണാദിയേംബാമെന്നു വിചുരിച്ചാണുഭാവം മുന്നേ പോകാൻ ഭാവിച്ചതു്.

സു. ആ പേടിവേണ്ട. ഇതിലധികം രാന്തരായ ഒരു കതിര പോകത്തിൽ ഇദ്ദേശം ഞാൻ തിച്ചുയായി പറച്ചുന്നു.

പുതിയ ആംബ പ്രക്കാരം അരുളക്കൽപ്പാടി, തന്നെ കതിരയുടെവേഗത്തെ കുറച്ചു. ഇരുപ്പാർക്കിനാലിനെ കരുനേരം സൗഖ്യം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടുനേരുക്കാണു. മന്ത്രാലയങ്ങളിൽ വാഹനങ്ങളും കാണുന്നതു കൊണ്ടു കതിരംഗപ്പറവിനും പോതിച്ചില്ലോ. രസകരമായ സംഗതികളുണ്ടായിരുന്നു കരുപ്പുംപോാണി.

അംഗ്രേഷ രണ്ടുമുന്നു കൊടികൾ തുക്കിട്ടുള്ള ഒരു വാണി അശ്വത്തുട നേരി വരുന്നാരുക്കണ്ടു. കൊടികൾക്കാണ്ടു, വണ്ണിയുടുകൂടും സാമാനം രാജാവിന്നു വകയ്ക്കാനും മനസ്സിലായി. ആംഗ്രേഷ രണ്ടു

കംഡാരുടെ ഉണ്ടാവിൽനന്നാണ്.

വീരമാത്താജിൻ് വഴിമല്ലെന്നിൽ കതിരക്കുന്ന ഒരു വണ്ണിയുടെ ദോഷിനിന്ന് താഴെ. അതുകൂടു രക്ഷ വകയാണെന്നും എറിക്കേം പോകുന്നുവെന്നും മുഴുവണ്ണിക്കാരനേടുചേശ്വിച്ചു.

വണ്ണിക്കാരൻ: വണ്ണി എന്നുറ വകയാണ്” അർക്കുതു സേഖ സിംഹങ്ങളുടുടർന്നു മുഖാന സുന്ദരാനായ കന്ന് മഹാരാജാവിനു സമ്മാനമുണ്ടി അവരെ അയച്ചിട്ടിക്കായാണ് ഇതിലധികം നൃസിംഹങ്ങൾ മുഴുവായും പിടിച്ചിട്ടുള്ളെന്നു നേരുന്നുണ്ടുണ്ട്.

ആസുംബിപ്പുകാരൻ അധികാരിപ്പിച്ചതു സത്യമാണ് മുന്നാംതു മുട്ടിക്കിടക്കുന്നതു ആണോ മറുപട്ട പെരുന്നും അഞ്ചും. അങ്ങും വഴിയിൽനിന്നും മാറിനില്ലെന്നു. മുഗ്ഗാംക്കു തിരികെടാട്ടാൻ ഒപ്പുകിടിയിരിക്കുന്നു.

വീരമാത്താജിൻ് ഇതൊന്നും തീരെ വകവാച്ചില്ലു. “സിംഹാശഭൂക്കണ്ണ താന്നപേടിക്കുമോ? ഏക തുറന്ന റണ്ണിനേയും പുറത്തുവിട്” താന്ന വീരമാത്താജിന്നും സൈന്യാണെന്നും ഇവിടെവച്ചുതന്നു ഇം ജൂതുക്കുണ്ടു അറിയിക്കാം”

പ്രഭുവിന്റെ ഇം വാക്കുകൾ കേട്ടുപോകുന്ന സുവിശയൻ നിലവിലുണ്ടുതന്നേ. സിംഹങ്ങളുടുടർന്നിട്ടിരിക്കുന്ന വലിയ ആചാരനാശാണുണ്ടാണ് വണ്ണിക്കാരനും പറഞ്ഞു. ദിവ്യത്വികിലുണ്ടു കണ്ടപ്പോറും വണ്ണിക്കാരൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ദയവുചെയ്യു കിട്ടുകൾക്കു നിങ്ങളും കാലങ്ങാട്ട എതിരിട്ടേ തീരുമ്പേക്കിൽ എന്നുറ കോവർക്കുതക്കുള്ളും കോവർക്കുതക്കുക്കും കോവർക്കുതക്കുപോക്കുടും രഘവണ്ണിയും കോവർക്കുതക്കുക്കും

ചും കൊഞ്ചാണോ?

വി: ഭിക്ഷവായ നംഡാ, എന്നാൽ നീ വേഗം ഈ വിഭക്തിനാം പൊരുത്തുമാകു.

എന്നെ യാത്രാവാസു കൊഞ്ചിങ്ങാവാക്കുവൻ എന്ന അനുഭവ കൂർത്തുപറഞ്ഞു മുട്ടവിലോ പിരിവലി സ്ഥിരമാൻ ശുചിച്ചു. മഹാരാജാവിനായ് കൈഞ്ഞ പോകുന്ന സിംഹദണ്ഡവും തണ്ണേളുന്നതിനും ഒരു നൃംഖല യമദ്ദൂസവറത്തു എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ട് ഒരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല.

വി: വല്ല മുയലുക്കെല്ലാം, കൊഴിക്കെല്ലാം, ന ഗോവേട്ടലാട്ടന്തിനായിട്ട് ചൊല്ലുമാകു. ഓരോ നിത്യത്രം അവരവരുടെ തൃത്യത്തെച്ചുട്ടെട്ട്- ഇതുകൾ നാട്ടിനില്ലോന്ന് മനസ്സില്ലെങ്കിൽ, വേഗം ചൊരിയ്ക്കുക വാമദേവനം വണ്ണിക്കാറോ കഴിയുന്നവ ഗ്രാഹിൽ അവിഭക്തിനോപയായി. ജീവനോട്ടുടെ തന്റെ യജമാനനെ കാണാൻ ഇടവയ്ക്കില്ലെന്ന വിചാരിച്ചു വളരെ വുസന്നതോട്ടുടരുന്ന സുചിത്ര നീങ്ങോയി. ഏകില്ലോ സിംഹദണ്ഡം അശ്വം തന്നെ നിന്നുകഴിയുന്നിടത്തോടു, അകുലയാക്കെടുക്കുന്നവി ചൊരിച്ചു സുചിത്രൻ കഴിയുന്നുവെന്നും ശാശ്വതിച്ചു.

അവർ പോയിള്ളടക്ക വിമാന്താംശസ്ത്രാം കത്തിംഗിയിൽനിന്നും ഇരഞ്ഞി, അതിനെ ഒരു മരുമിൽ കൊണ്ടാണി. സിംഹത്തിനോട് എത്തു-ഓമോറം കത്തിം വിരോധപോയെന്നുമെന്നു വീചാരിച്ചുണ്ടാണെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്തു. ക്രൂരിന്റെ മുകളിൽ ഇത്തന്നി അന്നുകൾക്കും കാരണം കരണ്ണേംതന്നുപറ്റാണെന്നു. യാതായപ്പെട്ടും ഉണ്ടായില്ലോ. വീരമാന്ത്രാംശസ്ത്രം മാടനി തന്റെ കാലത്തെ താഴീം ഇട്ടുവച്ചു വാഴും പരിശയും കയ്യിലെല്ലാത്തു. കൈവഞ്ഞോടു,

നൃസ

മിരുമ്പിഡവിയോദ്ധം പ്രാത്മിച്ചതിന്റെയേധിം
മഹാശത്രുഗ്രു കൂടിണൻറ വാത്രക്കൽ ചെന്നന്തിന്.
അവരെ ന്റപ്പുഞ്ചിയില്ലെന്നുകണ്ടപ്പോൾ സുക്ഷിപ്പ്
കാരം മുകളിയിനിന്ന് ഒക്കാണ്ട കൂച്ചത്രാണ്. ദയവ
വിശ്വസിരും പ്രഭുക്ക്ഷണായി.

മാടവിശ്വക അവബന്ധകളിൽ സിംഹം അതിശയി
ചുപ്പോയി. കൂടിണൻറ ചുറംനോക്കി. ന്റപ്പവള്ളൂം
നീണ്ടുനിവന്ന്. കോട്ടവായിട്ടുപൂം ദയക്കമായ
ഡിപ്പ് ക്കാരാ ഒവളിയിൽ കണട്. ഒരുമൂന്നിള്ളതി
ൽ നാക്ക പുരുതേഖകിട്ട മുവത്രുണ്ടായിരുന്ന പൊ
ടിത്രടിച്ചുകളുണ്ട്. പിന്നിട്ടല്ലെങ്ങേെ ഒ
നു സുക്ഷിച്ചുനോക്കി. തീകടക്കരംപോലെയുള്ള
ആ കണ്ണുകൾക്കാൽ ആരുംപേടിച്ചുപോകമായി
രണ. എന്നാൽ പ്രഭുന്നതിനെ തീരവെക്കവച്ചില്ല.
സിംഹംപുരുത്തു ചാടി തന്നോടുക്കണമെന്നായി
രണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുമാം.

സിംഹം കാച്ചുന്നേരം അങ്ങോട്ടുമിഞ്ഞോട്ടുനോ
ക്കി. പിനെ വീരനായ മാടവിശയ തീരവ ഗണ്യ
മാക്കാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെനേക്കും പുഷ്ടിരിച്ചു
കിടന്നുകളിണ്ടു.

വിരമാത്താന്നാധന വലിയ ആരമാണംഗം വന്ന
പോയി. ഒരു നീണ്ടുകണ്ണവെച്ചുള്ള സിംഹത്തിനെക്കു
തുന്നതിനു മാടവി സുക്ഷിപ്പ് കാരനോട്ടച്ചറഞ്ഞു.

സുക്ഷിപ്പ് കാരാഃ: അ തിനു തൊനിപ്പാ. എന്നി
ക്കെന്നും ജീവൻ വലിയ ഇഷ്ടമാണോ. അഞ്ചു ഇ
തിലയിക്കമെന്നും ചെങ്ങുവണ്ണുന്ന തോൻ അപേ
ക്കിക്കുന്നു. ഇതുവെല്ലാം തതി. വാതാൾ തുന്നു
കിടക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ മുവത്രു നേരെ നോക്കാണും
സിംഹത്തിനു വയ്ക്കുന്നു. അപുമാനം അവരുടെ

സൗ- ബഹുമാനം അംഗേദയുള്ളൂ.

വീ: ശരിതന്നു. യാത്രയോടുകൂട്ടുക. നിങ്ങൾക്കുള്ളതിനെവിവരിച്ചു എത്രയുള്ളില്ലെങ്കാൽ താരൻമാ. ഒരു സക്രിയപ്പാതയും തിരിച്ചു വിശദ്ദേ.

സുക്ഷിപ്പകാരം അപ്പുകണ്ണമെന്ന്.

ମାଟେଣି ଫର୍ମାତାକିଲୁର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଇ କେବେ
ଯୁକ୍ତାକୁ ଚେଷ୍ଟାକୁଟିଛୁ ଅନୁଭବକାଳେ ଉଠ
ଦେଇ ବିଛିନ୍ନ.

വാമങ്ങളും, സുചിത്താം വള്ളിക്കാരൻം ചോയ്തിനെക്കാരം വളരെ സാവധാനത്തിൽ തിരിയെ വന്നു. നടന്നതെല്ലാം കേടുപെട്ടാൽ അവക്ഷേ വഴി എ അതിയേം തോന്തി. സുക്കിപ്പുകാരൻ, വീം മാത്താജിസ്റ്റ്‌മാടവിശ്വരൂപ ദൈത്യത്തേയും സിറേര ത്തിന്റെ ഭീതപ്പത്രതയുംപാറി, പലഭ്രതിയെന്നോ കതികളിലും പ്രഞ്ചാഗ്രിച്ചു. നമ്മുടെ വിശ്വദശങ്കന കൂടു ദയന്തുക്കാണ്ടു എത്തുവെള്ളിക്കുമുണ്ടും സിംഹം ആ ഫിഡി ഇരുങ്ങിയില്ലെന്ന സുക്കിപ്പുകാരൻ പറഞ്ഞു.

தாமஸத்தின் வூலிமுட்டின் பூதிஹலமாயி
பூக்கிடப்பாறை வள்ளிக்காறை காரோடுபாவி
தா கொட்டக்கான் பூஷ ஸுவித்தகணை அதுமதை
ஷு. அவற் ரூப்பின் வட்டங் பரளத்தினீர்
ஷேஷம் அவன்கட வழிப்பட்டுவரையி.

விட: எஷ்வரன், நீ இன்னதென்ற ஸங்கோவதை குறித்து ஒன்று ஒன்று விவரிக்கோ? மாயையும் ஹஸ்தாபாவும் என்ற வாஸ்தவமாய செய்துகொட்ட ஜயிக்கவில்லை. குழுமாராய மறுவாடிக்கல்லை எனகொள்கூட இந்த காலத்தை ஏனென்ற ஜயக்கை பூர்ணமாக்கலை ஸாயிக்கை கீழ்க் கண்டு உத்திரவெய்யுவதே இந்த ய

സ്വ

മുന്നിസ്ത്രയേഡം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.
മഹാ-ഓ അധ്യായം.

വഴിക്ക കരെ വില്ലോതികൾ മാടന്തിരങ്ങളുടെ
മെന്ദാദചന്ന്. ഇവയ്ക്കായി ധാതുവെള്ളുവോടു ഒ
അടിവസം വൈക്കോടു ഉത്സാഹിയായ ഒരുജുവാ
വിനെ കണ്ണാതി. അത്യാർ കിരുപ്പ് മുഖ്യവരെ
ഒരു പ്രഭവിന്റെ അനുചാദനായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ
ഒരു ക്രാനിക്കേരാതിനു പോകയായിരുന്നു അതു
ഡാറ്റ മന്ത്രാദ്യും റിനയവും ഉഴു ആളുായിരുന്നു.
കൊൽക്കന്തയായിട്ടാണു ധാതുവെള്ളിയുന്നതു. ഒരു
പ്രശ്ന നല്കുവണ്ണാംപരാ ഉണ്ടായിരുന്നതിനെ ഓണിയാ
ഡി എന്നാളിൽ ഇട്ടിരുന്നു. കീറിപറിഞ്ഞ വസ്തു
അഡിഡാ ധരിച്ചിരുന്നതു. ആയാളുടെ പണ്ണുംബി
യും മന്ത്രാദ്യും എന്നപോലെ മാറ്റം കാണത്തിരുന്നു.

രാത്രിയും താമസിക്കുന്നതിനായി അംബർ ഒരു
സത്തന്തിൽ കേറി. ഇതുകൊംട്ടാമൊണ്ണുംമറ്റും
സ്വീകരിക്കാത്തതുകൊണ്ടു സുവിശ്വസന വലിയ
ആശപാസമായി. ഏല്ലാവരുടുടരുന്നതിന്റെ
മിററത്തിനു കമക്കാപരാണു രസിക്കുവോഡാത
നിക്ക താമസിക്കുന്നതിനു പ്രഥംകിട്ടണമെന്നു വേ
രാഡാർ ഉരക്കെ ചോതിക്കുന്നതുകൊട്ടു

സുക്ഷിപ്പുകാരൻ: ഹ-ഹ. നമ്മുടെ ദാതവക്കു
നല്ലോ! രാത്രിനമുക്കു ഉത്സാഹായി കഴിച്ചുകൂം.
കുറങ്കും കളിപ്പാമാനങ്ങളും ഏറ്റവിടെ?

ദാതവക്കുറൻ: അതെല്ലാം ഇന്ത്യാർ എന്നും.
ഇവിടെ സ്ഥലമുണ്ടായിരിക്കുമോന്തുന്നു നോക്കാൻ
തോൻ മുഖ്യ വന്നതാണു. ഇങ്ങനെ പ്രഭാതത്തി
നീറണ്ടേണ്ടം അഃയാർ തിരിച്ചെ പോയി.

മനവക്ക് തും വ്രാന്നാലെങ്കിൽ രാത്രിനാം കരാഞ്ഞ
കളിപ്പാർത്ഥാജ്ഞി എന്നതിനി കൂടിഡാദ്ദേവയും
ബാനാം ശ്രൂട്ടേ മോദിച്ചു

സുക്ഷമിപ്പുക്കാർണ്ണ: ഭായാം വാഴുതു ഭാസകരക്കാഡു
പാവക്കുതു നീകളുണ്ടാണ്. എന്നാം കര
ഞ്ഞിൻറെ കാൽമാണം അന്തിമാധികം വിശ്രാം. ഒരു
ശ്രൂട്ടുപരാശ്രാം ഒരു കരാഞ്ഞാണ്. അവക്കും എന്ന
ബഹുപരിപ്പം ഒരു മോദ്യംമോഡിപ്പുവും അവാൻ ഒരു
തിനെ ത്രാംഫോട്ടുക്കുടെ കേപ്പാണെനി. പിന്നു ഉടൻ
സഹജനിര തൊട്ടിലൈക്കുറി ഉത്തരം ചതുരക്കു വെവി
യിൽപ്പരാശ്രാം. ഭാജക്ക് തും, മോദിപ്പുംഭാജക്ക് മു
താരാം പരാശ്രാം. ദാരോ മോദ്യത്തിനു രംഗവീ
തം കൊടുക്കണാം. നല്ല ആരാം കിട്ടുന്നാണ്.

ഉത്തരയും ആയപ്പെട്ടാശ്രീതേതക്കു ദന്തവക്ക് തും കളി
സംഘനങ്ങളും കുങ്ഞിതോടുംകൂടുതു തിരിയെ എ
താം. ഇടൻതുനാ മാടനി അരഞ്ഞപരമുള്ളതു നീ
ടിഹോന്ത തന്നെ അടുത്ത ധീരക്കുതും എന്തായി
വിക്കേമനം കരഞ്ഞിനുപരി താം കഴിച്ചുമോ എന്നു
മോദിച്ചു.

ദന്തവക്ക് തും: ഭാവികാൽമാണെന്ന കരിച്ചു മറ്റു മു
രഞ്ഞ ദാനം പരാശ്രക്കിലും, എന്നാം കഴിഞ്ഞബന്ധ
ന്താജൈക്കാനിച്ചും കരിച്ചുമാണെ ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥി
തിയെ കരിച്ചും പറയും.

സുവിത്തന്ന; കഴിഞ്ഞതുകാൽമാണെന്ന കരിച്ചു പ്രാശ
ന്തിനാം ദാനം ഒരു കൊടുക്കണമില്ലോ -
എനിക്കണ്ണായിട്ടുള്ള കാൽമാണെന്നുകുറിച്ചു എനിക്കു
അബുന്നതുപോലെ വോരാംക്കുലും അറിയാമോ?
എന്നാം എന്നെന്നെന്നാം ഇപ്പോൾ എന്നു ചെയ്യുന്ന
രവനു പരാഗത്താണെന്നും. ദന്തവക്ക് തും ഇട

നെതോഴ്ത്തു നൊത്തി. കരങ്ങു അവിടെ പാടിക്കി
റി ചിപ്രോസ്റ്റികൾ കാൻഡ്രൂതിഞ്ചിലേഷം താ
ഴയിബ്ദി.

ഒന്നുക്കുത്തു ഉടൈ മുട്ടവിശൻമുഖം എം
സ്റ്റൂഡിമാൺ നെസ്സുവിച്ചു കാൽവറ്റിച്ചുകൊണ്ട് ഈ
അദ്ദേഹപരിജ്ഞനാഃ—

“വീംഗ്യംബാരകനായ വീംഗ്യംബാരകനായ പ്ര
ദോ, ഭവാൻറ മാഹാത്മ്യംബാഹി വേണ്ടതുംഡോംലെ
വാഴ്തുന്നതിനാ അനന്തരപേപാലും സാധിക്കയില്ലോ.
അഭ്യർത്ഥിഞ്ചിറ അന്നവരനായ സുവിത്താ, നി
ങ്ങളുടെപോത്തു ഇപ്പോൾ കറേ നുല്ലുള്ളംകുകയാ
ണോ” അവളുടെ ഇടത്തുവശത്തിരിക്കുന്ന ദയവാനു
മനിന്തനിനു മുച്ചക്രൂഢ എണ്ണെന്ന പാനീയം കടിപ്പ
നാണ്ട്, മുന്നിലും മഹാസമായ വിരുദ്ധാന്താണ്യം
പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന വിചാരിച്ചു ഇന്നംതാൻ ഏപ്പാവരണ്യം
ബുദ്ധത കളിക്കാണിക്കാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്ക
യാണോ.”

സുകൾിപ്പുകാരൻ ഇതുകേട്ടു വളരെ സന്തോഷി
ച്ചു. കളിക്കാണിക്കുന്നതിനു ഒരുവൻ തയ്യാറാക്കാ
നായി ലാറ്റിഫ്പൂയി). മുഴും ക്രാടയുണ്ടായി
തന്നുവരും കരങ്ങിണ്ടു അവിവിക്കു കരിച്ചു വ
ളരു അതിശയിച്ചുപോയി. മുഴുവനാകട്ടെ സു
ചിത്രനാകട്ടെ ദന്വഭരത്തൈ ഇതിനാമുഖ കു
ണ്ടിട്ടുള്ളായി ദാമ്പിപ്പുയിരുന്നു. എന്നാൽ
അഡ്യാം അവരെ രണ്ടുപേരും മുമ്പാരിക്കു
തു കണ്ട് അവിന്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. (അന്നു ദ
ന്നവശത്തു പാവല്ലുള്ളകാരന്നല്ലെങ്കിൽനാ) അതു
കൊണ്ടുനാരങ്ങിന് മാടവിയുംഡേഡുംസുവിത്താൻറും
കാവിഭാഗ്യംവരുക്കാളും ഭരിച്ചുവരുക്കു കുച്ചു അ

റിവ്ളോചിതനാതിനെ പറൻ അംഗിശയിക്കണ്ടി സ്ഥലും.

എപ്പോഴും ഒരു ഷണ്മുഹിക്ക തദ്ദേശാക്കിയുള്ളിൽ വേദങ്ങളോടും, താതിനീളം ചുറ്റിയിരുന്നു ഒരു കുടിരികൾ വച്ചിരാന്നതുകൊണ്ടു തർത്തുവയ്ക്കും പ്രകാശിച്ചു. ഒന്നുവരുത്തും മാറ്റുമ്പോൾക്കിനും പാ യക്കബു കഷ്ടിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുക്കട്ടിക്കുന്നുവാശുഭ്രാന്തിനും ക മുപറഞ്ഞു മനസ്സിലുംശരാജനാം. വിജയൻ എന്ന ഒരു മാനവിയുടെ ഭാത്യായ മഹാനിശ്ചവിക്കൈ മഹാമാർജ്ജം പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയതിൽനും പറൻ വിവരിക്കുന്ന ഒരു നാടകമായിരുന്നു. വിജയൻ ഭാത്യായ അഭ്യന്തരിപ്പിച്ചു എപ്പോരുത്തും നടക്കുകയാണിരുന്നു. തെരിവാസം തന്നീരുണ്ടാവു കതിരപ്പുംതുകെവിള്ളുകുന്നതിനും മഹാനിശ്ചവി താഴെ കാശാനുഭവത്തിൽനിന്നുംകൊണ്ടു മഹാനിശ്ചവി തെവിയം അവ്യാപനിനും രഘുപത്രി ഉണ്ടാവിക്കു പുരകില്ലാണി കതിരപ്പുംതുകെടി അഭ്യന്തരത്തിൽ വാടിച്ചുപോകുന്നും അനേകം മഹാമാർജ്ജം അം വരെ പിടിക്കുന്നതിനായി പിള്ളുവൻ.

ഖോദമായ ശബ്ദങ്കെടിപാശങ്ങൾ, അനേകംമഹാമാർജ്ജം, സത്യാ ദ പ്രസാദങ്ങതാട്ടുകുറിയ ഇം ദാ. നിമാരെ പിള്ളുവാക്കുന്നതു കാണുന്നും ചെയ്യേണ്ടും പ്രഥ വിജയനെ സഹായിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഇങ്ങനെമല്ലത്തുനിന്നു എഴുന്നീരു ഇപ്പോരുപര തന്തു:— “നീവരാരെ പൂരംകൂട്ടുവായുണ്ടോ അനീൻ. വീരമാന്ത്രാണ്യാം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നകാലാനു നീങ്കേ ഭൂരഭാക്തിമം നടക്കുകയില്ലോ.”

ഇതിനിടക്കതനെ അദ്ദേഹം വാഴുവി മഹാമാർജ്ജം യരെ എത്തുത്തു. വിലരെ താഴ്ചിയിട്ട്. ചിലംതരകഴ

രുന്നാൽ വീരമാത്താഡൻ ഇതോടൊക്കെ വക്കവും ഒരു തെ ചുണ്ണാലിയെ തുടർന്ന്, കണ്ണടക്കിനാവാടം കൂടും പവിത്രമിച്ചുചോയി. കയഞ്ഞ വിദ്വാൻറെ മേലും യിൽച്ചാടിശ്വരി, സുചിത്രത്തിലൂ നാതുന്മുക്കിയുടുകൂടം വളരെഭാഗമുണ്ടുപോയി. നാശം എഴുന്നിനു മാത്രം ഉടനെ പ്രശ്നപുറത്തിനു നോക്കിക്കൊണ്ട് ഇള്ളക്കരം പ്രാജ്ഞത്വഃ— “വീരപുരുഷയമ്മാ ഏ, നാശനിലനി കുട്ടി.

മനരാക്കുന്ന! അങ്ങനെന്തെന്ന. അതുജീവിച്ചേ
ക്കു. തൊന്ത്രവാക്കട്ടെ. അശ്രന്മാളിക്കാട്ടുവു സൗംഗ്
രാജാശാഖാരണ്ടു. വകുവൽക്കിക്കുടേം അധിവ
തിയാങ്കുന്ന. മുദ്ധപ്പാർ തൊന്ന മുട്ടാളിഡായി.
അനൃഥസ്വാക്ഷേരം ഇപ്പുംതാഴാം ശ്രദ്ധയമില്ലാത്തവ
രെ രക്ഷിംഞാം സ്വർപ്പംതിക്കരി വെച്ചുന്നതിനു
മാറ്റി നടക്കുവെന്ന പറയുന്ന ഈ മാഡവികാര
ഞമാണു എന്നിക്കു ഇന്ന ആപത്രവന്നതു

സുചിത്തൾ തന്റെ യജമാനന്മയോ ദിവക്കര
ന്മയോ സ്വാധാനമ്പ്രകാശം അദിച്ച. നശിപ്പി
ച്ചുംബാംഗങ്ങൾക്കല്ലോ പ്രതിഫലംകൊടുക്കേണ്ണ
ദിവക്ക് ഗ്രനോള്ടാറണ്ണ. ഈ തുക ഉദ്ഘാടാം ദിവ
ക്ക് തന്ന ക്ഷേത്രം മാസമായി. പ്രക്രിയ ഇഷ്ടപ്രാം
തന്മാന്ത്രിക്കി ത്രിക്കണ ദോഷക്ഷണങ്ങളുമാം ദാ
കാണാമാണിങ്ങനു. കാരാമപ്പോ അനേകഹോ അരു ദിക്കു
നായമ്മന്ത്രവാദിയുടെമൽച്ചുകൾ. നാശത്വിനാഞ്ചി

ദേഹം സ്വന്നന്മാരുടെ പ്രതിസന്ധികാരിയാണ്. കാരി അടുത്തിലുണ്ടെങ്കാരുതു. സത്രഭ്യൂമിപ്പുകാരരം, കൊഞ്ചത്തിനായിക്കാ ദ്രവ്യം ദാനംകാരാണു. അടുത്തിനിരാ സംക്ഷിപ്തം ചുവിത്താം ഓരോ കാലം ചുവിത്താം ഓരോ കാലം ചുവിത്താം.

പ്രതിസന്ധിപ്പും.

മുമ്പുവിവരിച്ചുനശ്വരികൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാം സുവിശ്വസിൽ അത്രവരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദ്വിപ്പികൾക്കാൽ അല്ലെങ്കിൽ മാന്ദപോരയെന്ന വിചാരിക്കാൻപാടിസ്ഥാ എന്നും തുല്യതാരുത്തു സാധിക്കുമെന്നു ആയാൾ തീരുവിച്ചാരിക്കാത്തസമയത്തു അതുസാധിച്ചു.

ഒരുബന്നം പ്രക്രിയയുവിത്തുനാംക്രൈ ഗംഗാന ദിജുടെ റിംഗ്കിൾക്കുടെയാത്രചെരുപ്പുഡായിരുന്നു. അദ്ദോഡി കാരേഖരുളുകൾ കൂടുതലുന്നതിൽ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു. അവർ ചിന്തകളികൾ നിഞ്ചുകൊണ്ടു ലിംഗം യായിരുന്നു. മാനും ധാരം സുരിയായിരുന്നു അവിടെനിന്നാവരിൽ പ്രധാനി. വീരമാത്താബാർ മംടപി ഉടനെ സുചിത്തെന കൂതനായി അംഗച്ചു. സിംഹജിത് "വീരപുരുഷൻ ദാവിഡേവന്മാരു കാഴ്ചയുമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹക്ക്. ഇതുവീരമാത്താബാർ സ്ഥാനം എഴുത്തിലുണ്ടുണ്ടുകൂടുണ്ടു. പ്രസിദ്ധനായ വീരമാത്താബാർമുഖം പ്രതിസന്ധിപ്പിയും അനവന്നേയുണ്ടുവിത്തുനും എതിരായും കൊട്ടാ

‘രംതിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ രൂപവും രൂപപ്രിയും കൂദാശിച്ചു. ആവരുത്തേപോക്കിനു വീടുക്കണക്കുമന്നായിരുന്നു രൂപത്രി അന്തർ മുദ്രാശാ.

സുവിത്തനാം മുത്തുകെട്ടുപൂർണ്ണ വളരെ സംഭവാവികാരി. മുറുത്തമുഴുമെത്തകളും ദിവസം നാലുവരുത്തിവരുന്ന നല്ലുക്കുമ്പോൾ കുറവാണും കിട്ടുന്നതു മുഖ്യം ഡൈവിംഗ് വളരെ പ്രിയമായിരുന്നു. എന്നാൽ, മുട്ട ശ്രൂരാജൈ ഒരു പ്രീപിനും ഗവർണ്ണറായി ഏറ്റവിളിച്ചുവരുന്നും താമസിക്കാതെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നും ടുറൈപ്പുക്കുന്നും കേട്ടുപൂർണ്ണം സുവിത്തനും സംബന്ധം അഭിരുചിരുത്തായിരുന്നു. പ്രഭവിനും കീഴിലുള്ള ഒരു ചെറിയ പട്ടണങ്ങിലേക്കായിരുന്നു പിതൃനന്ദനയും നിശ്ചയിച്ചുതു. അതിനും ചുറവിനും വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോ എങ്കിലും മുട്ട അതിനു ഒരു പ്രീപേസ് വിശ്വിച്ചു. പ്രീപേസ് വാദപ്പും എന്നാണെന്നു സുവിത്തനും അനുന്നിയു കമില്ലായിരുത്താണെന്നും അനുശാസ്ത്രം അതു സമാ തിച്ചു.

സുവിത്തനും ഭാഗകാലത്തു ധാരാളം നേരം ദേവാക്ഷകൾ, കാശം കുഴു, കേരിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു വിഹാരിച്ചു മുഖാന്തിരിക്കുന്ന പട്ടണവാസികൾ കൂടുന്നേബുക്കുട്ടി അവിവുക്കൊടുത്തു. അവൻ എന്നപ്പോൾ ചെയ്യാമെന്ന ചട്ടകെട്ടി. വീഘ്നാത്താജ്ഞയുടുക്കെക്കാനാരംഭിക്കിയിരുന്നു.

എന്നാൽ, സുവിത്തനും പോകുന്നതിനുമുമ്പു ശ്രീ രോമനിശ്വരവിഞ്ചെ മഹത്തുക്കാരിയിൽനിന്നും വിടത്താജ്ഞ പ്രകിട്ടിവും ഉപച്ചന്ത്രം കെചിലകുറ്റം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വടക്കേക്കട്ടി. മാടവിത്താജ്ഞാ ഭാഗ്യദോഷത്തെ കൂടിച്ചു പലപ്പോഴിനും പറാത്തിക്കൊതിപ്പിക്കിന്നുണ്ടും കാ

ഇംഗ്ലീഷിലായതു. സുവിതരൻ പ്രയോഗിച്ച സൗത്
വും പ്രക്രമി അയാളുടെമൊഴിച്ചു കുറഞ്ഞിലാക്കി.
റീംഗ്രാമം സബർമാട്ടിപ്പിക്കാൻ ആരും പണിയുമ്പോൾ
കിട്ടു, സുവിതരൻ എന്ന കാരിയുമിങ്ങനെനിരും ആ
യിരുന്ന പ്രതിജ്ഞ അഭ്യർത്ഥന.

ലുക്കിയും പ്രക്രിയയും ഫൈബ്രോജിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നിന്ന് വായ്ക്കാട്ടിനും കുട്ടിലേപ്പും തിരിച്ചു. വായ്ക്കാട്ടിനും കുട്ടിലേപ്പും തിരിച്ചുകൊണ്ടിരിയാണെന്നു കണക്ക്. നട്ടവിൽ ഒരു മഹാ ഉദ്ഘാടനിയമം. അതിൽ മനോഹരിയായ ഒരു ശ്രീ ഖുർബിക്കന്ന്. അഖവും ദാങ്കരുട്ടും ഭാങ്കരനായ ദയമറ്റവാദി നില്ക്കുന്നു.

മാട്ടുവിയും സുചിത്രരംഗം കൊഴുക്കണം വളരെ
അന്തിമരംമുഖിച്ചു. അംവരക്കു മുമ്പിൽവന്ന മഹാസി
ന്ധുപുരാ ഒജ്ഞാനാന്തർ അത്രത്തരും അംവര
വാൻ പരിശുമദ്ദും ക്രൈസ്തവ അധികാരായി. മ
ന്ത്രവാദി ഉട്ടു അട്ടുപറക്കാട്ടമാറിയെല്ലാം ക
ണ്ണത്രപം ദയക്കരമായ ഒരു ആശാഫിന്റുടമായിരുന്നു.
തന്റെ അട്ടക്കൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥിരത്തോം ശിരോമ
ണിഭവിശ്യാബന്നും ആയാൾ ഉറക്കപ്പറഞ്ഞു,
ദേവിയുടെ ക്ഷുപ്പാടിനെകറിച്ചു മന്ത്രവാദിക്കു വച്ച
രെ അന്നതാപമുണ്ടജ്ഞില്ലും അംവരക്ക് അതിൽനിന്ന്
നേരവിക്കുന്നതിനു ദേഹാർത്ഥം മഹത്തുമെ ഉള്ളിവെ
ന്നപറഞ്ഞു.

ഇതുകേട്ടപ്പോൾതന്നെ സുവിത്തൻ മുരിച്ചിരുക്കി
ടിന്തണി. “മുഖയിരുന്നിമുന്നുംപോലെ, മുന്തി
പോലും തന്നെതാങ്കിട്ടുന്നതിൽ ഏറ്റവും മു

ஸ்ரீஸ, ஏதினாலேவியிலூ. அது நூற்றுமதை, அந்திடங்கால விரோட்டிலேவி மரிக்கென்றாக ஹைக்கெட்டென்னுடிச்சிக்கே” எவ்வித்தகை நீவு விதிகேட்டிலூப் பூதி ஹைக்கெட்டென்னுடி:— “என்ன எல் வாழுவதைக்கண்ணோ. எப்பின்ன, வினாக்கள் மனம்பிள அஞ்சிடுதலைக்காலைப்பயிற் செல்கிட பிரிட்கவுணர் நின்னல் தின்னோ. பிரிபிலுக்கு ஒருத்திக்கல் நல்வராஸ். அவரை பிழைந்திட கரிக்கப்பிள்ளை மனம்பூத்தி கைச்சுதான அதை ஆகத் விரேஷங்கிரிக்கோ. ஓவித்களை ஸ்ரீக் கூட்டுக் கல்லூரிக்கொண்டோ, அணாகிக்கலை மறுவா திக்குடை உபதேஶம்பகொண்டோ, முடிகாதையாகத் தெ மனம்பூத்தி களின்தான். அதேநெபூக்கிட பிரிட்கி

“പ്രദീപി:സുവിത്ത, വ്യസനിശ്ചേണഭാ. നിഞ്ഞര യ
ജമാനനോടു നല്കിക്കാണി.അ” ടീയർമ്മാളെപ്പു ഫേറ്റി
കൊന്നതു? ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ മനസ്സ് ഭാഗ്യംദാഹിതാ
നിസ്സാരംമാജൈനബവനാ നീ പയറ്റപ്പാഴാ ഹരിയാര
ഒട്ടഡ്രോ?

“പുഡിത്താൻ: ഫോട്ട്. കൂൽം വളരെ അസ്യായ മാണക്കിലും എന്നാൽ അപ്പേക്ഷകൾക്കും ഏറ്റവും എൻ്റീക്കെതാനംമുഖ്യമായ മാത്രമേഖലയാണ്.

ചുഡ്രി: നിരന്തരക്കെമ്പാണ്ടുതന്നെ പത്രക്കേ
അടിച്ചുംബുമററംപോൾ. കണ്ണപ്പ് ചുരലുകളോ,
അരക്കിൽ പത്തവയ്ക്ക് ചാട്ടകളോവാങ്ങണം.

അമ്മരാത്രി സ്വച്ഛിനാൾ തനിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നോടു തന്നെത്താനെ പത്രം അഭ്യർത്ഥി അടച്ചിട്ടും. അപ്പും ഇതുണ്ടുമായാൽ ധൗര്യാളംമെര്തിയാക്കുമെന്നു അശ്വാദി നിശ്ചയിച്ചു.

പതിമുന്നാംതരംബ്യാധി.

ଗୁର୍ବିତାର ପ୍ରୀପିଳେ ଲକ୍ଷଣାଯି ଘରରେହୁଥି
ଶ୍ରୁଦ୍ଧିବିନୋଦ କାନ୍ତିଗମ ଓ କ୍ରମିକ୍ୟଣାଯିତାଙ୍କ. ଅତିଥିର
ପାଇଁ କାନ୍ତିଗମରେ କାନ୍ତିଗମ ବିଭିନ୍ନରେ
ଅର ଆନ୍ତର୍ଜାତିକିତାଙ୍କ.

സുവിശ്വസ ഒരു കോവൻകളിൽനിന്നും ഒരു തന്ത്രിലി അക്കാൻ, ശ്രദ്ധാവാഹി ചെയ്യുന്ന കഴുതാരു അമ്പലക്കുളിയു പുരാക്കേട്ടിരിക്കുന്നു, കൊച്ചുപ്പരഞ്ഞുണ്ടായതിൽ സംശയം ഏം എന്നു കണ്ണം ആവാറിരംജനങ്ങൾതാമാശമുഖ്യ ദയപട്ടണത്തിൽ അവർ എന്നാണി. ഇതു ലവണ്യമാണെന്നു മാണം എഴുവാവണ്ണം സുവിശ്വസനെ അഭിയിച്ചു. മജിസ്റ്റ്രേറ്റം ജനങ്ങളിൽ കോട്ടവാതും തന്ത്രി എന്നിരേറെ, താങ്ങാലുകാഴ്ചയിലും എപ്പിത്തനെ എല്ലാം എ. പുതിയ ഗവർണ്ണർ വന്നതുകൊണ്ട് വലിയതു ശോഷിക്കണായിരുന്നു.

അതിക്രമമായ ഒരു കൊച്ചാരത്തിലായിരുന്ന് സു-
വിത്രഗംഗാത്മസം ഭ്രാഹ്മംകഴിക്കാറുള്ള മറി
യിലേക്ക് എഴുവിൽക്കെന്ന കൊണ്ടുപോയി. ഭക്ഷണ
തർക്കനല്ലോ തദ്ധാരാധിപരിക്കുന്നവും കണ്ണട്ടേപ്പാഡി
ആര്യാംശിക വള്ളരെ സങ്കേഷമായി കൈകളുകൊന്ന
തിരു വെള്ളരുംകൊണ്ട് നാലുചേര് സുചിത്രഗംഗ
അടച്ചശഞ്ചരുതൽ. കൈകളുകിയതിന്റെശേഷം ഭ
ക്ഷണംകഴിക്കാനായി ഇരുന്നു. വേരാ അനുഭാ ഇര
നിപ്പാ. അനന്തകമാതിരി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ
വെള്ളിക്കിള്ളി ഓളിലാക്കി മുഖ്യവച്ച്. വൈദ്യ
ക്കുറ കാതിരിക്കിലും ഉട്ടുപ്പായരിച്ചുവരാൻ സുചി
ത്രഗംഗ അടച്ചക്രത്വനാനന്ദിനം. കരുംഖലുന്നകുറ
തു ദയവട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പാതയ്ക്കിൽ

ഒച്ച

നിന്നു ദയക്കാജണാർ രാട്ടിരെയ്ക്കുള്ളതിന്നുപോഴുമേന്തേ
കൂടു വൈദ്യൻ അതിനെ വട്ടിക്കാണ്ട് നൊരത്താട്ടു
ഉത്തരുന്നുടനെ അതെക്കുള്ളക്കാണ്ടുപോയി. ഒരു
യത്തും കയിൽ കണ്ണപരിപ്പുമോർ എഴുവിശ്വാസംമുഖ
വീഡിവരച്ചു. ഒരു ഉത്തര ഉൾക്കെടുപ്പുടുരുത്തേക്കു വട്ടിക
ണ്ണാമത്രാതാണു. തളിക അംപ്രതുല്പന്മായി.

ഗവർണ്ണർ ഇതാക്കണംപ്പോൾ വളരെ അം
രുട്ടാതോന്തി. ചുറവിനും നില്ലുന്നവരെ നോക്കിട്ടു
ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:— “ഭക്ഷണാന്തരിം ഏപ്പും ചു
ചെയ്യിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു കണ്ണകെട്ടവിച്ചയിലു
ഞ്ഞ മീട്ടിക്കാണിക്കാനാണോ?”

വൈദ്യൻ: പ്രദോ; എന്നാൽ ഒരുവൈദ്യനാണോ. ഗവർണ്ണരുടെ ദേഹസൗഖ്യത്തെ സുക്കൂപ്പിക്കുന്നതി
നാമി എന്നിക്കു ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുണ്ട്. രാത്രിയും ചാ
കല്ലും എന്ന് അംഗ്രേഷത്തിന്റെ ദേഹസ്ഥിതിഞ്ചു
പറ്റി തുണ്ടിവയ്ക്കുന്നും. ദേഹത്തിനു പിടിക്കാത്ത
തായ ഇതോരുസാധ്യവും അംഗ്രേഷം തിന്നാത്ത
സുക്കൂപ്പിക്കുന്നതാണു എന്നും പ്രധാനമായജോലി.
രാട്ടിയിൽ കുചുളിം കർവ്വാകക്കാണ്ടാണോ എന്ന്
അതിനെ മാറ്റിച്ചുതും. പരിപ്പുമോരു ദഹിക്കാൻ
പ്രധാനമായതുക്കാണ്ടാണോ” അംഗ്രേഷക്കാണ്ടുപോവാ
ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചതു്.

സുചിത്രൻ: അതുപേരും അതു ഇരിയ്ക്കുന്നപു
ലടയ്ക്കും ദോഷമൊന്നും ഇല്ലപ്പോ.

വൈദ്യൻ: എന്ന് ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന കാലാന്തരം
അംഗ്രേഷമാരിന്തിനായില്ലോ. അതിനെക്കാണു ചീതു
യായും വേരൊന്നും ഇല്ലോ.

സുവിത്രൻ: മേരുവൈദ്യൻ, എന്നാൽ എന്നും
മുമ്പിൽഇരിക്കുന്ന അതേസാമുന്നണ്ണാളിൽ എതാണു

തിനാവുന്നതുനു കാണിച്ചുതന്നാൽക്കാഴ്ത്താം. അതു, മോടകം. അതു ഉപ്പമാവണ്ണേ? അതാ ഇല്ല വിശ്വം കാഴ്ത്താം ഇരിയ്ക്കുന്നു. അതു ഇങ്ങോട്ടുടക്കമേ.

വെവ്വേറ്റ്. ഇതുണ്ടാം ഒരാളുടെ ഭദ്രാബി തില്ലെ പിടിയ്ക്കുന്നതല്ലോ. ആരംഭംനുതക്കണ്ണം കുറ ഉണ്ണാതുന്നിരിഞ്ഞാപുഴവും പാട്ടും മാത്രം ഒ മഹിഷംനാക്കുന്നാണു എന്നെന്നു അംഗീപ്പിക്കു.

ഈതു കേടുപെട്ടാം എച്ചിത്തൻ പുരാഖാട്ട് ചാരി ഇരുന്ന വെവ്വേറ്റുടെ ഘേരണാബന്നും വളരെ ഗൗ രവത്തുടെ ഘോട്ടിച്ചു.

വെവ്വേറ്റ്: പ്രഭാ, കവിരാജരാജേദ്ദുനാമ സേനൻ എന്നാണു.

സുചിത്തൻ. (വല്ലിയൈകാംപന്തംട) മേ കി വിരാജൻ, ഇവിടുന്ന പുരാഖാട്ടാഞ്ചു. ഒരു കമ്പണം മറയത്തപോ. വേഗമാക്കു. അബ്ലൈക്കിൽ, ഒരു കസേരതനെ എടുത്തു തന്നുറ അലയ്യോനു തന്നു. തന്നു കൈകിംകരു. അബ്ലൈക്കിൽ അധികാരം തിരി ചെടുത്തുകൊള്ളിട്ടു. ഓഫണം കിട്ടാതെ ഉദ്രോഗ ന്തിനു എറ്റു വിലയാണാഞ്ചുത്തു. വെവ്വേറ്റു ദ്യനം രാടിപ്പോയി.

സു. ആരംഭം എന്നാൽ ചെണ്ടെക്കാട്ടില്ലെന്ന് ശ്രദ്ധി കണഡാ. കൈക്കുലിയും അച്ചിട്ടിയും നേരം കുടാ തെ തന്നു. ഒരു ദ്വിപിനൈ സ്വായമായ് തെരികം. എന്നാൽ എന്നുറ അവകാശങ്ങളിൽ ഒരു കായ്ക്ക കയില്ലോ. അതുകൊണ്ടു എല്ലാവരും അവരവരുടെ ജോലിനോക്കിക്കണ്ണാധിവാൻ. അബ്ലൈക്കിൽ നല്ലസ മാനം കിട്ടും. എന്നെന്നും എന്നുറ കഴുതയേംയും നിങ്ങൾ നല്ലവർന്നുംരക്ഷിക്കണമെന്നാണു എന്നുറ മനസ്സു. വേണ്ടെല്ലാംപോലെ ഓഫണംതരണാ. ആ

തുമിനു ശാന്തം എന്നിയുള്ളവേണ്ടി - നല്ലപോരം ആ കൂദം തരബന്നു. 100 ദിവിൽ ദോഷകരമായുള്ള തിനെന്നെല്ലാം എന്ന് കൂട്ടാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിയ്ക്കു യാണെന്നും സ്വിഡർ അടിഭാന്തുവക്രജ്ഞനാം. ആകു കളിഗമ്പഡം, കൂട്ടാൾ, തെന്തികർ, മഹതിയും ഒരു തിക്കാഡാർ മുവരെത്തുരെയും ഒരു ദിവിൽ കാണാതു. ആശിഷാര ഉസാധിപ്പിക്കുകയും ജാനിക്കാ അട മാനുതെയും പ്രശ്നിക്കുകയും സൗത്തുക്കു സമമാ നിശ്ചയും എപ്പോഴിനുംകീതെ മത്തെതു ആദാക്ക യും ചെറുണ്ടു.

സുചിത്രൻ പ്രാജ്ഞത്തും പാല്ലത്തിനു നടങ്കി മുന്നൊന്നാലു ദിവസാ കഴിഞ്ഞായുടനെ വീരമാന്ത്രാ സ്ഥാനം മാടവിയും താഴെ കാണാനാലുകാരം ഒരു ഫോറ്റോഫോറ്റി:

എംഗേര പ്രിയപ്പെട്ട യജമാനനെ,
100 ദിവിൽ വന്നതിൽപ്പിനെ എനിക്ക ജോ
ലി യൈരെ അധികമാണ്. അങ്ങുംകുട്ടാട കാട്ട
പ്രദേശങ്ങളിൽക്കൂടം അല്ലഞ്ഞു നടക്കുന്നും എന്നിയും ഇതുമാത്രാ വിശ്വസ്ത സാഹിക്കാം മുട്ടായി
ടിപ്പാം മുഖിക്കു വഞ്ഞ ഗവർണ്ണറെയും, തൊക്കാനായി ഇവിടെനെ അതുകൂടം ഒരു വെദ്യ
നെ ശൈലുകോടുത്താണിട്ടുണ്ട്. അതുകൂടം ചോ
ജ കവിരാജാജേദ്രനാമദേശനാം എന്നാണ്. അം
വഞ്ചി പേരെന്നു എന്നെന്ന കൊല്ലാൻ മതിയാ
കു. ഗവർണ്ണർ ഭക്ഷിക്കാം നല്ല തച്ചിയുള്ളം സാ
ധനങ്ങളും, കിഞ്ഞാൻ തണ്ഠപ്പഴി പാനീയങ്ങളും,
കിടാഡാൻ ധൂളിക്കുമത്തെയും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു
ണം എന്ന് വിചാരിച്ചിരിയെന്നതു. എന്നാൽ എന്ന്
ഇപ്പോൾ ഒരു സന്തോഷിക്കുവേം കിടാം കു സ്ത്രീ

വൃത്ത

ചുട്ടുനീ. ഒദ്ദേശം ചുപ്പാഡാരയ മന്ത്രവാദികളിൽ നിന്നും യജമാനന്ന ദഹനിക്കട്ട്. എന്നൊ അപോ യമോന്നംതുക്കുത്തു എം ദ്വിപ്പിശ്ച നിന്നും ദഹനിക്ക ചെ എന്നാൽ എന്നേറെ ക്ഷമ്യം വും വും സംശയ കാണാ. എം രാജജ്വരനാമമൻ എന്നൊ കൊല്ലുക്കു നും തോന്നുന്നതു. എന്നേറെ അപ്പുട്ടിക്കൾ എം ദ്വിപ്പിശ്ചത്തോ കിടക്കുകയേ ഉള്ളൂവെന്നു തോ നും

എന്ന ത്രുപ്പ സുചിത്തന്
ഗവർണ്ണർ.

ഈഴുവട്ട്, സുചിത്തന് ആ ദ്വിപ്പിശ്ചില്ലു എഴും ദിവസംഭാഗ്രിചിൽ വും രൈവിശപ്പോച്ചം ഹീജന്തോ ടും അന്താം ചെന്ന കിഞ്ഞ അസ്ത്രാധാരി കേ ഫും റീപ്പുകൾ എഴുതിയും അന്താം വും രൈ ബുദ്ധി ട്രിക്കിയൻ. ചെന്ന കിഞ്ഞ ഓന്ന മയ്ക്കിയപ്പോഴും നേരക്കു ദയക്കരമായ കാമ്മുയപനിയും മാറ്റം കേട്ട തെട്ടി ഉണ്ണൻ. സുചിത്തന് വാളുരെ ശുഭയോടു കൂടി ചുട്ടി എഴുവിരെ വാതക്കു തുറന്നു. ഉടൻതെ നേര പരഞ്ഞങ്ങളാട്ടും ഉണ്ടിപ്പിച്ചില്ലു വാഴുകണ്ണാട്ടും ടി കുറെ അള്ളുകൾ അക്കത്തുകടനു ഇരുക്കാരും ദി ലവിളിച്ചുപറത്തു: — “മഹാനായ ദ്രുജ്ജാ, അന്താ യു ദാഖിലും അപോ രൈതു ശിശി എം ദ്വിപ്പിശ്ച കടന്നകുടിയിരിക്കുന്നു. തെങ്ങളുടെന്നു നായകാധാനം വാഹിച്ചു അവരെ ഏതു ശാന്നായി ധൂരഘ്നപ്പുടാലും,

ഉടൻതെനു അവൻ കൊണ്ടവനിയന്ന ദണ്ഡാ ലിയ പരിശക്കേളു സുചിത്തനേറു ദോഹത്തിൽ ദ ബില്യു ധൂക്കില്യമായി വുക്കെട്ടി. വളരെ മു ശിശേഭട്ടിയതുകൊണ്ടു പാരാപ്പുട്ടുവരുണ്ണുക്കു കനി യാറും നടക്കാരും വഹിയാതായി. ചുരി നില്ലു

നന്തിനായി കൂട്ടിൽ ഒക്കെന്നുംകൊടുത്തു. ശ്രദ്ധാ മേജിക്കാനായി മുന്നോട്ട് നടക്കാൻ അവർ അപ്പോൾമിച്ചു.

സുമാരിയാം: നടക്കുകയോ! ഏതാണെങ്ങിനെയും നും നടക്കുന്നതു. ഒരു ദാലകകൾ എൻ്റെ ഭക്ഷണ യോഗാനോട്ടേറ്റുവയ്ക്കുന്ന തോന്തരം. നിന്മഖാധി ആരുകൊണ്ട് പത്രംകു മുദ്ദേശ്വരം ഒന്നു ചുട്ടു. ചൊറുതു എന്നു താഴീ മലന്മുഖിശാ. ഒരു കു ഒഴുപ്പാം ഒരു സ്ത്രീപ്പോരായുംനായിരുന്നു സുചിത്ര ഓരോവിഷാരം. ഓട്ടിനുകളുടുകിടക്കുന്ന ഒരു വലിയ ആരുമയെപ്പോരുവെ ആരും അവിടെകിടന്നു. ആ സുഖപ്പാണ്ടികളായ ആരുളുകൾ ടാന്തരമല്ലോ കെട്ടു താനീമുത്തുത്തു വാഴ്കൾക്കുകൊണ്ടുമറഞ്ഞു ഡേക്കരമായ ശ്രദ്ധമുണ്ടാക്കി. ഒരീപ്പുണ്ടാക്കി ജോലിയിൽനിന്നു ശൈലിയാൽ മതിയെന്നുപുതിച്ചുകൊണ്ട് സുചി തുറന്ന പോടിച്ചു വിരുച്ചാവിടെ കിടന്നു.

പൊട്ടുനു, ജയജയശ്രദ്ധും മുഴുവി, അരുളുകൾ വർണ്ണരെ പിടിച്ചു എഴുന്നേളിച്ചു പരിശകളും ചു. എന്നാൽ സുചിത്രൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുട്ടിരിക്കും യിരുന്നു. കൂളി കാഞ്ഞമാഡിപ്പോരായോ എന്നു അരുളുകൾക്കും പോടിയായി.

നേരം ബെഞ്ഞക്കായപ്പോൾ സുമാരിനുംവോധാവിശാ. എഴുന്നീറു ആരുരോട്ടും ഒന്നും മിഞ്ഞാതെ ലായത്തിലേക്കു പോയി. എല്ലാവരം ചുറക്കു എത്തി. സുചിത്രൻ തുറന്നു കഴിയുകയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു വളരെ വാതാല്പുതേരാടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബ നംബവയ്ക്കുന്നു പറഞ്ഞു. “എന്നു പഴയ പ്രിയപ്പെട്ട മുട്ടകാരി! നമ്മൾ പോരാം. നാം നോം നടന്നുന്ന നിന്മക്കു തെളിഞ്ഞതി

27

ஷு நினைவு ஜினின்மாகவாதிலும் மாறுமே என
ந் தூபியெள்கியிட்டொன்று. ஹ! அது திவஸ
எமல் ஏடுத் ஸுவஹாவி கழிவிட்டு ஜினி நடுக
அந்து அறங் என்ற பாணிச்சு- உரிமை கவு பு
யாஸ்ரூப்கு கூத்தூப்புரதுகேவி எந்துகூவின்முற
என்னி ஹந்தாரங்கட்டாஸ்து:— ஹோ சாஸ்திராயா
கண்ணே, மாரின்டிஷ்டில். எனால் முனிபாத்தூப்பு
லெ ஸபதாறுநூக்கடு. ஹவிசு தாக்ஸிசிதூது: ஏடு
என ஜீவநோக்குநெட கூத்தூப்புக்குயானால் ஏனு
ந்தன. தானாக்கொட்டு கொத்துவாய்நூ என்றால்
லெ ஹுவேஶிக்காவு. வெக்காலினைக்கால் மன்
வெட்டியானா ஹைந்த கைக்கூ அயிகங்கேங்காது.
வஸுாதவாய்நை ஒரு வெவ்வுந்தா வெப்புடி கேரம்
கெள்ளினைக்கால் ஹைகிகூ அத்தினியூ காத்தி
யூங் கிட்டியாற்மதி. காஷி ஒரு காத்துஞ்சுடாதெ
யானா எனால் ஒரு த்ரிபிழல் வானு. ஒரு காத்துஞ்
சுடாதெயானா எனால் போகுந்து. மாரினிஷ்டில்
ந், எனால் பேசுக்கடு. ஸுவித்தால் யஜமானாந்தர்
அரசுநெவேசு நிரியை போயி.

പതിനാലും അധികാരം.

விரமாத்தாண்யால்மாபீடுகேயும் எஸ் வினா
வீரங்கும் விழுமதன்று அவைங்கிளைராயி. கழி
எது அய்யுரயத்திற் விவரித்து நாறத்திக்கல் நட
நா கருதுவின் கஷில்ததழைப்பால் வீரமாத்தாண்ய
என ஒது யோசுவாவு ப்ரபுரயுல்த்திற் தோட்டித்
ஏது யோசுவாவுவேசுத்துநாநா ஶோபிகாமால
ஸ்ரீதனைஹாயிதங். வீரமாத்தாண்யங்க வீட்டிர
து தாமஸித்திக்காங்கா ஏது ஸ்ருதா ருதோஹித்
து தோராத்துங்காந்து அருவுய்கொஞ்சதெ

വുര

ബാക്കായിരുന്ന ദ്രോപ്പും വിശ്വാസം ബാഹ്യം മാറ്റാതെ പ്രസാദം ചുമ്പുവഴിം അടിയാളായിരുന്നു.

ഡിഡാമണിഡവിരുദ്ധ കഞ്ചുംബച്ചതിനാലും ഡി, സുപ്പിരിൻ മുന്തുപാത്രം. കൂടു ഇത്രായിരിക്കി മുന്തുടക്കിയും, റിട്ടിലേക്കേരോകന്ന വഴിക്കുത്തുന്ന തികച്ചുകളാക്കുന്ന സമാതിച്ചു. എന്നാൽ അടി ചെന്നതു ഒത്തിയിൽ വേണ്ടെന്നുമാറും ആരും ഒന്നില്ലെന്നുമാണ്.

സുപിരിൻ ഒരു നല്ലചട്ടുണ്ടാക്കി ഇരിട്ടിപ്പു കുന്ന ഉട്ടിപ്പു് അംഗിച്ചിട്ടു മുഖം അടിച്ചുവെച്ചു കുടിയിട്ടു കുടിക്കാം. മാടവി അംഗിച്ചുവെച്ചു കുടിയിൽക്കിന്നു. ഇങ്ങനെ പലവാലികളിലും, സുപിരിൻ തന്റെ ഗിരിക്കും നടത്തി. എന്നാൽ വേദ നാശനാടവിച്ചുതു മുഖം അടിച്ചുവെച്ചു പട്ടായിരുന്നു. ഒരു കുടായ സുപിരിൻ മുഖം അടിച്ചുവെച്ചു അംഗിച്ചുവരും കൂടിശെന്നു.

മങ്ങപ്പുരജനത്തിനുംപും പ്രാഥിരിക്കുന്ന രൈപ്പാവജം അംവരു വളരെബുദ്ധിമുട്ടും സിദ്ധിച്ചു.

ഹാ! എന്നാൽ മാനുഷികമായ സവർഖ്യമുള്ള നശപ്പാദാശം' അച്ചാജുത്താലുണ്ടായ മനസ്സും പാഠകാണ്ഡം, എന്നു, അധികാരംബന്ധിയാ തെ വീരദാർത്താണ്ഡം ഒരു പാനിവന്ന വശായി.

തേരേക്കമനായ വെവദ്യനെ അടച്ചതപട്ടണത്തിൽ നിന്നും ആളുകളുംവാങ്ങാതി. ദീനം വളരെ ഗൗരവ മുള്ളതാണെന്നും മരിച്ചപോകമെന്ന ദയവെള്ളപ്പുന്ന വൈന്നും ആരും പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടുംപും വീരമാർത്താണ്ഡം ശാന്ത അഭ്യർഹത്തെ ഉപേക്ഷി

ആശു. എന്നാൽ ചുരിഡാ. നിന്നിരുന്ന പ്രിയങ്ക
ശാഖ വാഴവല്ലുസന്തിച്ചു. മാടവിയുടെ അനാറിര
വള്ളു കാല്പനിക്കു കഠിനമായികരണത്തുതുക്കാൻ. പു
ംഗാര തരു മുഖത്തിലെതിരാസ്യം ശേഷപിന്നുമെ
ഡാലും ചും വള്ളുരു റ്റോക്കവന്നാണെന്നി. അവാശന
ത്തിനാമ്പേരാനാ ദീര്ഘാത്മാശ്രംഭാർ തന്ത്ര
ന്നും ന്നും തന്ത്രിത്തു. വിശ്വാസഭാരതു കരം
നാം ദിപ്പും.

കൃതാരഥ വീംഹാത്മാശ്രംഭം മാടവിയുടെ
സ്വഭാവം ഇങ്ങനെന്നാണിരുന്നു. പിലപ്പോൾ അം
ഗംഗാര, ഒരു ഭാഗതന്നുകിരുന്നവേണിലും, ഏല്ലാദ്ദേശം
ഒരു വൈവിധ്യമുള്ള അളളായിരുന്നു. അങ്ങേലും
മാനവും മഞ്ഞാദയും സത്രവും ഉള്ള അളളായിരുന്നു.
ഹരിക്കുല്യം പീതമേഖാ അസഭ്യമോ അതു ഒരു വാ
ക്കാനോല്യം പ്രാണത്തിലില്ലോ. നിർദ്ദേശമോ നിജാവ
ഹമോ അഭ്യ ഒരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്തിട്ടില്ലോ. അ
ദ്രോഹത്തിന്നു അത്തമാവു സമാധാനമായി വിത്രു
മിക്കച്ചെട്ട്.

സമാപ്തം.

